

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Temmuz | Ağustos | Eylül 2024

Markos Kitabı

1	• Müjdenin Başlangıcı — 29 Haziran-5 Temmuz	4
2	• İsa'nın Hizmetinde Bir Gün — 6-12 Temmuz	12
3	• Mücadeleler — 13-19 Temmuz	20
4	• Benzetmeler — 20-26 Temmuz	28
5	• Göl Çevresindeki Mucizeler — 27 Temmuz-2 Ağustos	36
6	• Tersyüz — 3-9 Ağustos	44
7	• Öğrencilerin Eğitimi: 1. Bölüm — 10-16 Ağustos	52
8	• Öğrencilerin Eğitimi: 2. Bölüm — 17-23 Ağustos	60
9	• Yeruşalim Mücadeleleri — 24-30 Ağustos	68
10	• Son Günler — 31 Ağustos-6 Eylül	70
11	• Yakalandı ve Yargılandı — 7-13 Eylül	84
12	• Yargılandı ve Çarmıha Gerildi — 14-20 Eylül	92
13	• Rab Dirildi — 21-27 Eylül	100

Editör Ofisi | 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904

Yazar
Thomas R. Shepherd

Editör (English)
Clifford R. Goldstein

Editör Sekreteri
Soraya Homayouni

Yayın Müdürü
Lea Alexander Greve

Asistan Editör
Sharon Thomas-Crews

Pacific Press® Koordinatörü
Tricia Wegh

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Lars Justinen

Sayfa Tasarım
Joanna Touma

Trans Medya Grubu Genel Müdürü:
Jean Jack Kareh

Yayın Kaynakları Yöneticisi:
Ashraf Fawzy

Çevirmen:
Suha Önder

Düzeltilen: Dilara Oliveira

© 2024 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Her hakkı saklıdır. Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon) un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® nın yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® nın bölüm ofisleri, belirli illelere göre, Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı nın tercüme etirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelerin telif ve yayın hakları Genel Konferans ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® nın tescilli markalarındır ve Genel Konferans ın izni olmadan kullanılamazlar. Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM) un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu:

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2023 Yılı Birinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntıları, aşağıdaki gibidir (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri den yapılmıştır):

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil); İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

CAN. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

TC. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Markos Müjdesi

Markos Müjdesi'nin başından itibaren okuyucu İsa'nın kim olduğunu bilmektedir –Tanrı'nın Oğlu, Mesih (*Mar. 1:1*). Ancak hikayedeki insanlar O'nun kim olduğunu ve neyle uğraştığını anlamakta zorlanıyorlar –kötü ruhlara tutulmuş olanlar hariç. Onlar O'nun kim olduğunu tam olarak biliyorlar! Kötü ruhlara O'nu tanıyor ve kudretli sözleri karşısında solup gidiyorlar.

Ancak İsa ısrarla onlara bu bilgiyi gizli tutmalarını buyuruyor. Peki, bu gizlilik emrinin sebebi nedir? Kutsal Kitap öğrencileri yüzyıllar boyunca bu konu üzerinde düşünmüşlerdir. Hatta bunun ilahiyat dünyasında bir adı bile vardır –Mesih Sırrı. Bir müjde İsa'nın kim olduğu konusunda sessiz kalmamızı neden istiyor olabilir?

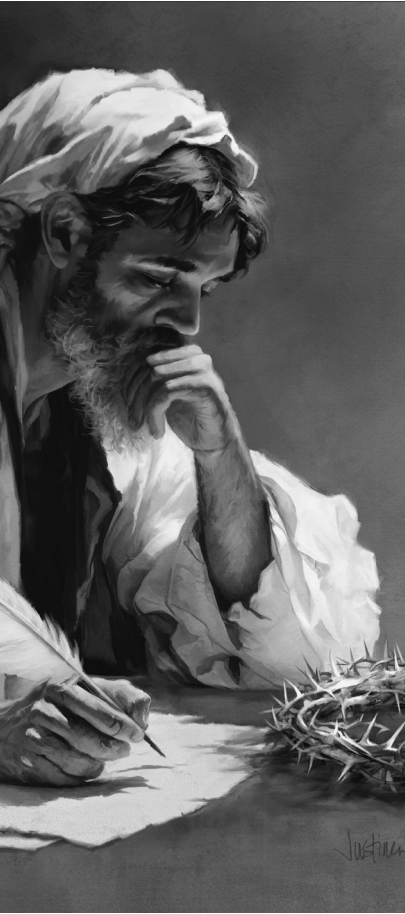
Markos Müjdesi'ndeki bu yolculuğumuzda, bu kitapta sadece gizlilik değil, aynı zamanda muazzam bir ifşaat bulunduğunu açıklığa kavuşturacağız. Buna doğru bir tespitle İfşaat/Gizlilik düzeni denilebilir ve Markos Müjdesi boyunca devam etmektedir, ancak sonunda tüm gizlilik şaşırtıcı bir şekilde sona ermekte ve yerini İsa'nın güçlü bir ifşasına bırakmaktadır.

Markos iki ayrı bölüme, aslında iki yarıma ayrılabilir. Birinci bölümden sekizinci bölümün sonuna kadar olan kısımda şu önemli konu ele alınmaktadır: *İsa kimdir?* Yanıt O'nun öğretileriyle ve mucizeleriyle sergilenmiştir. İsa defalarca kötülüğü yeniyor, ezilenlere umut veriyor ve insan var oluşunun kalbine ulaşan inandırıcı gerçekleri öğretiyor. Tüm bunlar okuyucuya O'nun İbrani halkının uzun zamandır beklediği Mesih olduğunu haykırıyor.

Bununla birlikte, ancak kitabın ortasına gelindiğinde kötü ruhların etkisinde olmayan biri O'nun kim olduğunu doğru bir şekilde açıklıyor ve böylece kitabın ilk yarısındaki, Mesih'in kimliğiyle ilgili soruya yanıt veriyor. Bu kişi de, "Sen Mesih'sin" diyen Petrus'tur (*Mar. 8:29*).

Markos'un ikinci yarısı, Markos 8:31 ayetinden kitabın sonuna kadar olan kısım ise diğer soruyu cevaplıyor, *İsa nereye gidiyor?* Cevap çok şaşırtıcıdır. İsa Roma dünyasındaki en rezil ve utanç verici ölüm şekli olan çarmıha gidiyor. Orası, takipçilerinin Roma'yı yeneceğini ve İsrail'i güçlü bir ulus olarak kuraca-

ğını düşündükleri Mesih için beklenmedik bir varış noktasıdır.

İsa'nın acemi öğrencileri O'nun ne dediğini anlayamazlar. Kitap ilerledikçe, bu can sıkıcı mesele hakkında giderek daha az soru sorarlar ve sonunda istenmeyen gerçeğin karşısında sessizliğe gömülürler.

İsa, O'nu öldürmek için komplo kuran din önderleriyle yüzleştiğinde her şey daha da kasvetli görünmüştür. Görkemli bir krallık umuduna sahip olan öğrenciler, beklentilerini boşa çıkaran bir tutuklama, yargılama ve çarmıha gerilme olayıyla sarsılırlar.

Ancak tüm bunlar gerçekleşirken, İsa nereye gittiğine ve ölüp tekrar dirilecek olmasının ne anlama geldiğine dair net ve tutarlı bir mesaj vermiştir. Son Akşam Yemeği'ndeki ekmek ve kâse, O'nun bedenini ve kanını temsil edecek (*Mar. 14:22-25*) ve O birçokları için fidye olacaktır (*Mar. 10:45*).

Bu O'nun çarmıha soğukkanlılıkla gittiği anlamına gelmiyor. Getsemani bahçesinde karar vermekte zorlanıyor (*Mar. 14:32-42*) ve çarmıhta çaresizlik içinde şöyle haykırıyor: "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" (*Mar. 15:34*). Markos Müjdesi bize Mesih'in tecrübe

ettiği karanlığı, kurtuluşumuzun bedelini gösteriyor. Fakat çarmıh yolculuğun sonu değildir. İsa dirilişinden sonra Celile'de öğrencileriyle bir toplantı yaptı ve bildiğimiz Hristiyan kilisesi başladı.

Bu, Müjde yazarının kendisinin çok az yorum yaptığı, kısa ve hızlı bir üslupla aktarılan son derece dikkat çekici bir hikayedir. Markos sadece hikayeyi anlatıyor, Nasıralı İsa'nın yaşamı ve ölümüyle ilgili sözlerin, edimlerin ve eylemlerin kendi başlarına konuşmasına izin veriyor.

Thomas R. Shepherd, Andrews Üniversitesi Yedinci Gün Adventist İlahiyat Fakültesi'nde Yeni Ahit alanında kıdemli araştırma profesörüdür. Kendisi ve eşi Sherry iki yetişkin çocuğu ve altı torunu vardır.

Müjdenin Başlangıcı

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Elç. 13:1–5, 13; Elç. 15:36–39; Mar. 1:1–15; İşa. 40:3; Dan. 9:24–27.*

HATIRLAMA METNİ: “Yahya’nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı’nın Müjdesi’ni duyura duyura Celile’ye gitti. ‘Zaman doldu’ diyordu, ‘Tanrı’nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde’ye inanın!’ ” (*Markos 1:14, 15*).

Markos Müjdesini yazan kimdi ve neden yazdı? Hiçbir Müjde’de yazarının adı belirtilmemiştir. Buna en çok yaklaşan, sevgili öğrenciyi atıfta bulunan Yuhanna’dır (*bkz. Yu. 21:20, 24*).

Ancak ilk zamanlardan beri kabul edilmiş Müjdelerden her biri ya bir elçiyle (Matta, Yuhanna) ya da bir elçinin arkadaşıyla ilişkilendirilmiştir. Örneğin, Luka İncili Pavlus’la ilişkilendirilmiştir (*bkz. Kol. 4:14, 2Tİ. 4:11, Flm. 1:24*). Markos İncili ise Petrus’la ilişkilidir (*bkz. 1Pe. 5:13*).

Markos’un yazarı metinde adını vermese de, erken dönem kilise geleneği Markos Müjdesi’nin yazarının Pavlus ve Barnaba’nın bir dönem yol arkadaşı (*Elç. 13:2, 5*) ve daha sonra Petrus’un dostu (*1Pe. 5:13*) olan Yuhanna Markos olduğunu belirtiyor.

Bu haftanın ilk adımı, Kutsal Yazı’da açıklandığı şekliyle Markos hakkında bilgi edinmek, onun nasıl başlarda başarısız olduğunu fakat sonrasına toparladığını incelemek olacaktır. Daha sonra dersimiz Markos’un açılış bölümüne dönecek, hikayenin nereye doğru gittiğine dair ileriye doğru bir bakış ve başarısızlığa uğramış fakat sonrasında toparlanmış bir müjdecinin neden böyle bir metin yazdığına dair geriye doğru bir bakışla devam edecektir.

*6 Temmuz Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Başarısızlığa Uğrayan Müjdecî

Elçilerin İşleri 12:12 ayetini okuyun. Elçilerin İşleri kitabında Markos nasıl tanıtılıyor?

Markos Müjdesi'nin büyük olasılıkla yazarı olan Yuhanna Markos'un, tahminen M.S. 40'lı yılların ortalarında, Elçilerin İşleri 12. bölümdeki olaylar meydana geldiğinde genç bir adam olması muhtemel görünüyor. 12. Ayette Meryem adında bir kadının oğlu olarak tanıtılıyor. Meryem'in kilisenin varlıklı bir destekçisi olduğu anlaşılıyor. Elçilerin İşleri 12. bölümde meşhur edilen dua toplantısını kendi evinde düzenlemişti. Petrus'un zindandan kaçış hikayesi, sonrasında gerçekleştirdiği işler ve ardından Hirodes'in ölümü, Petrus ve kral arasındaki çarpıcı, hatta mizahi zıtlıklarla doludur. Yuhanna Markos hikayede gerçek bir işleve sahip değildir, ancak bu noktada tanıtılması, daha sonra Barnaba ve Saul'la olan ilişkisine hazırlık niteliğindedir.

Elçilerin İşleri 13:1-5, 13 ayetlerini okuyun. Yuhanna Markos, Saul ve Barnaba'ya nasıl katıldı ve sonuç ne oldu?

Elçilerin İşleri 13. bölümde, Saul ve Barnaba'nın yaklaşık M.S. 46 yılında başlayan ilk müjdecilik yolculuğu anlatılmaktadır. Yuhanna Markos'tan 5. ayete kadar söz edilmiyor. Onun işlevi bir yardımcı ya da hizmetkâr olmaktan ibarettir. Kısaca onun Yeruşalim'e döndüğünü belirten 13. ayete kadar genç adamdan bir daha söz edilmiyor.

Bu ayrılış için hiçbir sebep belirtilmemiştir. Duyguları ya da hisleri herhangi bir şekilde tanımlanmadığı için, hiç şüphesiz tehlike ve zorluklarla dolu olan müjdecilik çalışmasından ayrılmasına neyin sebep olduğu okuyucunun hayal gücüne bırakılmıştır. Ellen G. White şöyle açıklıyor, "İşte burada Markos, korkusunun ve cesaretinin kırılmasının altında ezilerek, kendini Rabb'in işine yürekten verme hedefinde bir süreliğine sendeledi. Zorluklara alışkın olmadığından, yol-daki tehlikelerden ve mahrumiyetlerden ötürü cesareti kırıldı."—*Elçilerin İşleri*, s. 154. Kısacası, işler onun için çok zorlaşmıştı ve bu yüzden ayrılmak istedi.

Aramızda, manevi bir şeyden ya da Hristiyan yürüyüşünüzle ilgili bir şeyden vazgeçmenin, hatta bunda tamamen başarısız olmanın nasıl bir his olduğunu bilmeyen var mıdır? Bu tecrübeden ne öğrendiniz?

İkinci Bir Şans

Elçilerin İşleri 15:36-39 ayetlerini okuyun. Pavlus Yuhanna Markos'u neden reddetti ve Barnaba ona neden ikinci bir şans verdi?

Pavlus'un genç adamı reddetmesinin sebebi Elçilerin İşleri 15:38 ayetinde açıklanıyor. Markos onlardan ayrılmış ve hizmet işine devam etmemişti. Pavlus'un tutumu sert olsa da anlaşılabilir. Müjdecilik hayatı, özellikle de eski dünyada, zor ve zahmetliydi (2Ko. 11:23-28 ile karşılaştırın). Pavlus böylesine zorlu işlerin ve şartların yükünü taşımak için müjdeciler kardeşlerine güveniyordu. Onun bakış açısına göre, bu kadar çabuk vazgeçen biri, kötü güçlere karşı göğüs göğse savaşan bir müjdecilik ekibinde yer almayı hak etmiyordu.

Barnaba aynı fikirde değildi. Markos'ta potansiyel görüyordu ve genç adamı geride bırakmak istemiyordu. Pavlus ve Barnaba arasında Yuhanna Markos konusunda öylesine derin bir anlaşmazlık oluştu ki, yollarını ayırdılar. Pavlus kendisiyle birlikte gitmesi için Silas'ı seçti ve Barnaba da Markos'u aldı.

Elçilerin İşleri kitabı, Barnaba'nın neden Markos'u yanına almayı seçtiğini açıklamıyor. Aslında bu ayetler Elçilerin İşleri kitabında bu iki adamdan bahsedilen son yerdir. Ancak ilginç bir şekilde, Yeni Ahit'te Markos'tan bahsedilen son yer değildir.

Koloseliler 4:10, 2. Timoteos 4:11, Filimon 24 ve 1. Petrus 5:13 ayetlerini okuyun. Bu ayetler Markos'un düzelmesiyle ilgili hangi ayrıntılara işaret ediyor?

Markos'ta inanılmaz bir dönüşüm meydana gelmiş gibi görünüyor. Bu ayetlerde Pavlus Markos'un kendisi ve hizmet için ne kadar değerli olduğunu belirliyor. Pavlus onu çalışma arkadaşlarından biri olarak sayıyor ve Timoteos'tan onu yanında getirmesini istiyor. Birinci Petrus, Petrus'un da Markos'la yakın bir ilişkisi olduğunu gösteriyor. Pavlus ve Petrus'un bu kitapları muhtemelen M.S. 60'lı yılların başında, Elçilerin İşleri 15. bölümdeki olaylardan yaklaşık 15-20 yıl sonra yazılmıştır. Markos'un, kuzeni Barnaba'nın kendisine duyduğu güven sayesinde başarısızlıktan kurtulduğu açıktır.

Sizin ya da bir arkadaşımızın başarısızlığa uğradığı ve ikinci bir şans verildiği bir zamanı hatırlayın. Bu deneyim sizi ve size yardım edenleri nasıl değiştirdi? Başkalarına verdiğiniz hizmeti nasıl değiştirdi?

Müjdecî

Markos 1:1-8 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerdeki kişiler kimlerdir, ne söyleyip ne yapıyorlar?

Bu ayetlerde üç ana karakter bulunuyor: Markos 1:1 ayetinde sözü edilen İsa Mesih, (Markos 1:2 ayetinde ima edilen) Baba Tanrı ve bu bölümün son kısmının ana konusu olan haberci ve vaiz Vaftizci Yahya.

Markos 1:2, 3 ayetleri, Markos'un hikayede neler olacağını açıklamak için sunduğu bir Eski Ahit alıntısı içeriyor. Markos üç ayette bulunan ifadelerin bir karışımını alıntı yapıyor: Mısır'dan Çıkış 23:20, Yeşaya 40:3 ve Malaki 3:1.

Mısır'dan Çıkış 23:20, Yeşaya 40:3 ve Malaki 3:1 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerin ortak noktası nedir?

Mısır'dan Çıkış 23:20 ayetinde, Tanrı'nın İsrail'i Kenan diyarına götürmesi için göndereceği bir melekten söz ediliyor. Yeşaya 40:3 ayetinde, Tanrı için hazırlanmış bir yoldan ve O'nun çölde görüneceğinden söz ediliyor. Malaki 3:1 ayetinde de, Rab'bin yolunu hazırlamak için O'nun önünden giden bir haberciden söz ediliyor. Bu ayetlerin üçü de bir yolculuktan söz ediyor.

Yeşaya'daki metnin Vaftizci Yahya'nın hizmetiyle birçok bağı bulunuyor ve aynı zamanda *Rab'bin Yolu'na* odaklanıyor. Markos Müjdesinde Rab İsa bir yolculuktur. Hızlı ilerleyen anlatım yolculuğun duygusunu güçlendiriyor. Bu yolculuk O'nu çarımha ve bizim için kurban olup ölmesine götürmektedir.

Ancak O çarımha ulaşmadan önce gerçekleşmesi gereken çok şey bulunmaktadır. Yolculuk daha yeni başlıyor ve Markos bize her şeyi anlatacak.

Markos 1:2, 3 ayetlerinde, Vaftizci Yahya Eski Ahit'ten yapılan alıntıya uygun olarak, tövbe etmeye, günahattan uzaklaşmaya ve Tanrı'ya dönmeye çağırıyor (*Mar. 1:4*). Markos 1:7, 8 ayetlerinde, eski peygamber İlyas gibi giyinerek (*2. Krallar 1:8 ile karşılaştırın*), kendisinden sonra gelecek olan ve kendisinden daha güçlü olan Kişi hakkında konuşuyor. Gelecek Olan'ın çağrımın bir bağımlı bile çözmeye layık olmadığını söylemesi, İsa hakkındaki yüce görüşünü gösteriyor.

İsa'nın Vaftizi

Markos 1:9-13 ayetlerini okuyun. İsa'nın vaftizinde kimler bulunuyor ve ne oluyor?

Yahya İsa'yı Şeria Irmağı'nda vaftiz ediyor, fakat İsa sudan çıktığında göklerin yarıldığını ve Kutsal Ruh'un bir güvercin gibi O'nun üzerine indiğini görüyor. Tanrı'nın gökten gelen sesini duyuyor, "Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum" (Mar. 1:11).

Bu olaylar İsa'nın vaftizinin önemine işaret ediyor. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh birlikte hazır bulunarak, İsa'nın hizmetinin başlangıcını onaylamaktadırlar. Bu olayın önemi Markos 15. bölümdeki çarmıh sahnesinde yankısını bulacaktır. Hikayenin aynı unsurlarının pek çoğu o sahnede de tekrarlanacaktır.

Ruh İsa'yı çöle gönderdi. "Gönderdi" sözcüğü Markos Müjdesi'nde kötü ruhları kovmak için kullanılan Grekçe *ekballō* sözcüğünden gelmektedir. Ruh'un buradaki varlığı, Kutsal Ruh'un İsa'nın yaşamındaki gücünü gösteriyor. Rab, hizmetinin yolculuğuna çoktan başlamıştır ve hemen Şeytan'la yüzleşmektedir. Bu sahnede mücadele duygusu, 40 günlük ayartıya yapılan göndermeyle, vahşi hayvanların varlığıyla ve meleklerin İsa'ya hizmet etmeleriyle sergilenmiştir.

Markos Müjdesinin açılış sahnesinin sıradışı bir özelliği de, İsa'nın hem tanrısallığa hem de insanlığa sahip bir karakter olarak sunulmasıdır. Tanrısallık tarafında: O Mesih'tir (Mar. 1:1), bir haberci tarafından duyurulan Rab'dir (Mar. 1:2, 3), Yahya'dan daha kudretlidir (Mar. 1:7), Ruh'un üzerine indiği sevgili Oğul'dur (Mar. 1:10, 11). Fakat insan tarafında şunları görüyoruz: Yahya tarafından vaftiz edilmiştir (tersi değil, Mar. 1:9), Ruh tarafından çöle gönderilmiştir (Mar. 1:12), Şeytan tarafından ayartılmıştır (Mar. 1:13), vahşi hayvanlar arasındadır (Mar. 1:13) ve melekler O'na hizmet etmiştir (Mar. 1:13).

Bu zıtlıkların sebebi nedir? Bu, Rabbimiz ve Kurtarıcımız, Tanrımız ve aynı zamanda bir insan, kardeşimiz ve örneğimiz olan Mesih'in şaşırtıcı gerçekliğine işaret ediyor. Bu düşüncüyü nasıl bütünüyle kavrayabiliriz? Kavrayamayız. Fakat onu imanla kabul edebilir ve bu gerçeğin Tanrı'nın insanlığa olan sevgisi hakkında bize gösterdiklerine şaşırıp hayranlık duyabiliriz.

İsa'nın Tanrı olmasına rağmen, bizi kurtarmak için insanlığımızı üzerine alması, Tanrı'nın inanılmaz sevgisi hakkında bize ne söylüyor?

İsa'ya Göre Müjde

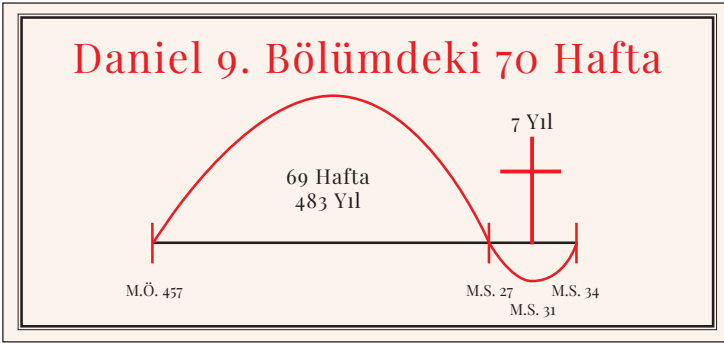
Markos 1:14, 15 ayetlerini okuyun. İsa'nın duyurduğu müjde hangi üç bölümden oluşmaktadır?

Markos burada İsa'nın basit ve doğrudan mesajını özetliyor. Mesajın üç bölümü aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Kategori	İçerik
Zaman belirten Peygamberlik Sözü	Zaman doldu.
Antlaşma Vaadi	Tanrı'nın krallığı yaklaştı.
Öğrencilik Çağrısı	Tövbe edin, Müjde'ye inanın!

İsa'nın sözünü ettiği zaman belirten peygamberlik sözü, Daniel 9:24-27 ayetlerindeki 70 haftalık peygamberlik sözüdür. Bu peygamberlik sözü, İsa'nın Kutsal Ruh'la meshedildiği ve hizmetine başladığı vaftiziyle tamamlanmıştır (Elç. 10:38). Şaşırtıcı 70 haftalık peygamberlik sözü aşağıdaki çizelgede gösterilmiştir:

Bu peygamberlik sözünde bir gün bir yıl anlamına gelmektedir (Say. 14:34, Hez. 4:6). Peygamberlik sözü, M.Ö. 457 yılında Pers Kralı Artahşasta'nın Yeruşalim'in onarılması işinin tamamlanmasını sağlayan fermanıyla başlamıştır (bkz. Ezra 7).

Altmış dokuz peygamberlik haftası, İsa'nın vaftiz edildiği ve hizmetinin başlangıcında Kutsal Ruh'la meshedildiği zaman olan M.S. 27 yılına kadar uzanacaktır.

Çarmlıha gerilmesi ise üç buçuk yıl sonra gerçekleşecektir.

Son olarak, yetmişinci haftanın tamamlanması, İstefanos'un taşlandığı ve müjde mesajının Yahudilerin yanı sıra Uluslardan olanlara da ulaşmaya başladığı M.S. 34 yılında gerçekleşecektir.

En son ne zaman 70 haftalık peygamberlik sözünü incelediniz? Bu peygamberlik sözünü bilmek sadece İsa'ya değil, peygamberlik Sözü'nün güvenilirliğine olan inancınızı artırmaya nasıl yardımcı olabilir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 81-92 sayfalarındaki “Çöldeki Ses” ve *Elçilerin İşleri* kitabından, 151-160 sayfalarındaki “İncilin Müjdecileri” bölümlerini okuyun.

Vahiy 14:6, 7 ayetlerinde bulunan ilk meleğin mesajının, İsa'nın Markos 1:15 ayetindeki müjde mesajıyla benzerlik göstermesi ne kadar büyüleyicidir.

İlk melek, İkinci Geliş'e hazırlık olarak son günlerde dünyaya sonsuza dek kalıcı müjdeyi getiriyor. Tıpkı İsa'nın mesajı gibi, meleğin son zaman müjdesi de aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi aynı üç unsura sahiptir:

Markos 1	Kategori	Vahiy 14
Zaman doldu (Daniel 9)	Zaman Peygamberliği	Yargılama Saati (Daniel 7, 8)
Egemenlik Yaklaştı	Antlaşma Vaadi	Sonsuza Dek Kalıcı Müjde
Tövbe edin, inanın	Öğrencilik Çağrısı	Korkun, Yüceltin, Tanrı'ya Tapın

İlk meleğin mesajı, Daniel 8:14 ayetindeki 2.300 günlük peygamberlik sözünde öngörülen ve 1844 yılında başlayan Geliş öncesi yargılamanın başladığını duyuruyor. Yargılama, Tanrı'nın egemenliğini O'nun zulüm gören halkına getirmektedir (*Dan. 7:22*). İlk meleğin Tanrı'dan korkun, O'nu yüceltin ve O'na tapın çağrısı, Vahiy 13. bölümde bahsedilen canavar gücünün, korkulacak, yüceltilecek ve tapılacak sahte bir tanrı sunduğu son günlerde dünyaya yapılan bir öğrencilik çağrısıdır.

İsa'nın Markos 1. bölümdeki mesajı nasıl müjde duyurusunun başlangıcında Daniel'in peygamberlik sözleriyle yakından bağlantılıysa, ilk meleğin mesajı da dünya tarihinin kapanışında Daniel'le yakından bağlantılıdır.

Tartışma Soruları:

1. Markos 1:1-13 ayetlerinde Vaftizci Yahya ve İsa'yı karşılaştırın. Onların tanıtılma biçimlerinden ne gibi özel dersler çıkarıyorsunuz?
2. Vaftizin ne anlama geldiğini düşünün. Romalılar 6:1-4 ve Yuhanna 3:1-8 ayetlerini okuyun ve bunları Markos 1:9-13 ayetlerindeki İsa'nın vaftiziyle karşılaştırın. Ne gibi benzerlikler ve zıtlıklar görüyorsunuz? Bu, vaftizin anlamını daha açık bir şekilde anlamanıza nasıl yardımcı oluyor?
3. Markos 1:14, 15 ayetlerindeki İsa'ya göre müjde ile Vahiy 14:6, 7 ayetlerindeki ilk meleğin mesajını karşılaştırın. Bu mesajları anlamak bugünkü görevinizi daha iyi görmenize nasıl yardımcı olabilir?

Şaşkın Şaman, Bölüm 1

AndrewMcChesney Tarafından

Baba, Nepal'deki küçük kasabasında en önde gelen kişiydi. Herkes ondan yardım isterdi. Kasaba halkı, onun sunduğu hayvan kurbanlarının herhangi bir hastalığı iyileştirebileceğine inanıyordu. Baba, köklü bir şaman soyundan geliyordu ve kendisi de bir şaman olan babasının ölümünden sonra şaman oldu.

Baba, ritüellerinin ruhlar dünyasında büyük bir önem taşıdığına inanıyordu, bu yüzden en çok sevdiği kişiye, yani karısına yardım edemediği için kafası karışmıştı. Onu iyileştiremedi, hatta hastalığını bile teşhis edemedi. Bir tavuğu kurban etti ama kadının acıları devam etti. Başka bir şamana para verdi ama kadın kilo verdi. Onu bir doktora götürdü ama kadın güçten düştü.

Yetişkin kızı Divya annesine yardım etmek için eve döndüğünde babanın şaşkınlığı daha da arttı. Bir gün eve geldi ve Anneyi de Divya'yı da bulamadı. Evi ararken, sonunda onları üst kattaki bir odada yerde diz çökmüş, onun göremediği biriyle konuşurlarken buldu.

Baba şaşırılmıştı. Bir şeylerin oldukça kötüye gittiğinden şüpheleniyordu. Yine de onları rahatsız etmemek için sessizce odadan çıktı. Kızının gizlice, kendisi gibi şaman olduğundan şüphelenmişti.

Daha sonra Divya'yı görünce annesiyle ne yaptıklarını sordu.

Divya, "Anneme şifa vermesi için Tanrı'ya dua ediyorduk" dedi.

"Hangi Tanrı?" Baba sordu. O, birçok tanrıya tapıyordu.

"Tanrım olan İsa'ya," dedi kızı. "Aile dinimizi terk ettim. İsa'da yeni bir Tanrı buldum." Tanrısı'nın gökleri ve yeri yarattığını açıkladı. "Dua edersem, O iştirir ve annemi iyileştirir," dedi. Baba buna inanmadı. Bu Tanrı'nın nasıl olup da aile tanrılarının herhangi birinden daha güçlü olabileceğini anlayamıyordu. Divya, başka bir kasabadaki evine dönmesi gerektiğinde, Anne'yi de yanına almak istedi. "Annem çok hasta ve çalıştığı için ona bakacak vaktin yok" dedi. "Onu yanıma alacağım."

Hem şaman hem de inşaat işçisi olarak çalışan baba bu teklifi kabul etti. Anne'ye yardım edememişti ve onun daha fazla hayatta kalacağını düşünmüyordu.

"O, senin annen," dedi. "Eğer ölürse bana haber ver."

Baba, Anne'yi tekrar görene kadar altı ay geçti. Divya'nın evine gitti ve Anne'yi sağlıklı bulunca şaşırıldı. Kafası soru işaretleriyle doluydu.

"Annen nasıl iyi oldu?" O sordu. "Ona hangi ilacı verdin?"

Divya, yalnızca Tanrı'ya dua ettiğini söyledi. "Tanrı ricamı duydu," dedi. "Annem şimdi iyileşti ve mutlu ve benimle kiliseye gidiyor."

Baba buna inanmadı. Kahkaha attı. Hayvan kurban etmeden veya başka bir ritüel olmadan şifa veren böyle bir Tanrı'yı hiç duymamıştı.

Bu misyon öyküsü, Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin "IWillGo" stratejik planının 2 No'lu Misyon Hedefini göstermektedir, "Adventistlerin erişimini güçlendirmek ve çeşitlendirmek... ulaşılamayan ve yeterince ulaşılmayan insan grupları arasında." Daha fazla bilgi için: IWillGo2020.org.

İsa'nın Hizmetinde Bir Gün

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Mar. 1:16–45, Yu. 1:29–42, Mar. 5:41, Luk. 6:12, Levililer 13.

HATIRLAMA METNİ: “İsa onlara, ‘Ardımdan gelin’ dedi, ‘Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım’ ” (Markos 1:17)

Müjdelere her biri İsa'nın hizmetinin başlangıcını kendine özgü bir şekilde açıklamaktadır. Matta İsa'yı öğrencilerini çağırırken ve ardından Dağdaki Vaaz'ı verirken tanıtıyor.

Luka, İsa'nın Nasıra'daki havrada bir Sebt günü verdiği açılış vaazını anlatıyor.

Yuhanna ilk öğrencilerden bazılarının çağrılışını ve İsa'nın ilk *mucizesini* gerçekleştirdiği Kana'daki düğünü aktarıyor.

Markos Müjdesi ise dört öğrencinin çağrılışını, Kefernahum'daki bir Sebt gününü ve sonrasında yaşananları anlatıyor.

Markos'un başlangıcındaki bu “İsa'yla Sebt” okuyucuya İsa'nın kim olduğu hakkında bir fikir veriyor. Bu haftaki konumuzun tamamında İsa'nın yazıya dökülen çok az sözü bulunmaktadır: öğrenciliğe kısa bir çağrı, bir kötü ruha verilen emir, başka yerleri ziyaret etme planı ve bir cüzamlının iyileştirilmesiyle, temiz olması için kâhine görünmesi talimatı. Ağırılık eylemlerdedir, özellikle de şifa verme eylemleri. Müjde yazarı, İsa'nın hizmetinin hızlı hareketini belirtmek için *hemen* sözcüğünü kullanmayı seviyor.

*13 Temmuz Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

“Ardımdan Gelin”

Markos 1:16-20 ayetlerini okuyun. İsa'nın öğrenci olarak çağırdığı kişiler kimlerdi ve tepkileri ne oldu?

Markos 1. bölümde İsa'nın yazıya geçirilen çok sözü yoktur. Ancak Markos 1:17 ayetinde İsa'nın iki balıkçıya, daha sonra “Petrus” olarak tanınacak olan Simun'a ve kardeşi Andreas'a söylediği sözler yer alır. İki adam Celile Denizi'nin kıyısında durmuş ağ atıyorlardı. Bir tekneden ya da diğer balıkçılık gereçlerinden söz edilmiyor, bu da iki adamın maddi durumlarının iyi olmadığını anlamına gelebilir. Markos 1:19, 20 ayetlerinde Yakup ve Yuhanna babaları ve hizmetkârlarıyla birlikte bir kayıktalar, bu da onların Petrus ve Andreas'a göre maddi durumlarının daha iyi olduğunu gösteriyor. Luka ise Petrus'un bir kayığı olduğunu ve aslında Yakup ve Yuhanna'nın Petrus ve Andreas'ın ortakları olduğunu belirtiyor (bkz. Luka 5:1-11). Ancak Markos Müjdesi iki kardeş grubu arasında bir zıtlık ortaya koyuyor olabilir ve bu farkı göstermek için İsa hem az imkânı olanları hem de daha çok imkânı olanları öğrenciliğe çağırıyor. İsa'nın bu adamlara yaptığı çağrı basit, doğrudan ve peygamberlik niteliğindeydi. Onları kendisini izlemeye, yani öğrencisi olmaya çağırdı. Eğer çağrısına yanıt verirlerse, onları insan tutan balıkçılar yapma görevini üstleneceğini söyledi.

Bu adamların neden derhal her şeyi bırakıp İsa'yı izlediklerini düşünün (Mar. 1:16-20).

Yuhanna Müjdesi olayı daha ayrıntılı bir şekilde açıklıyor (bkz. Yu. 1:29-42). Anlaşıyor ki, kardeşler Vaftizci Yahya'nın takipçileriydi ve onun İsa'nın “dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu” (Yu. 1:29) olduğunu ilan ettiğini duymuşlardı. İsa'yla tanıştılar ve Şeria ırmağı kıyısında O'nunla zaman geçirdiler. Sonuç olarak, İsa'nın hizmet çağrısını kabul etmeleri bir eğlence ya da kaçamak değildi. Bunu enine boyuna düşünmüşlerdi.

Peki Markos neden daha fazla ayrıntıya girmemiştir? Muhtemelen İsa'nın gücünü vurgulamak için. İsa onları çağırır, istekli balıkçılar cevap verir ve böylece ne yaşamları ne de dünya bir daha asla eskisi gibi olmaz.

İsa'nın ardından gitmek için nelerden vazgeçmeye çağırıldınız? (Cevabınızın ne anlama geldiğini düşünün, özellikle de aklınıza bir şey gelmiyorsa).

Unutulmaz Bir İbadet Toplantısı

Markos 1:21-28 ayetlerini okuyun. Kefernahum'daki havrada hangi unutulmaz şey gerçekleşti ve bu olaydan hangi ruhsal gerçekleri çıkarabiliriz?

Çoğu Hristiyanın Hristiyan yürüyüşlerinde unutulmaz anları vardır –İsa'yı izleme kararı; vaftiz edildikleri gün; Tanrı'nın varlığını derinden hissettikleri güçlü bir vaaz. Bu anlardan bazıları sadece unutulmaz değil, aynı zamanda hayat değiştirici de olabilir.

Markos 1. bölümde anlatılan Sebt günü, Kefernahum'daki bazı insanlar için de böyle olmuş olabilir. “Halk O'nun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu” (Mar. 1:22). İsa öğretirken, şüphesiz İsa'nın öğretisinin gücünden etkilenmiş olan kötü ruhların etkisindeki bir adam, “Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?” diye bağırdı. “Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalı'sın sen!” (Mar. 1:24). Bunun üzerine İsa kötü ruhu kovdu.

Kötü ruhun söylediği bu sözlerin ne anlama geldiğini düşünün.

İlk olarak, kötü ruh İsa'yı “Tanrı'nın Kutsalı” olarak tanıyor ve Şeytan'ın kirli, kutsallıktan uzak ordularının aksine, İsa'nın Tanrı'nın kutsal elçisi olduğunu kabul ediyor. Bir ibadet ortamında kutsal olmayan ve kirli şeyler değil, kutsal şeyler ve kişilerin bulunması beklenir. Dolayısıyla bu hikayede iyilik güçleriyle kötülük güçleri arasında keskin bir karşıtlık bulunmaktadır. Burada büyük mücadelenin gerçekliğini görebiliriz. İnsanlar henüz İsa'nın kim olduğunu bilmiyor olabilirler fakat kötü ruh kesinlikle biliyor ve bunu açıkça kabul ediyor.

Sonra, adamın içinden çık emri anlaşılabilir, fakat İsa neden ona “Sus” diye emrediyor? Markos'ta buradan itibaren dikkat çekici bir tema ortaya çıkıyor: İsa'nın kim olduğuyla ilgili sessizlik çağırısı. Araştırmacılar buna “Mesih Sırrı” adını veriyorlar.

İsa'nın sessizlik çağırısı, kendi dönemindeki Mesih beklentilerinin siyasi etkileri nedeniyle anlam kazanıyor. Mesih olmak riskli bir durumdu. Yine de, sessizlik çağrılarıyla birlikte İsa'nın kim olduğuna dair açık ifşaatlar da bulunuyordu. Zamanla İsa'nın kimliğinin gizlenemeyeceği ve O'nun kim olduğu gerçeğinin müjde mesajının merkezi haline geldiği anlaşılacaktı. İnsanların sadece İsa'nın kim olduğunu bilmeye değil, daha sonra O'nun gelişine nasıl karşılık verecekleri ve bunun kendileri için ne anlama geldiği konusunda bir karar vermeye ihtiyaçları vardır.

Başkalarına tanıklık etmeye çalışırken, “mevcut gerçek” ile ilgili inandığımız her şeyi açıklamamak ne zaman daha tedbirli bir tercih olabilir?

Biraz Daha Sebt Günü Hizmeti

Markos 1:29-34 ayetlerini okuyun. İsa Petrus'un ailesine nasıl yardım etti ve bu hikayeden hangi ruhsal dersleri çıkarabiliriz?

Hayret verici havra hizmetinden sonra İsa, küçük öğrenci topluluğuyla (Petrus, Andreas, Yakup ve Yuhanna) birlikte Petrus'un evine çekildi. Belli ki Sebt gününün geri kalanını dostça bir yemek ve kardeşlik içinde geçireceklerdi.

Fakat endişe verici bir haber bu sahneye hakim oldu: Petrus'un kayınvalidesi hastaydı ve ateşlenmişti. O zamanlar bu ya iyileşeceğiniz ya da öleceğiniz anlamına geliyordu. İsa'ya hastalıktan bahsettiler ve İsa Petrus'un kayınvalidesinin elinden tutup onu ayağa kaldırdı. Kadın hemen onların ihtiyaçlarına hizmet etmeye başladı. İsa tarafından kurtarılan, şifa bulan kişilerin bunun sonucunda başkalarına hizmet edeceği ilkesinin ne kadar güçlü bir örneği!

Markos Müjdesi boyunca İsa'nın genellikle hasta kişiye dokunarak şifa verdiği görülür (*bkz. Mar. 1:41; Mar. 5:41*), ancak bazı zamanlarda da temastan söz edilmemektedir (*bkz. Mar. 2:1-12, Mar. 3:1-6, Mar. 5:7-13*).

İsa'nın o günkü hizmetini daha bitirmemişti. Gün batımından sonra birçok kişi, kuşkusuz o gün havrada olanları gördükleri ya da duydukları için, şifa bulmak amacıyla Petrus'un evine geldi. Müjde yazarının okuyucularına insanların Sebt saatlerinden dolayı geciktiklerini söylememesi, okuyucularının Sebt günü hakkında bilgi sahibi olmalarını beklediğini gösteriyor. Markos'un bu özelliği, okuyucularının Sebt gününü tutan kişiler olmasıyla tutarlıdır.

Markos o akşam bütün kentin kapıda toplandığını söylüyor (*Mar. 1:33*). İsa'nın bütün bu insanlara yardım etmesi biraz zaman almış olmalı.

“Saatler ilerledikçe, O'nun yanına gelip gitmeye devam ettiler; çünkü onların hiçbiri ertesi gün sabah uyandıklarında Kurtarıcı'yı yanlarında bulabileceklerinden emin değildiler. Kefernahum'da böyle bir gün daha önce hiç yaşanmamıştı. Hastalıklarından kurtulan insanların sevinç çığlıkları tüm gökyüzünü sarmıştı. Onların mutlu olduğunu görmek İsa'yı memnun etti. Kendisine gelen insanların acı çektiklerine tanık olurken, onlara sağlık ve mutluluk verdiği için yüreği şefkat ve sevinçle doldu.

Acı çeken tek bir kişi kalmayınca dek onları iyileştirmeye devam etti. Gece geç saatlerde İsa'nın yanından ayrıldılar ve Şimon'un evine tekrar sessizlik çöktü. Fakat şehir hala uykudayken Kurtarıcı 'gün doğmadan çok önce kalkarak, dışarı çıktı. Issız bir yere çekilerek orada dua etti.' —Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 236.

İsa'nın Hizmetinin Sırrı

Markos 1:35-39 ayetlerini okuyun. İsa'nın burada yaptıklarından ne gibi önemli dersler çıkarılabilir?

İsa güneş doğmadan önce kalktı ve dua etmek için sessiz, ıssız bir yere gitti. Markos 1:35 ayeti İsa'nın yaptıklarının odak noktasının dua olduğunu vurguluyor. Cümledeki diğer tüm fiiller geçmiş zamandır –kalktı, evden çıktı ve gitti (hepsi Grekçe'de aorist zaman kipindedir, bu eylemin tamamlandığını ifade eder). Ancak “dua etmeye başladı” fiili, özellikle burada devam eden bir süreci ifade etmek için kullanılan bir biçim olan geniş zaman kipindedir. *Dua ediyordu, dua etmeyi sürdürüyordu*. Metin ayrıca İsa dışarı çıktığında saatin ne kadar erken olduğunu vurgulayarak, tek başına dua ettiği bu zamanın uzun bir zaman olduğunu ima ediyor.

Müjdeler boyunca İsa'yı bir dua adamı olarak görüyoruz (*bkz. Mat. 14:23, Mar. 6:46, Yuhanna 17*). Bu, İsa'nın hizmetinin gücündeki anahtar sırlardan biri gibi görünüyor.

Luka 6:12 ayetini okuyun. Bu, İsa'nın dua yaşamı hakkında ne öğretiyor?

Pek çok Hristiyan dua etmek için belirli zamanlar tayin etmiştir. Bu iyi ve doğru bir alışkanlıktır fakat aynı zamanda bir rutine, neredeyse ezbere yapılan bir şeye dönüşebilir. Belirli bir kalıptan çıkmanın bir yolu da, dua zamanını ara sıra değiştirmek ya da zaman zaman normalden daha uzun süre dua etmektir. Önemli olan, kendinizi asla değiştirmeyecek bir tür formüle hapsedmemektir.

Petrus ve arkadaşları dua edeceği yere giderken İsa'ya eşlik etmemişlerdi. Belki de yerini biliyorlardı, çünkü sonuçta O'nu buldular. Verdikleri, herkesin İsa'yı aradığı haberi, İsa'nın önceki günkü heyecan verici deneyimini daha fazla şifa ve öğretille devam ettireceği anlamına geliyordu. Şaşırtıcı bir şekilde İsa bunu reddetti ve başka yerlere doğru daha geniş bir hizmet alanına işaret etti. “İsa onlara, ‘Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim’ dedi. ‘Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim’ ” (*Mar. 1:38*).

İsa'nın kendisi dua etmek için bu kadar çok zaman harcamaya ihtiyaç duyuyor idiyse, peki ya biz ne yapmalıyız ve dua etmek için ne kadar zaman harcamalıyız? İsa'nın örneği bize ne söylüyor?

Sır Tutabilir misin?

Markos 1:40-45 ayetlerini okuyun. Bu, İsa ve O'nun toplumdan dışlanmış olan kişilerle nasıl ilgilendiği konusunda bize ne öğretiyor?

Bu metinde ve aynı zamanda Eski Ahit boyunca bahsedilen cüzam hastalığı, sadece bugün Hansen hastalığı (gerçek cüzam) olarak bilinen hastalığa işaret etmiyordu. Kutsal Kitap'taki ifadeler "korkunç cilt hastalığı" olarak daha iyi tercüme edilebilir ve diğer cilt rahatsızlıklarını da içerebilir. Hansen hastalığı Eski Yakın Doğu'ya M.Ö. üçüncü yüzyılda gelmiş olabilir (bkz. David P. Wright ve Richard N. Jones, "Cüzam" 277-282). Dolayısıyla, bu metinde sözü edilen cüzamlı Hansen hastalığına yakalanmış olabilir, ancak adamın tam olarak neye yakalandığını bilmiyoruz, sadece kötü olduğunu biliyoruz.

Cüzamlı, İsa'nın kendisini temiz kılabilceğine iman etmişti. Levililer 13. bölüme göre, bir cüzamlı törensel anlamda kirliydi ve başkalarıyla temastan kaçınması gerekiyordu (bkz. Lev. 13:45, 46).

Ancak İsa ona merhametle yaklaştı ve dokundu. "İsa'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, 'İsterim, temiz ol!' dedi" (Mar. 1:41). Bu eylemi İsa'yı akşama kadar kirletmiş olmalıydı ki, törensel anlamda temiz olması için yıkanması gerekecekti (Levililer 13-15 ile karşılaştırın). Ancak Markos, İsa'nın hasta adama dokunmasının onu cüzamdan temizlediğini açıkça belirtiyor. Yani, İsa adama dokunduğunda kirlenmemiştir.

İsa adamı, Musa'nın Levililer 14. bölümde bu tür durumlar için emrettiği gibi bir kurban sunması talimatıyla kâhine gönderdi. İsa, Markos Müjdesi boyunca Musa'nın öğrettiklerinin savunucusu ve destekçisi olarak bulunmaktadır (bkz. Mar. 7:10; Mar. 10:3, 4; Mar. 12:26, 29-31). Bu görüş, Markos 7., 10. ve 12. bölümlerde Musa aracılığıyla açıklanan öğretilerin asıl amacını saptıran din önderlerinin uygulamalarıyla keskin bir tezat oluşturmaktadır. Bu ayrıntılar Markos 1:44 ayetinde İsa'nın neden adamdan sessiz kalmasını istediğini açıklıyor. Adam İsa tarafından iyileştirildiğini söylese, bu durum kâhinin İsa'ya karşı önyargılı karar vermesine neden olabilirdi.

Fakat temiz kılınan cüzamlı bunu anlamamış gibi görünüyordu. İsa'nın isteğine itaatsizlik ederek haberi her tarafa yaydı ve böylece İsa'nın hizmeti için kentlere açıkça girmesini imkânsız hale getirdi.

Niyetimiz ne kadar iyi olursa olsun, müjdenin yayılmasını engelleyecek şeyler yapmamaya nasıl dikkat edebiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 229-249 sayfaları arasındaki “Kefernahum’da” ve “Beni Pak Kılabilirsin” bölümlerini okuyun.

Markos 1. bölümde nasıl bir İsa resmediliyor? İsa öğrenciler çağırma yetkisine sahiptir ve onlar da buna karşılık vermektedirler. Şeytan’ın yönetimindeki kirli ruhların aksine O kutsaldır. İyi ve kötü arasında büyük bir savaş sürmektedir ve İsa kötü ruhlardan daha kudretlidir. İsa hastalara merhamet etmekte ve belki de hiç kimsenin dokunamayacağı zamanlarda onlara dokunarak yardım etmektedir.

“İsa havrada kurmak için geldiği krallıktan ve Şeytan’ın tutsak ettiği kişilere özgürlüğünü geri verecek olan görevinden söz etti. Korkunç bir haykırış ile birden sözü kesildi. Çılgına dönmüş bir adam kalabalığın arasından ortaya çıkıp, şöyle haykırdı: ‘Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun? Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğuna biliyorum, Allah’ın Kutsalısın sen!’

“Herkes şaşkınlık ve tedirginlik içindeydi. Halkın İsa’nın üzerindeki dikkati dağılmıştı ve İsa’nın sözleri yarıda kesilmişti. Şeytan’ın, kurbanını havraya yöneltmesindeki amacı buydu. İsa cini şu sözleriyle azarladı: ‘Sus, çık o adamdan!’ ve cin zarar vermeden adamın içinden çıktı . . . Çöldeki denenmede Şeytan’ı yenen Kişi, düşmanı ile tekrar yüz yüze gelmişti. Cin, kurbanın kontrolünü elinde tutmak için gücünün tümünü kullandı. Eğer burada kaybederse, İsa’ya zafer kazandırmış olurdu . . . Fakat Kurtarıcı sahip olduğu ilahi yetkiyle konuştu ve cine tutsak olan adamı özgür kıldı.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 232, 233.

Bu süreçte Rabbimiz yoğun bir hizmet sürdürdü, bir yerden bir yere hareket etti, neredeyse sürekli olarak birçok insanla temas halindeydi. Peki, İsa hizmete ve insanlara karşı sakin ve istikrarlı yaklaşımını nasıl sürdürebildi? Hiç kuşkusuz günlük dua deneyimi sayesinde.

Dua etmek ve Kutsal Yazıları çalışmak için zaman ayırma konusunda kendiniz için uygulanabilir bir program tasarlayın. Sizin için neyin uygun olduğunu bulun, Kutsal Ruh’un ve Tanrı Sözü’nün rehberliğinde huzurlu bir ruh geliştirmek için bu zamanı ayırın.

Tartışma Soruları:

1. Dua konusu ve Hristiyan yaşamında duanın neden bu kadar önemli olduğu konusunda sınıfta konuşun. Duanın amacı ve etkinliği konusunda insanların kafasında hangi sorular bulunuyor?
2. Bazı zamanlarda inancımız hakkında çok fazla şey söylememenin daha doğru olabileceği durumlar hakkında sınıfta konuşun. Hangi zamanlarda bu tedbirli bir davranış olur ve tanıqlığımızdan ödün vermeden bunu nasıl gerçekleştirebiliriz?
3. Bugün toplumunuzdaki “cüzamlılar” kimlerdir? Kiliseniz müjdeyi bu kişilere iletme için onlara nasıl ulaşabilir ve “dokunabilir”?

Şaşkın Şaman, Bölüm 2

Andrew McChesney Tarafından

Baba, kızı Divya'nın Nepal'deki evinde birkaç gün istirahat etti. İnşaat işçiliği ve şamanlık işlerinden bitkin düşmüştü.

Divya'nın kilisesi olan Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin pastörü ziyarete gelip yanında birkaç kilise üyesini getirdiğinde Baba onları ilgiyle izledi. Kızının yeni Tanrısı İsa hakkında söylenen birkaç şarkıyı dinledi.

Sonrasında pastör bir Kutsal Kitap açtı ve oradan İsa'nın davetini okudu, "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm." (Matta 11:28, YÇV). Baba, kalbinde bu Tanrı'yı tanımak için bir özlem hissetti. Rahat etmek istiyordu. Ardından pastör Yuhanna 3:16'yı okudu, "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun." Bu sözler Baba'nın yüreğine dokundu. İnsanlığı kurtarmak için biricik Oğlu'nu veren bir Tanrı'yı hiç duymamıştı. Hayvan kurban edilmesine gerek olmadığını anladı çünkü Tanrı Oğlu'nu tüm zamanları kapsayan son kurban olarak göndermişti.

Pastör gittikten sonra Baba, Divya'dan bir Kutsal Kitap istedi. O iki ayeti kendisi okumak istedi. Ama baktığında onları bulamamıştı. Divya da onları bulamayınca pastörü aradı. Pastör, kitapta ayetlerin nasıl bulunacağını gösterdi. Baba çok sevindi ve Kutsal Kitap'ı her gün okumaya başladı. Şabat günü, Divya'nın duasından sonra gizemli hastalığından kurtulan karısı ve Divya ile birlikte kiliseye gitti. Kilisede duyduklarından veya Kutsal Kitap'tan hiçbir şey anlamadı. Ancak Anne'yi Divya'nın yanında bırakıp komşu kasabadaki evine dönerken Kutsal Kitap'ı yanına aldı.

Evde, gündüzleri şaman ve inşaat işçisi olarak çalışmaya devam etti. Geceleri ise Kutsal Kitap okuyordu. Aylar geçtikçe ruhlara tapma arzusu da azaldı. Şamanlığı bırakmaya karar verdi. Kasaba halkına "Benim hayatım değişti" dedi. "Bu ritüelleri yapmak istemiyorum."

Kasaba halkı, Baba'nın artık bir Hristiyan olduğunu öğrenince çok kızdı. Onu, atalarına ihanetle suçladılar. Baba aldırış etmedi. Doğru ve tek olan Tanrı'yı bulduğundan emindi.

Bugün, Baba ve Anne aktif Yedinci Gün Adventistleridir. Tam adı Krishna Lama olan baba 66 yaşında ve bir yardımcı pastör.

"Atalarımın yaşadığı yerin evim olduğunu düşünürdüm" dedi. "Ancak şimdi kilisenin benim evim olduğunu hissediyorum. İsa ile geleceğim parlak."

Bu misyon öyküsü, Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin "TWillGo" stratejik planının 2 No'lu Misyon Hedefini göstermektedir, "Adventistlerin erişimini güçlendirmek ve çeşitlendirmek... ulaşılamayan ve yeterince ulaşılmayan insan grupları arasında." Daha fazla bilgi için: IWillGo2020.org.

Mücadeleler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Mar. 2:1-3:6, Mika 6:6-8, İsa. 21:1-6, Mar. 3:20-35, Luk. 12:53, Luk. 14:26.*

HATIRLAMA METNİ: “Sonra onlara, ‘İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı’ dedi. ‘Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü’nün de Rabbi’dir.’ ” (*Markos 2:27*).

Markos 2:1-3:6 ayetlerinde, İsa’nın öğretisini din önderlerinin öğretisiyle karşılaştıran beş hikaye bulunmaktadır. Bu hikayeler, her bir hikayenin bir konu benzerliği aracılığıyla bir önceki hikayeye ilişkilendirildiği belirli bir düzen içerisinde sunulmuştur. Son hikaye de ilk hikayenin etrafında dönmekte ve onunla yeniden bağlantı kurmaktadır.

Bu hikayelerin her biri, Markos 2:10, 17, 20, 28 ayetlerindeki ifadelerde görüleceği üzere, İsa’nın kim olduğu konusunda farklı unsurlar sergilemektedir. Pazar, Pazartesi ve Salı günlerinin derslerinde bu hikayelerin anlamı ve Mesih’in bu hikayelerdeki ifadeleri derinlemesine incelenecektir.

Çarşamba ve Perşembe günlerinin çalışma konusu Markos 3:20-35 ayetleridir.

Müjde yazarının kullandığı ve “Sandviç Hikayeler” diye adlandırılan tekniğin bir örneğini de göreceğiz. Bu anlatım biçimi Markos Müjdesi’nde en az altı kez karşımıza çıkmaktadır. Her hikayede İsa’nın doğasının önemli bir unsuruna ve Mesih olarak işlevine ya da öğrenciliğin doğasına odaklanılmaktadır.

Bu hafta İsa’yla ilgili bazı hikayeler okuyacak ve bunlardan neler öğrenebileceğimizi göreceğiz.

*20 Temmuz Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Felçliyi İyileştiriyor

Markos 2:1-12 ayetlerini okuyun. Felçli adam İsa'ya getirildiğinde ne bekliyordu ve ne aldı?

Adam felçliydi; bu nedenle dört arkadaşı onu İsa'ya taşımak zorunda kalmışlardı. Çatıyı kaldırıp adamı İsa'nın huzuruna indirdikten sonra, Markos 2:5 ayetinde İsa'nın onların imanını gördüğü belirtiliyor. İman nasıl görünür olabilir? Arkadaşlarının ısrarının açıkça gösterdiği üzere, sevgi gibi iman da eylemlerle görünür hale gelir.

Adamın bariz ihtiyacı fiziksel. Ancak adam İsa'nın huzuruna geldiğinde, İsa'nın söylediği ilk sözler günahların bağışlanmasıyla ilgiliydi. Tüm sahne boyunca adam tek kelime bile konuşmadı. Bunun yerine, İsa'nın söylediklerine (akıllarınca) itiraz edenler dini önderler oldu. İsa'nın sözlerinin Tanrı'ya küfür olduğunu, Tanrı'ya iftira attığını ve sadece Tanrı'ya ait olan ayrıcalıkları üstlendiğini düşünüyorlardı.

İsa, "küçükten büyüğe" adı verilen, hahamların kullandığı tipik bir tartışma yöntemini kullanarak itiraz edenlere kendi zeminlerinde cevap verdi. Bir kişinin günahlarınının bağışlandığını söylemek başka bir şeydir; felçli bir adamı gerçekten yürütmek başka bir şeydir. İsa Tanrı'nın gücüyle adamı yürütebiliyorsa, o zaman günahları bağışladığı iddiası doğrulanmış olur.

Mika 6:6-8 ayetlerini okuyun. Bu ayetler İsa ve önderler arasında olanları nasıl açıklıyor?

Bu dini önderler, adalet, merhamet ve Tanrı'nın önünde alçakgönüllülükle yürümek gibi aslında önemli olan şeyleri gözden kaçırmışlardı. Kendi Tanrı anlayışlarını savunmaya o kadar saplanmışlardı ki, Tanrı'nın gözlerinin önünde çalışmakta olduğunu göremiyorlardı. İsa, O'nun Tanrı'dan geldiğini anlamaları için onlara fazlasıyla kanıt sunmuş olmasına rağmen, adamların İsa hakkındaki fikirlerini değiştirdiklerine dair hiçbir belirti yoktu. O sadece onların zihinlerini okuyabildiğini göstererek değil (özünde basit bir özellik değildir), aynı zamanda felçliyi onların huzurunda inkâr edemeyecekleri bir şekilde iyileştirerek onlara yeterli kanıt sunmuştu.

Bu adamların düştüğü aynı tuzağa, yani gerçek dinde aslında önemli olan şeyleri gözden kaçırarak kadar dinin şekillerine takıntılı olma tuzağına düşmekten kaçınmak için nasıl dikkatli olabiliriz (bkz. Yûk. 1:27)?

Levi'nin Çağrılması ve Oruç Meselesi

Markos 2:13-22 ayetlerini okuyun. Alfay oğlu Levi kimdi ve İsa'nın bir öğrencisi olmasına neden karşı çıkılıyordu?

İsa'nın zamanında vergi toplayıcıları yerel yönetime ya da Roma hükümetine bağlı devlet memurlarıydı. Yahudiye'deki Yahudi nüfusu arasında sevilmezlerdi çünkü genellikle olması gerekenden fazlasını tahsil eder ve kendi yurttaşlarının sırtından zengin olurlardı. Dini hukukla ilgili bir Yahudi yorumu olan *Mişna*'nın Tohoroth risalesinde şöyle yazar: "Eğer vergi toplayıcıları bir eve girerse [levin içindeki her şey] kirli olur. . ."

Bu nedenle, din bilginlerinin hoşnutsuz bir biçimde, İsa "niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" diye sormaları şaşırtıcı değildir.

İsa onların sorusunu nasıl cevapladı? Soruyu reddetmedi. Bunun yerine, soruyu tersine çevirerek, sağlıklı insanların değil, hasta olanların doktora ihtiyacı olduğunu belirtti. Böylelikle, günahın hasta ettiği ruhları iyileştirebilen Kişi, ruhani hekim unvanını üstlenmiş oldu. Peki bir hekimin hastaların olduğu yere gitmesi gerekmez mi?

Markos 2:18-22 ayetleri yeni bir konuyu ele alıyor. Bu, mücadele konusunu ele alan bu beş hikayenin ana hikayesidir. Bir önceki kısımda Levi tarafından verilen bir ziyafet yer alırken, bu sonraki hikaye oruç tutma meselesi etrafında dönüyor. Vaftizci Yahya ve Ferisiler oruç tutarken İsa'nın öğrencilerinin neden tutmadığı soruluyor. İsa buna bir örnek ya da benzetmeyle yanıt veriyor ve Kendi varlığını bir düğün şölenine benzetiyor. Tüm konukların oruç tuttuğu düğün, son derece tuhaf bir düğün olurdu. Ancak İsa, çarmlıha bir göndermede bulunarak, damadın götürüleceği günü önceden haber veriyor. O zaman geldiğinde oruç tutmak için bol bol zaman olacaktır.

İsa kendi öğretisiyle din önderlerinin öğretisi arasındaki tezadı vurgulayan iki örnekle devam ediyor –eski bir giysinin üzerindeki yeni kumaş parçası ve eski tulumlardaki yeni şarap. Mesih'in ve din önderlerinin öğretilerini karşılaştırmak için ne kadar ilginç bir yöntem. Bu benzetmeler, öğretmenlerin yollarının ne kadar yozlaşmış olduğunu gösteriyor. İnsanlar dikkatli olmazlarsa gerçek din bile karanlığa sürüklenebilir.

Bugün, İsa'nın zamanındaki vergi toplayıcılara bakıldığı gibi bakılabilecek kişiler kimlerdir? Onlarla ilgili düşüncelerimizi nasıl değiştirebiliriz?

Sebt Gününün Rabbi

Markos 2:23, 24 ayetlerinde Ferisiler öğrencileri Sebt Günü emrini çiğnemekle suçluyorlar. Yahudi geleneğine göre, Sebt günü 39 çeşit iş yasaklanmıştı ve Ferisiler'e göre öğrencilerin yaptıkları iş de buna dahildi.

Markos 2:23-28 ayetlerini okuyun. İsa Ferisiler tarafından getirilen suçlamaya nasıl karşı çıkıyor?

İsa, Davut'un kutsanmış ekmeği yemesiyle ilgili hikayeyle yanıt veriyor (İsa.21:1-6). Adak ekmek Sebt günü kaldırılırdı; bu nedenle, Davut'un yolculuğu Sebt günü acil bir kaçış olabilirdi. İsa, Davut ve adamları adak ekmeği yeme hakkına sahip idilerse, İsa'nın öğrencilerinin de başağı koparıp yemeye hakları olduğunu savunuyor.

İsa ayrıca Sebt gününün insanlığın yararı için yaratıldığını, tersi olmadığını ve iddiasının temelini de Kendisinin Sebt gününün Rabbi olması olduğunu belirtiyor.

Markos 3:1-6 ayetlerini okuyun. Bu hikaye İsa'nın Sebt gününün insanlık için yaratıldığı iddiasını nasıl açıklıyor?

İsa yine Sebt günü konusunda dini önderlerle tartışmaya giriyor. (Ancak tartışmanın hiçbir zaman Sebt gününün kendisiyle ilgili olmadığına dikkat edin.) Din önderleri İsa'yı Sebt günü şifa verdiği için suçlamak istiyorlar. İsa onlarla yüzleşmekten çekinmiyor. İyilik yapmak ya da kötülük yapmak, can kurtarmak ya da can almak arasında bir karşıtlık kuruyor. Sorusunun cevabı açıktır; iyilik yapmak ve can kurtarmak Sebt günü faaliyetleri olarak çok daha uygundur.

İsa adamı iyileştirmeye devam ediyor, bu da muhaliflerini kızdırıyor ve hemen O'nu öldürmek için plan yapmaya başlıyorlar. Hikayedeki ironi şudur: İsa'yı Sebt günü emrini çiğnerken yakalamak isteyenler, aynı gün İsa'nın ölümünü planlayarak kendileri Sebt'i çiğniyorlardı.

Bu hikayelerden Sebt günü tutmaya ve modern zamanda Sebt gününü tutarken karşılaştığımız zorluklara dair hangi temelleri çıkarabilirsiniz?

Sandviç Hikayesi 1. Bölüm

Markos 3:20-35 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde iç içe geçen iki hikaye arasında nasıl bir bağlantı görüyorsunuz?

Bu ayetler Markos Müjdesi'ndeki ilk "Sandviç Hikayesi"dir; bir hikaye başlar ve başka bir hikaye tarafından kesilir, ilk hikaye ancak daha sonra tamamlanır.

Dış hikaye, İsa'nın akrabalarının O'nun aklını kaçırdığını düşündükleri için O'nu kontrol altına almak amacıyla yola çıkmalarıyla ilgilidir (*Mar. 3:21*). İç hikaye ise Yeruşalim'deki din bilginlerinin İsa'yı cinlerin önderiyle işbirliği yapmakla suçlamaları hakkındadır. (Bugünkü dersimiz Markos 3:22-30 ayetlerinde bulunan iç hikayeye odaklanıyor.)

Markos 3:22 ayetinde din bilginleri İsa'nın iyileştirme gücünün iblisten geldiği suçlamasını getiriyorlar. İsa önce genel bir soruyla yanıt veriyor: "Şeytan, Şeytan'ı nasıl kovabilir?" Şeytan'ın kendi aleyhine çalışması mantıklı değildir. İsa bir krallık, bir ev ve Şeytan'ın kendisi içindeki bölünmüşlük hakkında konuşmaya devam ederek, böyle bir bölünmenin başarıları için ne kadar saçma olacağını gösteriyor. Ancak sonra Rab konuyu değiştiriyor ve güçlü bir adamın evini soymak için onu bağlamak gerektiğinden bahsediyor. Bu son örnekte İsa, Şeytan'ın evine giren hırsızdır ve onun tutsaklarını serbest bırakmak için karanlığın efendisini bağlamıştır.

Markos 3:28-30 ayetlerini okuyun. Bağışlanamayacak olan günah nedir ve bu ne anlama geliyor?

Bağışlanamayacak olan günah, Kutsal Ruh'a karşı işlenen, Kutsal Ruh'un işini şeytanın işi olarak adlandıran günahtır.. Markos 3:30 ayetinde İsa'nın Markos 3:28, 29 ayetlerindeki açıklamasını yapmasının nedeninin, din bilginlerinin O gerçekte Kutsal Ruh'a sahip olduğu halde, O'nda kötü ruh olduğunu söylemeleri olduğuna dikkat edin. Kutsal Ruh'un işine iblisin işi dersanız, o zaman Kutsal Ruh'u dinlemezsiniz, çünkü aklı başında hiç kimse iblisin rehberliğinin peşinden gitmek istemez.

"Bağışlanamayacak olan günahı" işlemiş olabileceğiniz korkusu neden olan günahı işlemediğinizi ortaya koyar? Korkunun kendisi neden günahı işlememiş olduğunuzun kanıtıdır?

Sandviç Hikayesi 2. Bölüm

Markos 3:20, 21 ayetlerini okuyun. Hangi olay İsa'nın ailesinin O'nun aklını kaçırdığını düşünmesine yol açıyor?

Akli dengesizlik suçlaması oldukça ciddi bir suçlamadır. Bu suçlama genellikle kişinin kendi güvenliğini tehlikeye attığı durumlardan kaynaklanır. İsa'nın ailesi O'nun hakkında böyle düşünüyordu, çünkü İsa o kadar meşguldü ki ara verip yemek yemeye bile zaman ayırmıyordu. O'nu kontrol altına almak için harekete geçmişlerdi. Sandviç hikayedeki dış hikaye tam olarak burada kesiliyor, araya din bilginlerinin İsa'yı cinlerin önderiyle işbirliği yapmakla suçladıkları iç hikaye giriyor.

Bu Sandviç hikayesinin dış ve iç hikayeleri arasında garip bir benzerlik bulunmaktadır. İsa'nın kendi ailesi de O'nun hakkında din bilginlerinininkine benzer bir görüşe sahip gibi görünüyorlar. Ailesi O'nun deli olduğunu söylüyor. Din bilginleri ise O'nun iblisle işbirliği içinde olduğunu söylüyorlar.

Markos 3:31-35 ayetlerini okuyun. İsa'nın ailesi ne istiyor ve İsa buna nasıl karşılık veriyor?

Bu sahne tuhaf görünebilir. Anneniz ya da diğer aile üyeleriniz sizi görmeye geldiğinde, onlarla görüşmeniz gerekmez mi? Sorun şu ki, İsa'nın ailesi o sırada Tanrı'nın isteğiyle uyum içinde değildi. İsa bu gerçeği fark etmişti ve bunun üzerine bu ayetlerde aile kavramını yeniden tanımladı. Onun kardeşleri ve annesi olanlar, Tanrı'nın isteğini yerine getirenlerdir. O Tanrı'nın Oğlu'dur ve kendilerini Tanrı'nın isteğiyle uyumlu hale getirenler O'nun ailesi olurlar.

Markos'un bu Sandviç hikayesindeki iki hikaye birlikte derin bir ironi içeriyor. İç hikayede İsa, kendi içinde bölünmüş bir evin ayakta duramayacağını söylüyor. İlk bakışta, dış hikayede İsa'nın kendi evi, ailesi, kendi içinde bölünmüş gibi görünüyor! Ancak İsa bu açmazı aileyi yeniden tanımlayarak çözüyor. O'nun gerçek ailesi, O'nunla birlikte Tanrı'nın isteğini yerine getirenlerdir (*bkz. Luk. 12:53, Luk. 14:26*).

Hristiyanlar tarih boyunca pek çok kez kendilerini kendi akrabalarına yabancılaşmış olarak bulmuşlardır. Bu zor bir tecrübedir. Markos müjdesindeki bu bölüm İsa'nın da aynı sıkıntılardan geçtiğini ortaya koyuyor. O bunun nasıl bir şey olduğunu anlıyor, bu sebeple bu acı verici yalnızlığı hissedenleri teselli edebilecek kudrettedir.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 250–258 sayfalarındaki “Levi-Matta” ve 261–268 sayfalarındaki “Sebt Günü” bölümlerini okuyun.

“İsa, kendisine, ‘Sebt günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa’ya uygun mudur?’ diye sorulduğunda, şöyle cevap verdi: ‘Hanginizin bir koyunu olur da Sebt günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? İnsan, koyundan ne kadar daha değerlidir! O halde Sebt günü iyilik yapmak Yasa’ya uygundur.’ Mat. 12:10–12.

“Ajanlar kalabalığın önünde İsa’ya cevap vermeye cesaret edemediler. Çünkü zor durumda kalmaktan korkuyorlardı. O’nun söylediklerinin gerçek olduğunu biliyorlardı. Sahibinin maddi zarara uğramaması için hasta hayvanı iyileştirmeye çalışırken, geleneklerine ters düşmemek için hasta insanlara yardım etmekten çekinerek onları acı çekmeye terk ediyorlardı. Allah’ın görünüşünde yaratılan insana hayvandan daha az değer veriyorlardı. Bu bütün sahte dinlerde böyledir. Onlar, insanda kendisini Allah’tan üstün görme arzusunu uyandırırılar. Fakat gerçekte insana, hayvandan daha az değer verirler. Allah’ın Hükümranlığı’na karşı savaşan her din, insanı, onun yaratılışında verilen; fakat onu yitirmiş bile olsa, O’na, İsa tarafından tekrar verilecek olan görkemden yoksun bırakır. Her yanlış din yandaşlarına, insanların ihtiyaçlarına, çektikleri acılara ve haklarına ilgi göstermemelerini öğretir. Müjde’nin mesajı, İsa’nın, uğruna kendi hayatını feda ettiği insanlığa büyük değer verir. İnsanların ihtiyaçları ve sorunları ile yakından ilgilenmeyi öğretir. Rab, şöyle der: ‘Tek bir insanı has altından ve bir adamı Ofir’in saf altınından daha nadir kılacağım.’ ”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 266.

Tartışma Soruları:

1. Hangi yöntemler ya da uygulamalar sizin ve yerel kilisenizin Markos 2. bölümdeki felçli gibi sessizce acı çeken insanlara karşı duyarlılık göstermenize yardımcı olabilir?
2. İsa’yı reddeden din önderlerinin nefret, gelenek, bağnazlık ve genel olarak din tarafından nasıl körleştirildiklerini düşünün, öyle ki İsa’nın onların gözlerini açması gereken mucizeleri bile bunu başaramadı. Bir halk olarak benzer bir şeyin bizim de başımıza gelmemesi için nasıl dikkatli olabiliriz?
3. Yerel kiliseniz, kan bağıyla bağlı oldukları aileleri tarafından inançları yüzünden reddedilmiş olan kişiler için nasıl bir “aile” olabilir?
4. “Bağışlanmayacak olan günah” konusunda biraz daha düşünün. Bunun ne anlama geldiğini ve bu günahı işlemediğimizden nasıl emin olabileceğimizi sınıfta tartışın.

“Dua ve Oruç Dışında”

Andrew McChesney Tarafından

14 yaşındaki Payel, aynı yaştaki arkadaşının intihar etmesiyle tamamen değişti. Oldukça dışadönük biri iken, sessizce bir köşede oturuyordu. Sonra ortada hiçbir neden yokken çığlık atmaya, titremeye ve sarsılmaya başladı. Dehşete düşmüş bir halde, ölü arkadaşına benzeyen birisinin onu ziyaret ettiğini itiraf etti.

Hayalet ona "Benimle gel" dedi. "Seni yanıma almak istiyorum."

Payel iki kez balkondan atlamayı denedi ama ailesi onu durdurdu.

Çaresiz kalan ebeveynler Rustam'dan yardım istedi. Rustam, Asya'daki şehrin daha önce girilmemiş bir bölgesine bir kilise dikmiş olan bir Küresel Hizmeti öncüsüydü. Payel'in ailesinde teyzesi dışında hiç kimse Hristiyan değildi ve teyzesi de Payel'in ailesine Rustam'dan bahsetmişti. Rustam, Payel'in ölen arkadaşını değil, kötü bir ruhu gördüğünü söyledi. "İsa'ya dua etmeliyiz" dedi.

Rustam dört kilise üyesini dua etmeleri için Payel'in evine götürdü. Ancak Payel yerinde durmadı. Çığlık atıp, ellerini yukarı aşağı savuruyor ve ayaklarını yere vuruyordu. Ziyaretçiler ilahiler söylüyordu ama ne zaman İsa'nın adını ansalar Payel çığlık atıyordu: "Durun! Nefes alamıyorum! Birisi beni boğuyor!"

Rustam kötü bir ruhun Payel'i ele geçirdiğini anlamıştı. Bir Kutsal Kitap açtı ve İsa'nın kötü ruhları kovduğu ayetlerden okudu. Dua etti. Sonra Payel sakinleşti. Oturdu, konuştu, su içti. Rustam, kötü ruhun gittiğini umuyordu.

Ancak o gecenin ilerleyen saatlerinde Payel'in teyzesi Rustam'ı aradı. "Payel çığlık atmaya başladı ve arkadaşını tekrar gördüğünü söylüyor" dedi.

Rustam şaşkındı. Sorun ne olabilirdi? Sonra, Kutsal Kitap'ta İsa'nın öğrencilerinin bir ruhu kovmayı başaramadıklarını anlatan öyküyü hatırladı. Bunun nedenini sorduklarında İsa şu cevabı vermişti: "Bu türden olan dua ve oruç dışında gitmez." (Matia 17:21, YÇV) Rustam birkaç Küresel Hizmeti öncüsünü aradı ve onlar iki gün boyunca oruç tutup dua ettiler. Daha sonra aralarında bir Yedinci Gün Adventist pastörünün de bulunduğu bir grupla Payel'in evine döndü.

Payel ziyaretçileri görünce kaçmaya çalıştı. Onu tutmak için dört kişi gerekti. Ancak kızı susturamadılar. Ziyaretçiler 30 dakika boyunca ilahiler söylerken çığlıklar attı. Daha sonra pastör Kutsal Kitap'tan İsa'nın gücü hakkında vaaz verirken Payel bilincini yitirdi. Rustam uyanıncaya kadar kızın yüzüne su serpti. Birisi ona içmesi için su verdi.

O ziyareten bu yana Rustam, Payel ve ailesiyle birlikte ibadet ve dua etmek için iki haftada bir onların evine gitti. Payel kötü ruhu bir daha görmedi. Eski haline geri döndü. Rustam, "Onu ilk ziyaret ettiğimizde hazır değildik" dedi. "İkinci seferde hazırдық çünkü İsa şöyle öğretiyordu: 'Bu türden olan dua ve oruç dışında gitmez.'"

Rüstem gibi dünya çapında ulaşılamayan insan grupları arasında kilise kurmakta büyük zorluklarla karşılaşan Küresel Hizmeti öncüleri için dualarımız için teşekkür ederiz. Adventist Misyonu web sitesinde Küresel Hizmeti öncüleri hakkında daha fazla bilgi edinebilirsiniz: bit.ly/GMPioneers.

Benzetmeler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Mar. 4:1–34, Yâk. 1:21, Yşa. 6:1–13, Mez. 104:12, Dan. 4:10–12

HATIRLAMA METNİ: “İsa şöyle devam etti: ‘İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle vererseniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek. Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.’” (Markos 4: 24, 25).

Bu haftanın dersinin konusu Markos 4. bölümdeki benzetmeler olacak. Markos Müjdesi, aynı hikayeleri konu alan Müjdedler (Matta, Markos ve Luka) arasında en az benzetmeye sahip olan Müjdedir.

Araştırmacılar uzun yıllar boyunca İsa'nın benzetmelerinin anlamı ve yorumu üzerine tartışmışlardır: Bu benzetmelerin nasıl yorumlanacağı, ne anlama geldikleri, İsa'nın bunları neden anlattığı, ne tür dersler vermeyi amaçladıkları, ne kadar kelimesi kelimesine değerlendirilmeleri gerektiği ya da tamamen kinaye olup olmadıkları vesaire.

Elbette bu haftaki dersimizde tüm bu meseleleri çözüme kavuşturacak değiliz. Bunun yerine, onları inceleyeceğiz ve Tanrı'nın lütfuyla, İsa'nın bu benzetmeler aracılığıyla işaret ettiği noktaları kavrayacağız.

Markos 4. bölümde sadece beş benzetme bulunmaktadır: ekici, kandil, ölçek, filizlenen tohum ve hardal tanesi. Bölümün büyük bir kısmı ikinci benzetmesi etrafında dönüyor. Önce bu benzetme anlatılıyor, ardından benzetmelerin amacı ve sonra da benzetmenin yorumu geliyor. Bu üç aşamalı model Pazar, Pazartesi ve Salı günkü derslerin odak noktası olacak. Daha sonra, Çarşamba ve Perşembe günlerinin ders konusu da diğer benzetmeler olacak.

*27 Temmuz Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Ekinci Benzetmesi

Markos 4:1-9 ayetlerini okuyun. Farklı topraklar neye benziyor ve üzerlerine düşen tohuma ne oluyor?

Müjdelerde İsa'nın benzetmelerini okurken, insanlar genellikle hemen İsa'nın yaptığı yoruma geçmek istiyorlar. Ne de olsa bu hikayelerin amacı Hristiyan yaşamı için bazı ruhsal gerçekleri öğretmek değil midir? Evet doğru, fakat bazen, "Tanrı'nın Egemenliği şuna benzer" ya da "İşitecek kulağı olan işitsin" gibi kısa yorumlar dışında, İsa benzetmeyi açıklamıyor.

Sonuç olarak, çeşitli anlatım özelliklerinin işaret ettiği şeyi kavramak için yavaş gitmek ve hikayenin kendisini basitçe incelemek daha doğrudur. Ekinci benzetmesini bu yöntemle incelemek çeşitli fikirler ortaya çıkarıyor. Tohum her durumda aynı ancak dört farklı toprak türüne düşüyor. Toprağın türü tohumun ulaşacağı sonucu büyük ölçüde etkiler. Bu benzetme aslında tek bir kesintisiz hikaye değil her bir durumda tamamlandığı anlatılan dört ayrı hikayedir. Hikayenin tamamlanma süresi birbirini izleyen her hikayeye uzuyor.

Yola düşen tohum kuşlar tarafından hemen yenir. "Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi" (Mar. 4:4).

Kayalık zemine düşen tohumun, güneş tarafından kavrulmayı da içeren başarısız sonucuna ulaşması birkaç gün ya da hafta alır.

Dikenli toprağa düşen tohumun, dikenler tarafından boğulduğu için verimsiz sonuna ulaşması daha da uzun sürer.

İyi toprağa düşen tohum ise en uzun sürede, muhtemelen bir ekinin normal seyrinde olduğu gibi bütün bir büyüme mevsiminde yetişir.

Hikayelerin üçü başarısızlıkla sonuçlanır; sadece sonuncusu başarıyla, iyi ve bol bir hasat elde edilmesiyle sonuçlanır. Hikayelerin uzunluğu, birbirini izleyen her hikaye için gittikçe daha uzun bir zaman dilimi gerekmesi ve sadece bir hikayenin başarıya ulaşması, bunların hepsi başarısızlık riski olduğuna, fakat başarıya ulaşıldığında bunun bol bereketli sonucun işaret ediyor.

Benzetme öğrenciliğin bedeline ve içerdiği risklere, ancak İsa'yı izlemenin bol ödülüne işaret ediyor gibi görünüyor.

Doğadan öğrenebileceğimiz diğer ruhsal dersler nelerdir?

İsa'nın Yorumu

İsa benzetmeyi bitirmişti ve ardından bir açıklama yapmamıştı. Ayete göre, İsa “çok büyük bir kalabalık” (*Mar. 4:1*) karşısında konuşmuştu. Ancak daha sonra, daha küçük bir gruba hitaben (*Markos 4:10*), benzetmenin ne anlama geldiğini açıkladı.

Markos 4:13-20 ayetlerini okuyun. İsa ikinci benzetmesini nasıl yorumluyor?

İsa benzetmeyi, hikayedeki bazı ayrıntıların temsil ettiği, hikayenin dışındaki öğeleri tanımlayarak yorumluyor. Bu yorum, hikayenin gerçek dünyaya göndermeler içeren esnek bir kinaye olduğunu, her bir ayrıntı için bir gönderme olması gerektiğini gösteriyor.

İsa tohumu “söz” olarak tanımlıyor. Bu, özellikle İsa'nın vaaz ettiği Tanrı'nın Sözü'ne işaret ediyor. Yakup 1:21 ayeti şöyle diyor, “Bunun için, her türlü pislği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.”

Farklı topraklar farklı dinleyici tipleridir. İsa'nın yorumuna göre, herkes Söz'ü işitir; yani tüm toprak türlerinin üzerine tohum ekilmiştir. Ancak kabullenme farklıdır. Yol kenarındaki toprak serttir ve kuşlar tohumu kapıp götürür. İsa bunu Şeytan'ın gerçeği alıp götürmesiyle ilişkilendiriyor. Kayalık toprağın derinliği azdır. İsa bunu bağlılıkları sığ olan insanlarla ilişkilendiriyor; onlar öğrenciliğin bedelini hesaba katmamışlardır. Dikenli toprak, üzerine ekilen tohumu boğar. İsa bunun, Söz'ü boğan dünyasal kaygılar ve zenginliği aldatıcılığı anlamına geldiğini açıklıyor. Ancak iyi toprak, Söz'ü işitip kabul edenleri temsil eder. Böylece tohum büyür ve bol ürün verir.

En uzun açıklamalar kayalık toprak ve dikenli toprak içindir. İsa kayalık toprağın simgelediği dinleyicileri tanımlarken, zıt unsurlara işaret ediyor –onlar Söz'ü sevinçle alırlar ama geçici öğrencilerdir. Zulümle karşılaştıklarında uzaklaşırlar. Dikenli toprakla simgelenen dinleyiciler ise bunun tam tersidir. Zor zamanlar yüzünden değil, iyi zamanlar yüzünden uzaklaşırlar –odak noktaları Tanrı'nın egemenliği değil dünyasal şeylerdir. Onların ilgileri ve endişeleri dünyanın sundukları etrafında döner.

Kendi yaşamınızı düşünün. Yolun, kayalık ya da dikenli toprağın herhangi özelliği yaşamınıza sinsice etki ediyor mu? Bu fark edebileceğinizden daha kurnaz bir şekilde gerçekleşebilir. Gerekirse bu durumu değiştirmek için hangi seçimi yapabilirsiniz?

Benzetmelerin Amacı

Markos 4:10-12 ayetlerini okuyun. İsa neden benzetmelerle öğretiyordu?

Bu ayet yüzeysel bir şekilde okunduğunda, İsa'nın dışarıdakileri aydınlatmak için benzetmelerle öğrettiği izlenimini veriyor. Ancak böyle bir değerlendirme, İsa'nın Markos Müjdesi'nin başka yerlerindeki faaliyetleriyle uyuşmuyor. Markos 3:5, 6 ayetlerinde İsa din önderlerinin katı yürekleri karşısında kederleniyor. Markos 3:22-30 ayetlerinde İsa din bilginlerinin iddialarını ciddiye alıyor ve neden yanlış olduklarını ayrıntılı olarak açıklıyor. Markos 12:1-12 ayetlerinde din önderleri İsa'nın kiracılarla ilgili benzetmesinin kendileriyle ilgili olduğunu anlıyorlar. Bu aslında O'na karşı kurdukları komplonun nereye gittiğine ve bunun korkunç sonuçlarına dair bir uyarıydı. İsa onlar için kaygılanıyor olmasaydı, onları uyarırmazdı. Sonuç olarak, İsa'nın Markos 4. bölümdeki sözlerinin ne anlama geldiğini anlamak için daha yakından bakmak gerekiyor. İsa burada Yeşaya 6:9, 10 ayetlerini yorumluyor.

Yeşaya 6:1-13 ayetlerini okuyun. Burada Yeşaya'ya ne oluyor ve İsrail'e iletmesi için ona ne mesaj veriliyor?

Yeşaya tapınakta Tanrı'dan bir görünüm görüyor. Tanrı'nın yüceliği ve kendi kirliliği karşısında eziliyor. Tanrı onu temizliyor ve şaşırtıcı bir mesajı iletmekle görevlendiriyor. Tıpkı Markos Müjdesi'nde olduğu gibi, bu mesajın içeriği, Tanrı'nın halkı için çok fazla teselli barındıran Yeşaya kitabıyla da uyuşmuyor.

Yeşaya 6. bölümde mesajın amacı halkı şaşırtarak uyandırmak ve böylece kötü yollarından dönmelerini sağlamaktır. İsa'nın Markos'taki sözlerini anlamının anahtarı, Markos 3:35 ayetinde bulunmaktadır. İsa'nın sözlerini ve öğretilerini anlamak için, kişi Tanrı'nın isteğini yerine getirmelidir (*Mar. 3:35*). Bu, o kişiyi İsa'nın ailesine katar. İsa'nın iblis tarafından ele geçirildiğine çoktan karar vermiş olanlar onu dinlemeyeceklerdir.

İsa'nın Yeşaya 6. bölümden yaptığı alıntının amacı, Tanrı'nın insanları dışarıda tutması değil, kendi önyargılı düşüncelerinin ve yüreklerinin katılgının onları kurtaran gerçeği kabul etmekten alıkoyuyor olmasıdır.

Bu gerçek, ikinci benzetmesinin temel kavramıdır. Her kişi ne tür bir toprak olacağını kendisi seçer. Herkes İsa'ya teslim olup olmayacağına kendisi karar verir. Sonunda hepimiz seçim yaparız.

Kandil ve Ölçek

Markos 4:21-23 ayetlerini okuyun. İsa kandil benzetmesinde özellikle neyi vurguluyor?

İsa'nın zamanında dünyanın o bölgesindeki evler, buldukları yere ve zenginliğe bağlı olarak büyüklük ve yapı bakımından çeşitlilik gösteriyordu. Evler bir avlu etrafında inşa edilen Grek örneğine göre yapılıyordu, ancak farklı gelişmişlik seviyelerine sahipti. Ya da İsa köylülerin daha küçük evlerinden bahsediyor olabilir. Büyük ev ya da küçük ev fark etmez, ilke değişmezdir: İsa hakkındaki gerçek bir gün ortaya çıkacaktır.

İsa Markos 4:21 ayetinde iki soru soruyor. İlk soru olumsuz bir yanıt bekliyor –“Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?” İkinci soru ise olumlu bir yanıt bekliyor –“Kandillğe koymak için değil mi?” İsa konuyu açıklamak için burada neredeyse mizahi bir kurgu yapıyor. Kandiller ışık vermek içindir, yoksa bir amaçları kalmaz. Markos 4:22 ayeti benzetmeyi, gizli olan şeylerin açığa çıkarılmasıyla ilişkilendirerek açıklıyor. E-postası ya da bilgisayarı ele geçirilen herkes gizli olan şeylerin herkese açık hale geldiğini bilir! Ancak İsa burada müjdeden bahsediyor.

Markos 4:24, 25 ayetlerini okuyun. İsa ölçek benzetmesiyle hangi dersi vermeye çalışıyor?

Dünyanın birçok yerinde taze ürünler açık pazarlarda satılır. Satıcıların genellikle sattıkları ürünü tartmak için bir aletleri vardır. Müşterinin kendisine adil davranıldığını hissetmesine yardımcı olmak için, satılan ürüne biraz daha ekleme yapmak bu tür satıcıların yaygın bir uygulamasıdır. İsa, gerçeğe açık olma konusuna dikkat çekmek amacıyla, iyi satıcıların müşterilerine nasıl davrandıklarına değiniyor. Kişi açık olur ve ışığı takip ederse, daha da fazlasını elde edecektir. Ancak ışığı reddederse, daha önce sahip oldukları bile elinden almacaktır.

Hangi ölçeği kullanırsanız, o ölçekle değerlendireceğiniz ilkesini nasıl daha iyi öğrenebiliriz? Başkalarıyla olan tüm ilişkilerinizde bunu düşünün.

Filizlenen Tohum Benzetmeleri

Markos 4:26-29 ayetlerini okuyun. Bu benzetmenin asıl odağı nedir?

Markos Müjdesi'ndeki hikayelerin çoğunun Matta ya da Luka'da ya da her ikisinde de karşılığı bulunmaktadır. Ancak bu benzetme için durum böyle değildir. Bu benzetme Markos'a özgüdür. Bu kısa benzetmenin odak noktası büyüme sürecidir. İsa, Tanrı'nın egemenliğinin bu şekilde işlediğini belirtiyor. İnsanların bir işlevi bulunmaktadır, fakat gerçek büyüme Tanrı'nın işidir. Bu sonu olmayan bir süreç değildir. Hikayebağın olgunlaşmasıyla aniden sona eriyor. Aynı şekilde, Mesih'in ikinci gelişi de dünya tarihimizi aniden sona erdirecektir.

Markos 4:30-32 ayetlerini okuyun. Hardal tohumu benzetmesinin önemli vurgusu nedir?

Bu benzetme çok küçük bir şeyin nasıl büyüyip olağanüstü büyük bir şeye dönüştüğünü vurguluyor. Hardal tohumlarının çapı genellikle bir iki milimetre arasında olur. Muhtemelen burada bahsedilen bitki çok küçük tohumları (bir gramda 700'den fazla tohum) olan siyah hardaldır (*Brassica nigra*). Dünyanın en küçük tohumları olmamakla birlikte, özellikle de dönüştükleri üç metre boyuna kadar büyüyeabilen bitkiye kıyasla, oldukça küçüktürler. İsa, kuşların bile hardal bitkisinin dallarına yuva yaptığını belirtiyor. Bu son gönderme Mezmur 104:12 ayetine bir göndermedir ve Daniel 4:10-12 ayetlerine de bir gönderme yapmaktadır. 104. Mezmur Tanrı'nın dünyayı yaratmadaki kudretinden söz ediyor ve Daniel 4. bölüm de Nebukadnessar'ı, tüm dünyanın gölgesinden ve meyvesinden faydalandığı büyük bir ağaç olarak tarif ediyor.

İsa'nın işaret ettiği nokta, çok küçük başlayan Tanrı'nın egemenliğinin, büyük ve etkileyici hale geleceğidir. İsa'nın zamanındaki insanlar Celile'den gelen tozla kaplı gezgin vaizi ve öğrencilerini küçümsemiş olabilirler, ancak zaman O'nun lütf krallığının dünya çapında genişlediğini ve bunu yapmayı hâlâ sürdürdüğünü göstermiştir.

“Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir” (Mat. 24:14). İsa bu öngörüğü yaptığında “kilisenin” neye benzediğini düşünün. Bu neden son derece dikkat çekici, hatta (bizim için) imanı doğrulayan bir öngörüdür?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Mesih'in Örnek Derstleri* kitabından 33-61 sayfalarındaki "Ekinci Tohum Ekmeye Çıktı" bölümünü okuyun.

"Gerçek kutsallık, Allah'ın hizmetinde bütünlüktür. Bu, gerçek Hristiyan yaşamının şartıdır. Mesih kayıtsız şartsız adanmışlık, bölünmemiş hizmet ister. O kalbi, zihni, canı ve gücü talep eder. Benliğe değer verilmemelidir. Kendisi için yaşayan kişi Hristiyan değildir.

"Eylem ilkesi sevgi olmalıdır. Sevgi Allah'ın gökteki ve yerdeki yönetiminin temelini oluşturan ilkedir ve Hristiyan'ın karakterinin temeli olmalıdır. Yalnızca bu onu sebatkâr yapabilir ve bu halde tutabilir. Yalnızca bu onun denemeye ve ayartıya dayanabilmesini sağlar.

"Sevgi ise fedakârlıkla ortaya konulur. Kurtuluş tasarısı fedakârlıkla kurulmuştu – bu, ölçülemeyecek kadar geniş, derin ve yüksek bir fedakârlıktı. Mesih bizim için her şeyi verdi, ve Mesih'i kabul edenler Kurtarıcıları uğruna her şeyi feda etmeye hazır olacaklardır. O'nun şerefine ve yüceliğinin düşüncesi her şeyden önce gelecektir."—Ellen G. White, *Mesih'in Örnek Derstleri*, s. 48, 49.

Tartışma Soruları:

1. "Eylemin ilkesi sevgi olmalıdır. Sevgi Tanrı'nın gökteki ve yerdeki yönetiminin temelini oluşturan ilkedir." Çarmıh bu muazzam gerçeği bize nasıl gösteriyor? Böyle bir sevgiyi yaşamlarımızda nasıl yansıtabiliriz? Neden yansıtmalıyız?
2. İsa'nın dışarıdakileri aydınlatmamak için benzetmeler anlattığı konusunda ısrar eden birine nasıl yanıt verirsiniz? Her bir insan için ölmüş olan İsa (bkz. *Yu. 2:2*), kurtarmak için çarmıhta öldüğü insanları neden kasıtlı olarak karanlıkta bıraksın?
3. Kandilin tahlül ölçüğünün altında değil, kandilliğin üzerinde olması gerekir (*Mar. 4:21*). Bu ilkeyi kilisenizin yerel toplumunuzla olan ilişkisine uygulayın. Işığı nasıl daha yükseğe kaldırabilirsiniz?
4. Gelişen tohum benzetmesini düşünün (*Mar. 4:26-29*). Müjde tohumunun büyümesinde insanların nasıl bir işlevi vardır, Tanrı'nın nasıl bir işlevi vardır? Elbette bir işleve sahibiz fakat bütünüyle Tanrı'ya bağımlı olduğumuzdan nasıl emin olabiliriz? Bu tam bağımlılık tutumu belki de büyümek için yapmamız gereken şeyin bir parçası olabilir mi?

Şabat Üzerine Çatışmalar, Bölüm 1

Andrew McChesney Tarafından

Anne, Ermenistan'daki kasaba okullarında Yedinci Gün Adventistleri toplalarına katıldıktan sonra vaftiz edildiğinde Baba endişelenmemiştir.

Baba, kızı Anush ve kız kardeşi Adventist yaz kamplarına gitmeye başladığında endişelenmedi. Hatta onları kampa bile götürdü.

Anush, 17 yaşında bir üniversite öğrencisi olarak vaftiz edilip Adventist Kilisesi'ne katılmaya karar verdiğinde de Baba endişelenmedi.

Ancak üniversite Anush'un Şabat'ta dersleri atladığından şikayet etmek için aradığında Baba öfkeleni. Öğrenciler çeşitli nedenlerden dolayı dersleri kaçırıyordu ve üniversite, Anush'un Şabat'ı tutmak istemesinden sıkıntı duymuyordu. Sorun, diğer öğrencilerin nedenlerini kendilerine saklamalarıydı, ancak Anush, dini özgürlük meselesi olarak derse katılmayı herkeşe ilan etmişti

Bir üniversite yöneticisi Baba'ya, "Eğer derse girmek istemiyorsa, derse girmek zorunda da değildir" dedi. "Ama neden bu konuyu bu kadar büyütme zorunda ki? Bu durum, üniversitenin itibarını zedeliyor."

Baba dehşete düşmüştü. Kızının inancının aileye kötü yansıdığını düşünüyordu. Eve geldiğinde onu azarladı.

"Bunu üniversitede duyurmak zorunda mıydın?" dedi. "Eğer böyle davranacaksan artık kiliseye gitmeni yasaklıyorum."

Ayrıca vaftiz edilmesini de yasakladı.

"Seni korumak benim sorumluluğumda" dedi. "Büyüyünce kendi kararlarını kendin verebilirsin. Ancak şimdilik senin koruyucun benim."

Anush itiraz etmedi. Ermenistan, babanın sözünün kanun olduğu, büyük ölçüde ataerkil bir toplumdur. Ancak Anush, dördüncü ve beşinci emir arasındaki sınırın tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Aynı zamanda hem kiliseye gidip hem de babasını onurlandırabilir miydi? Tanrı'nın huzurunda vaftiz edilmeye karar vermişti ama eğer ısrar ederse babasının, annesinin de kiliseye gitmesini yasaklayabileceğinden endişeleniyordu. Anne, Anush'a beklemesini önerdi. Bir kız, babasının evinde yaşarken bir adak yaparsa ve babası onaylarsa Tanrı'nın da bunu kabul edeceğini söyleyen Çölde Sayım 30:3-5'ten destek buldu. Fakat kız, babasının kabul etmeyeceği bir adak yaparsa, o zaman Tanrı, kızı bu adaktan sorumlu tutmaz.

Annesi, "Tanrı'nın vaftiz edilmeyi bekleme kararını desteklediğini düşünüyorum" dedi.

Anush bekleli. Üniversitede zor bir dört yıl geçirdi. Babasının kendisi için sadece en iyisini isteyen iyi bir adam olduğuna inanıyordu. Ancak aynı zamanda kiliseye gitmeyi ve vaftiz edilmeyi de arzuluyordu. Kendisi, Şabat günü okula gitmeyi reddettiği için Şabat'ı öğrenen bir sınıf arkadaşının vaftizinden sevinç duydu. Sınıf arkadaşı, Anush'un Mesih'e yönlendirdiği ilk ruh oldu.

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'un gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Baba, Anush'un vaftiziyle ilgili fikrini değiştirir.

Göl Çevresindeki Mucizeler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Mar. 4:35-41, Mez. 104:1-9, Mar. 5:1-43, Say. 27:17.

HATIRLAMA METNİ: “Ama İsa adama izin vermedi. Ona, ‘Evine, yakınlarının yanına dön’ dedi. ‘Rab’bin senin için neler yaptığımı, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat’ ” (Markos 5:19).

İsa'nın hizmeti büyük ölçüde Celile'de, özellikle de yaklaşık 21 km uzunluğunda ve 13 km genişliğinde bir göl olan Celile Gölü ve çevresinde yoğunlaşmıştır. Göl bölgedeki en büyük su kütleliydi ve yakınında yaşayan insanların yaşamının merkezinde bulunuyordu.

Markos 4. bölüm, İsa ve öğrencilerinin Celile Gölü boyunca ettikleri yolculukla sona eriyor. Bir fırtına çıkıyor, İsa rüzgâr ve dalgalarla konuşarak onları yatıştırıyor. Markos 6. bölüm de benzer bir sahneye sona eriyor, fakat bu kez İsa kayıkta bulunan öğrencilerine doğru suyun üzerinde yürüyor. Gölde geçen bu iki olayın arasında İsa'nın karada yaptığı sayısız mucizeler ve öğrencilerinin ilk müjdecilik faaliyetleri yer almaktadır. Bu hikayeler bu haftaki çalışmamızın konusunu oluşturuyor.

Bu çarpıcı hikayelerin ortak özelliği, okuyucunun İsa'nın kim olduğunu görmesini sağlamaktır. O bir fırtınayı dindirme, kötü ruha tutulmuş birini iyileştirme, sadece O'nun giysilerine dokunan bir kadına şifa verme, ölü bir kızı diriltme, kendi memleketinde vaaz verme, öğrencilerini bir vaaz görevine gönderme, birkaç somun ekmek ve balıkla 5.000 kişiyi doyurabilme ve su üzerinde yürüme kudretine sahip Kişi'dir. Bunlar, öğrencileri O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğunu anlamaya yaklaştıran inanılmaz güç gösterileridir.

Fırtınayı Sakinleştiriyor

Markos 4:35-41 ayetlerini okuyun. Bu hikayede ne oluyor ve bundan İsa'nın Kim olduğu konusunda ne dersler çıkarabiliriz?

Markos 4. bölümün başında İsa kıyıda toplanmış kalabalığa öğretmek için bir kayığa biniyor. Markos 4:10-12 ayetlerinde İsa'nın kayıktan inip öğrencileriyle özel olarak konuştuğu anlaşılıyor. Sonra da, tüm gün öğrettikten sonra, öğrenciler İsa'yı "olduğu gibi" [KM], yani çok yorgun bir halde tekneye alıyorlar. İsa hemen teknenin kış tarafındaki yastığının üzerinde uyuyakalıyor. Gölde büyük bir fırtına çıkıyor ve kayık batma tehlikesiyle karşı karşıya kalıyor. Bunun üzerine öğrenciler O'nu uyandırıyorlar. İsa çarpıcı bir şekilde rüzgâra ve dalgalara durmalarını emrediyor. Gölün üzerine büyük bir sakinlik çöküyor. Anlaşılır bir şekilde, öğrenciler bu ilahi güç gösterisi karşısında derin bir korkuya kapılıyorlar.

Mezmunlar 104:1-9 ayetlerini okuyun. Buradaki Yahve tasviri fırtına dindiren Mesih'le nasıl karşılaştırılabilir?

Markos 4:35-41 ayetlerindeki hikaye, Kutsal Kitap'taki yaygın bir modele, Tanrı'nın ya da meleklerinden birinin görünmesi olan "teofani" deneyimine uyuyor. Bu olaylarda beş özellik ortaktır: (1) ilahi gücün sergilenmesi, (2) insanların korkması, (3) "Korkma" buyruğu, (4) Tanrı'nın ya da meleğin görüldüğünü işaret eden ifşa sözleri, (5) insanların bu ifşaata verdiği tepki. Bu hikayede bu beş unsurdan dördü mevcuttur –fırtınanın dindirilmesi ilahi gücün sergilenmesidir, öğrencilerin korkması ise insan korkusudur. "Neden korkuyorsunuz?" sorusu "Korkmayın" buyruğudur. Öğrencilerin "Bu adam kim ki?" sorusu ise insanların ifşaata verdiği tepkidir. Burada eksik olan ifşa sözleridir. Bu eksik ayrıntı, İsa hakkındaki gerçeğin ortaya çıkacağı, tüm kitap boyunca devam eden Vahiy/Gizlilik düzeninde ortaya çıkıyor. Burada öğrencilerin, "Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" sorusu, okuyucuyu eksik olan ifşa sözcüklerinin oluşturduğu boşluğu doldurmaya itiyor –O, Tanrı'nın Oğlu'dur, Rab'bin Kendisidir.

Tanrı'nın gücü hakkında düşünün. Bu güce dayanmayı ve yaşamımızdaki her şeyde ona güvenmeyi nasıl öğrenebilirsiniz?

Bağırışların Arasında Fısıltıyı Duyabilir misiniz?

Markos 5:1-20 ayetlerini okuyun. Bu şaşırtıcı olaydan büyük mücadele konusunda ve yine İsa'nın kudreti hakkında ne öğrenebiliriz?

Gölde geçirdikleri önceki gece ne kadar unutulmazsa, ertesi sabah Gerasalılar'ın memleketine varış da o kadar etkileyiciydi. Kötü ruhlarla tutulmuş adamın hikayesi yürek parçalayıcı ayrıntılarıyla anlatılmaktadır. Adam her türlü sınırlamadan kaçarak mezarlarda yaşıyor ve kendini taşlarla yaralıyordu. “Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu” (Mar. 5:4) –fakat sonra İsa'yla karşılaştı.

Adam İsa'ya doğru koşmaya başladı –öğrencilerden hiç söz edilmiyor (muhtemelen kaçmışlardı). Adam İsa'ya yaklaştığında O'nun önünde yere kapandı. “Yere kapandı” ifadesi, genellikle “tapınma” anlamında tercüme edilen Grekçe *proskyneō* fiilinin çevirisidir. Görünüşe göre adam İsa'nın kendisine yardım edebilecek Biri olduğunu anlamıştı. Ancak ağzını açtığında, içindeki kötü ruhlar İsa'ya bağırdı, İsa ise kötü ruhların bağırışlarının arasında adamın fısıltıyla yaptığı yardım yakarışını duydu. Kötü ruhlar bir domuz sürüsüne girmeyi istediklerinde, İsa onların domuzların içine girmesine izin verdi. Yaklaşık iki bin domuzluk sürünün tamamı dik yamaçtan aşağı koşarak suya atladı ve boğuldu. Bu, sürünün sahipleri için mali bir felaketti.

Şaşırtıcı olan şey, kötü ruhların İsa'nın tam olarak kim olduğunu ve ayrıca O'nun karşısındaki güçsüzlüklerini de biliyor olmalarıydı. Bu yüzden istediklerini yapması için O'na iki kez “yalvardılar” (Mar. 5:10, 12). Belli ki, O'nun kendileri üzerindeki gücünü biliyorlardı.

Bu hikayenin iki önemli özelliği bulunmaktadır. Birincisi, Eski Antlaşma yasasına göre kirlilik ya da törensel kirlilik öğeleriyle doludur. Mezarlar ve ölümler kirliydi (Say. 19:11, 16). Kan akıtmak kişiyi kirli kılardı (Levililer 15). Domuzlar kirliydi (Lev. 11:7).

Fakat ikinci olarak, bu kirlenme listesinin temelinde iyi güçler ve kötü güçler arasındaki savaş bulunmaktadır. İsa kötü ruhları kovar (İsa için iki puan), cinler domuzları öldürür (Şeytan için iki puan). Kasaba halkı İsa'dan gitmesini ister (Şeytan için iki puan), fakat İsa iyileştirdiği adamı tanığı olarak geri gönderir (İsa için üç puan). Bazı açılardan bu adam en umulmadık müjdeciydi, ama kesinlikle anlatacak şaşırtıcı bir hikayesi vardı.

Bu hikayeden İsa'nın mücadele ettiğiniz herhangi konuda size yardım etme gücüyle ilgili nasıl bir umut çıkarabilirsiniz?

İsa'yla Lunapark Treninde

Markos 5:21-24 ayetlerini okuyun. Yair'in özellikle hangi nitelikleri göze çıkarıyor?

Yair gibi din önderleri genellikle İsa'yla arkadaş olmazlardı (*bkz. Mar. 1:22; Mar. 3:2, 6; Luk. 13:14*). Bu yüzden onun çaresiz durumda olması muhtemeldir. Bu çaresizlik, Yair'in İsa'nın önünde diz çökmesiyle ortaya konmuştur. Yalvarışı her anne babanın anlayacağı bir şeydir –kızı ölmek üzeredir. Ancak İsa'nın yardım edebileceğine inanıyordu. İsa tek kelime etmeden babayla birlikte onun evine gitmek üzere yola çıktı.

Markos 5:25-34 ayetlerini okuyun. Yair'in evine doğru ilerleyişlerini ne kesintiye uğratıyor?

Hikaye aniden acıma duygusu uyandıran başka bir sahneye geçiyor –on iki yıldır korkunç bir hastalıkla mücadele eden bir kadın. Yair ve kadınla ilgili bu hikaye Markos müjdesindeki ikinci Sandviç Hikayedir (*3. derste incelediğimiz Mar. 3:20-35 ayetlerine bakın*). Bu hikayede birbirine zıt karakterler olan Yair ve kadın yardım için İsa'ya geliyorlar.

Kadın İsa'nın arkasından yaklaşıyor ve O'nun giysisine dokunuyor. Kadın hemen iyileşiyor. Fakat İsa durup “Giysilerime kim dokundu?” diye soruyor.

O kadar hasta olan kadın birden iyileşmişti. Yine de İsa'nın olanlara kızmış olmasından korkuyordu. Bu onun duyguları için çetin bir yolculuktu. Fakat İsa onun sadece bedenini değil, ruhunu da iyileştirmek istiyordu.

Sonra Yair'e geri dönüyoruz (Mar. 5:35-43 ayetlerine bakın). Bu, havra yöneticisinin duyguları için de çetin bir yolculuktu. İsa, Petrus, Yakup ve Yuhanna dışında kimsenin kendisiyle ve kızın anne babasıyla birlikte gelmesine izin vermedi. İsa kızın ölmediğini, uykuda olduğunu söyledi. Vas tutan herkesi dışarı attı ve ölü kızın yattığı odaya girdi. Kızın elini tutarak, ona “Talita kumi” dedi. Markos bu sözleri, “Kızım, sana söylüyorum, kalk” diye tercüme ediyor. Ashında Talita sözcüğü “kuzu” anlamına geliyor bu nedenle evdeki bir çocuk için kullanılan bir sevgi ifadesi olarak kabul edilebilir. Bu yaşananları gizli tutma buyruğu ise, Markos Müjdesi'nin başından sonuna kadar devam eden ifşaat/gizlilik düzününün bir parçasıdır; İsa'nın kim olduğuna ve nihayetinde gizli kalamayacağına işaret eder.

Reddedilme ve Kabul Edilme

Markos 6:1-6 ayetlerini okuyun. İsa'nın memleketinin halkı O'nu neden reddetti?

Küçük bir kasabada yaşayan bir kişi tanınır olduğunda, genellikle memleketindekiler bu ilginin tadını çıkarırlar. Fakat Nasıra'da öyle değildi. Nasirahılar, İsa'nın bir öğretmen ve şifacı olarak elde ettiği başarıya gücendiler ve şaşurdılar. Marangozluktan öğretmenliğe geçiş onlar için kabul edilmesi zor bir durumdu. Ayrıca İsa'nın mucizelerinin çoğunu Kefernahum'da gerçekleştirmesinden dolayı da ona garaz beslemiş olabilirler (*bkz. Luk. 4:23*). Ayrıca ailesiyle de zaten bir anlaşmazlık yaşamıştı (*Mar. 3:31-35*).

Markos 6:7-30 ayetlerini okuyun. On İki Elçi'nin görevi Vaftizci Yahya'nın başının kesilmesiyle nasıl bir karşılık oluşturuyor?

Bu, Markos Müjdesi'ndeki üçüncü Sandviç Hikayedir (3. derse bakın). On İki Elçi'nin İsa'nın mesajını her yere ulaştırma görevi, Vaftizci Yahya'nın hapsedilmesi ve susturulmasıyla keskin bir tezat oluşturuyor. İsa öğrencilere az eşyayla seyahat etmelerini ve destek için başkalarına güvenmelerini söylüyor. Bu taktik aslında müjdecileri hizmet etikleri insanlara bağımlı kılıyor, bu da onları mesajlarına ihtiyaç duyan kişilere yakınlaştırmaya yardımcı oluyor.

Ancak Vaftizci Yahya'nın Hirodes ve ailesiyle böyle bir bağı yoktu. Yahya'nın ölümü, komplocu Hirodiya'nın, Hirodes'in kararsızlığından ve şehvetinden faydalandığı hikayede, hayret verici ayrıntılarla anlatılmaktadır. Öyle görünüyor ki, Hirodiya'nın kızı, anlamsız bir şekilde Vaftizci Yahya'nın kellesinin bir tepside getirilmesini isteyerek, bu rezil plana katkıda bulunmuştur.

Vaftizci'nin gür sesinin susturulması, On İki Elçi'nin tıpkı Vaftizci'nin yaptığı gibi tövbe çağrısında bulunmasıyla aynı zamanda gerçekleşmiştir. Yahya'nın ölümü İsa'nın ölümünün habercisidir. Yahya öldürüldü, gömüldü ve İsa'da olacağı gibi onun ölümden dirildiği bildirildi (*Mar. 6:14-16, 29*) (*Markos 15 ve 16*). Bu benzer hikayeler İsa ve izleyicileri için yaklaşmakta olan bir krize işaret ediyordu.

Siz hiç İsa gibi reddedildiniz mi ya da anlaşılması zor bir kriz yaşadınız mı? Bu tecrübelerden bir dahaki sefere böyle bir şey olduğunda belki size yardımcı olabilecek ne öğrendiniz?

Farklı Bir Tür Mesih

Markos 6:34-52 ayetlerini okuyun. İsa ve öğrencilerinin karşılaştığı sorun neydi ve nasıl çözüldü?

Öğrenciler görevlerinden döndükten sonra, dinlenmek amacıyla İsa'yla birlikte Celile Gölü'nün doğu kıyısındaki تنها bir bölgeye gitmek için yola koyuldular. Ancak 5.000 kişilik büyük bir kalabalık onlardan önce oraya vardı. İsa onların çobanı olmayan koyunlar gibi olduklarını gördü. Bütün gün boyunca onlara öğretti.

Akşam olunca, öğrenciler İsa'ya yiyecek bulmaları için kalabalığı salıvermesini önerdiler fakat İsa onlara kalabalığı doyurmalarını söyledi. Bunu izleyen konuşma (Mar. 6:35-38) öğrencilerin sorunu nasıl çözeceklerini insani koşulları göz önünde bulundurarak değerlendirdiklerini gösteriyor. Oysa İsa, o büyük kalabalığı mucizevi bir şekilde sadece beş somun ekmek ve iki balıkla doyurarak sorunu çözdü.

Bu hikayenin özellikleri İsa'nın zamanında yaygın olan Mesih kavramıyla örtüşüyor. Beklenti, Mesih'in İsrail'i düşmanlarından kurtaracağı, doğruluk ve barış getireceği yönündeydi. İssiz bir yerde çok sayıda erkeğin bir araya toplanması, askeri bir durumu ve isyanı çağırıştırıyor (Yu. 6:14, 15; Elç. 21:38 ayetleriyle karşılaştırm).

Bu düşünce, İsa'nın halkı "çobansız koyunlar" gibi gördüğünden bahsedilmesiyle daha da güçlenmektedir çünkü burada, Musa'nın Tanrı'dan kendisinden sonra İsrail için bir önder atamasını istediği Çölde Sayım 27:17 ayetine kısmen atıfta bulunmaktadır. Tanrı'nın halkı için bir çobanla ilgili bu ifadeler, Eski Ahit'in başka yerlerinde de, genellikle İsrail'in bir önder ya da kraldan yoksun olmasına atıfta bulunarak geçmektedir (1Kr. 22:17; 2Ta. 18:16; Hez. 34:5, 6 ile karşılaştırm).

Fakat İsa onların yanlış beklentilerini karşılamadı. Tersine öğrencilerini uzaklaştırdı ve kalabalığı gönderdi. Ve sonra Roma'ya karşı bir isyana önderlik etmek yerine ne yaptı? Dua etmek için bir dağa çekildi –insanların beklediği bu değildi.

Mesih'in İsrail'i özgürlüğüne kavuşturan bir kral olduğu şeklindeki yaygın inanışın aksine, O insanları günahın esaretinden kurtarmak için gelmişti. Suyun üzerinde yürümesi, öğrencilerine O'nun gerçekten de doğanın Rabbi olduğunu göstermişti. Ancak O hükmetmek için değil, canını birçokları için fide olarak vermek için gelmişti (Mar. 10:45).

Bu hikaye bize peygamberlik sözünü doğru anlamamızın neden önemli olduğu konusunda ne söylemelidir? Mesih'in ilk gelişiyile ilgili bir yanlış anlama bazıları için felakete yol açıyorsa, ikinci gelişiyile ilgili bir yanlış anlama bazı kişilerin aynı şeyleri yaşamasına yol açmaz mı?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 315–328 sayfaları arasındaki “Sus, Sakin Ol!” ve “İmanlı Dokunuş” bölümlerini okuyun.

“Allah’ın yönetimi altında olan herkes, dünya ile, onun gelenekleri ve usulleri ile taban tabana zıt bir yaşam düzeni sergileyecektir. Allah’ın isteği ile ilgili bilgiyi edinebilmek için dini yaşamında herkesin kişisel bir deneyime ihtiyacı vardır. O’nun bizim kalbimize hitap eden sesini bireysel olarak duymamız gerekir. Diğer tüm sesler sustuğunda ve biz sessizce onun huzurunda durduğumuzda, ruhun sessizliği Allah’ın sesini daha duyulabilir hale getirir. O bize şöyle buyurur: ‘Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!’ Mez. 46:10. Gerçek huzuru sadece burada bulabiliriz ve Allah’a hizmet edenlerin tümü için etkili hazırlık budur. Bu şekilde güçlenen kişi kalabalığın gürültü ve karmaşasında, yoğun çalışma ortamında ışık ve huzur dolu bir ortam ile çevrelenecektir ve insanların kalplerine ulaşacak olan ilahi bir güç, onun yaşamında açıkça görülecektir. O çevresine güzel kokular yayan bir çiçek gibi insanları mutlu edecektir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 348.

“Hoşnut olmayan yürekleriyle, ‘Eğer İsa onların tanık olduğu gibi birçok mucize gerçekleştire- biliyorsa, niçin kendi halkına sağlık, güç ve zenginlik veremiyor, onları zulmedenlerin gücünden kurtaramıyor, güçte ve onurda onları yüceltemiyor?’ diye soruyorlardı. Kendisinin Allah tarafından gönderildiğini iddia etmesinin ve İsrail’in kralı olduğunu reddetmesinin gerçeği, onların bir türlü çözemediği bir sırdı. O’nun dünyasal krallığı reddetmesi yanlış yorumlandı. Birçok kimse, O’nun kendi görevinin ilahi karakterinden şüphe ettiği için iddialarını savunmaya cesaret edemediği sonucuna vardı. Böylece kalplerini inançsızlığa açılar ve Şeytan’ın ektiği tohum İsa’nın yanlış anlaşılması ve halk tarafından yalnız bırakılması sonucunda kendi ürününü verdi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 366.

Tartışma Soruları:

1. Birisi size İsa’nın sizi neyden kurtardığını sorsa, ne yanıt verirsiniz?
2. Tanrı’nın bazen Vaftizci Yahya gibi iyi bir insanın zindana atılmasına ve infaz edilmesine neden izin verdiğini tartışın. Bu zor şeylere rağmen nasıl bir teselli ya da umut bulabiliriz?
3. Sınırlı kaynaklara sahip bir kilise topluluğu için 5,000 kişinin doyurulmasında ne gibi dersler vardır?
4. Günümüzde İsa’yla ilgili yaygın görüşleri, Markos 5. ve 6. bölümlerdeki İsa tasviriyle karşılaştırın. Yani, İsa’yı siyasi güç elde etmek ve başkalarına hükmetmek için kullananlara ne demeli?

Beklenmedik Değişim, Bölüm 2

Andrew McChesney Tarafından

Anush, bir üniversite öğrencisi olarak "Mezun olduğunda sana iş vereceğiz" sözünü birçok kez duydu. Ancak mezun olduğunda kimse ona iş teklif etmedi.

Baba derinden endişeliydi. Ermenistan'da babalar sıklıkla çocuklarının iş bulmasına yardımcı oluyorlar. Hatta bazı babalar çocuklarını işe almaları için şirketlere rüşvet bile veriyorlar. Ancak Anush'un babası rüşvet vermedi ve Anush, Ermenistan'daki kasabasında işsizdi.

Daha sonra ABD'den gelen mezheplerarası bir misyoner örgütünün Ermenice tercüman aradığını öğrendi. Bu iş ona küçük bir maaş sunuyordu ve onun geçici olarak yakındaki bir şehir olan Vanadzor'a taşınmasını gerektirdi. Çevirmen olarak çalışmak için babasından izin istedi. Ermenistan, birçok kararda babalara danışılan büyük ölçüde ataerkil bir toplumdur. Babası Amerikalılarla çalışmanın Anush için iyi bir fırsat olacağını düşünüyordu. "Evet gidebilirsin" dedi.

Anush işi aldı. Oldukça mutluysa. Dört yıl önce, babası onun kiliseye gitmesini ve vaftiz edilmesini yasaklamıştı. Artık Kutsal Kitap okuyor, İsa'yı başkalarıyla paylaşıyor ve üstüne bunun için para alıyordu! Çalıştıkça yüreğinde misyoner olma arzusu büyüdü. İş bittiğinde, hayalini nasıl gerçekleştirebileceğini merak ederek eve döndü.

Üç gün boyunca dua edip oruç tuttuktan sonra, Mısır'dan Çıkış'ta Tanrı'nın Musa'ya yanan çalının başında Firavun'dan halkının Kendisine hizmet etmesine izin vermesini istemesini söylediğini okudu. Tanrı'nın ona "Git, babandan bana hizmet etmene izin vermesini iste" dediğini hissetti.

Babasının yanına gitti. "Başka bir ülkede misyoner olmak için eğitim almama izin verir misin?" diye sordu. "Hayır" dedi.

Ertesi sabah Anush, Mısır'dan Çıkış'ta Firavun'un Musa'nın isteğini reddettiğini ancak Tanrı'nın Musa'yı "Git, Firavun'la konuş" diyerek geri gönderdiğini okudu.

Babasının yanına gitti. "Tanrı'ya hizmet etmek için bir misyonerlik programında eğitim almama izin verir misin?" diye sordu. Babası "Hayır" dedi.

Mısır'dan Çıkış'ı okumaya devam etti. Tanrı Musa'yı Firavun'la konuşması için defalarca gönderdi. Ne zaman Musa Firavun'la konuşsa, Anush da babasıyla konuştu. Babasının canı sıkılmıştı. Bir gün patladı. "Yerel kiliseye gidip vaftiz olup başka bir ülkede misyoner olmayı unutabilir misin artık?" diye bağırdı.

Anush'un kafası karışmıştı. Böyle bir tepkiyi beklemiyordu. Kiliseye gitmeye karar verdi. Yakınlardaki bir Adventist kilisesinin müjde toplantıları düzenlediği şehre gitti. Vaiz kimin vaftiz edilmek istediğini sorduğunda ayağa kalktı.

"Emin misin?" diye sordu. "Bu duruma baban ne diyor?"

Herkes onun hikayesini biliyordu. Anush, "Babam kararımı onayladı" dedi.

Babası vaftizi durdurmamıştı. Anush sevinçle suyun altına daldı.

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'unki gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Anush babasının kiliseye gelmesi için dua eder.

Tersyüz

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Markos 7, Yşa. 29:13, Çık. 20:12, Mar. 8:11-21.*

HATIRLAMA METNİ: “İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirlilemez. İnsanı kirlileyen, insanın içinden çıkmıştır” (*Mar. 7:15*).

Bu haftaki dersin konusu Markos 7. bölüm ve 8. bölümün ilk yarısıdır. Markos 7. bölümün başında İsa dini geleneği reddederek tartışmalara yol açıyor. Ancak bunu günümüz Hristiyan yaşamıyla derinden ilgili bir şeyi çarpıcı bir şekilde destekleyen bir yolla gerçekleştiriyor.

İsa daha sonra imanın gerçekte neyle ilgili olduğunu anlamının kapısını açan bir gizem sunuyor.

Bundan sonra Sur ve Sayda kentlerine gidiyor ve Müjdeler’de İsa’yla yaptığı tartışmayı kazanan tek kişi olan kadınla karşılaşılıyor. İsa’nın onunla karşılaşması olağandışıydı. Kadın gizli konuşmalar sayesinde İsa’nın oraya geldiğini öğrenmişti ve imanı sayesinde İsa onun isteğini yerine getirdi.

Markos 7. bölüm, mucizeler ne kadar etkileyici olursa olsun kalpleri gerçeğe açmak için tek başlarına yeterli olmadıkları gerçeğini başka bir şifa işiyle ortaya koyuyor. Sonuçta, İsa’yı reddetmeye kararlı olan din önderleri için mucizelerin ne yararı oldu?

Markos 8. bölümde öğretilerin ve geleneklerin simgesi olarak ekmeğin önemi inceleniyor. Bu hikayeler dini yaşamın anlamı ve uygulaması hakkında büyük dersler içermektedir.

*10 Ağustos Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Tanrı'nın Emirlerine Karşı İnsan Gelenekleri

Markos 7:1-13 ayetlerini okuyun. Burada hangi önemli gerçekler açıklanıyor?

Sebt Okulu'nda bu bölümü okuyan ve eve gelip annelerine yemekten önce ellerini yıkamak zorunda olmadıklarını, çünkü İsa'nın böyle söylediğini söyleyen çocukları hayal edebilirsiniz. Ancak bu hikayemizlikle ilgili değildir.

İsa'nın zamanında, o topraklardaki pek çok kişi törensel saflığa son derece önem veriyordu. Eski Ahit'te bu kurallar sadece kâhinler için geçerli olmasına rağmen (*Çık. 30:17-21*), iki antlaşma arasındaki dönemde, törensel olarak saf kalmak için el yıkama fikri sıradan insanlara da yayılmıştı. Din önderlerinin İsa'ya öğrencileri hakkında şikâyetinde bulunmalarının sebebi bu anlayışta bulunmaktadır.

İsa kendisine sorulan soruya doğrudan yanıt vermiyor. Bunun yerine, öğrencilerini iki yönlü bir yanıtla savunuyor. İlk olarak, Yeşaya'nın görünürde Tanrı'yı onurlandıran fakat yüreği O'ndan uzak olan bir ulusu azarlayan güçlü sözlerini aktarıyor (*Ysa. 29:13*). Yeşaya'dan yapılan alıntı, ilahi buyrukların yerine insan geleneklerini koymanın kınanmasıyla devam ediyor.

İsa'nın yanıtının ikinci bölümü Yeşaya'dan yaptığı alıntıyla örtüşüyor. Rab, Tanrı'nın anne babayı onurlandırma (*Çık. 20:12*), yani yaşlıklarında onlara bakma buyruğuna atıfta bulunuyor ve bunu, kişinin Tanrı'ya bir şey (armağan, kurban) verdiği, bunu kendisi için kullandığı, ancak ihtiyacı olan yaşlı anne babasını bundan mahrum bıraktığı dini bir gelenekle karşılaştırıyor. Şu konuşmayı hayal edin: “Üzgünüm baba. Sana yardım etmek istedim ama parayı tapınağa verdim.”

İsa'nın kararlılıkla saldırdığı işte bu tür ikiyüzlülüktür. Onlar insan geleneklerini Tanrı'nın Sözü'nün üzerine koymuşlar ve böylece günah işlemişlerdir.

Peki Ferisilerin sorusuna ne yanıt verdi? İsa'nın yanıtı, onların Tanrı'nın isteğine uygun olmak için gerekli gördüğü el temizliği konusundaki ısrarlarını ikna edici bulmadığını ima ediyor. Bunun yerine, verdiği yanıt insan gelenekleri karşısında Yasa'nın emirlerini açıkça destekliyor. (*Ayrıca bkz. Mar. 1:44; Mar. 7:10, 11; Mar. 10:3-8; Mar. 12:26, 29-31*).

Belki de Tanrı'nın yasasının ilkeleriyle çelişen bazı “geleneklere” sahip olabilir miyiz? Eğer öyleyse, bunlar neler olabilir?

Temiz Eller mi, Temiz Yürek mi?

Markos 7:14-19 ayetlerini okuyun. İsa Markos 7:15 ayetindeki gizemle ne demek istemiştir?

İsa'nın bu ayetteki sözleri, Levililer 11. bölümdeki temiz ve kirli yiyeceklerle ilgili öğretiyi ilişkisini değerlendiren birçok kişi için bir bilmece olmuştur. İsa bu tür ayrımları ortadan kaldırıyor muydu? Yedinci Gün Adventistleri et yiyen kilise üyelerinin sadece temiz hayvanlar listesinden et yemeleri gerektiğini öğretmekle hata mı ediyor?

İlk olarak, İsa'nın Markos 7:6-13 ayetlerinde gelenek karşısında Musa'yı savunmuşken, Markos 7:14-19 ayetlerinde aniden Musa'nın talimatlarını reddetmesi garip olurdu. İkincisi, Ferisilerin savunduğu geleneğin Eski Ahit öğretisinde bir temeli bulunmamaktadır; aksine yiyecek yasalarının vardır. Üçüncüsü, Markos 7:19 ayetinde İsa'nın tüm yiyeceklerin temiz olduğunu bildirdiği söylenirken kastedilen şey, yiyecek yasalarının kaldırıldığı değil, Ferisilerin uydurduğu temas yoluyla kirlenme geleneğinin geçersiz olduğudur. Örneğin bu, Uluslardan olanlara temas ettiğinizde kirleniyorsanız, onların dokunduğu yiyeceklerle temas ettiğinizde de kirleneceğiniz anlamına geldiği için yanlış bir düşüncedir.

Markos 7:20-23 ayetlerini okuyun. İsa bir kişinin kirlenmesine neyin sebep olduğunu söylüyor?

Markos 7:19 ayetinde İsa yiyeceklerin kalbe değil, mideye girdiğini ve oradan da bağırsak yoluyla dışarı çıktığını söylüyor. Ancak Markos 7:21-23 ayetlerinde kötülüğün yüreğin içinden, kişinin kimliğinin merkezinden geldiğini belirtiyor. Kötü düşüncelerle başlayıp kötü eylemlerle son bulan kötü alışkanlıkların bir listesini sunuyor.

Markos 7:10 ayetindeki beşinci buyruğa yapılan atıf kötülükler listesine dahil edildiğinde, On Emir'in ikinci tabletindeki her buyruğun orada yer aldığını görüyoruz. Dahası, İsa Markos 7:7 ayetinde boş yere tapınmadan bahsediyor; bu, On Emir'in ilk dört buyruğunun merkezinde yer alan şeyin çiğnenmesidir. Dolayısıyla, İsa bu bölüm boyunca Tanrı'nın Yasası'nı savunmaktadır.

Doğru din bilgisine sahip olabilirsiniz, ama yüreğiniz tam olarak ve nihai olarak kime ait?

Köpekler de Kırıntıları Yer

Markos 7:24-30 ayetlerini okuyun. Bu hikayede hangi önemli dersler bulunuyor?

Dünkü dersteki zorlayıcı bölümün hemen ardından, bu bölümdeki hikayede rahatsız edici sorular ortaya çıkarıyor. İsa bu kadına neden bu kadar sert bir şekilde tepki veriyor ve ona köpek diyor?

İsa bunu açıklığa kavuşturmuyor fakat kadına verdiği yanıtta iki özellik ona ne öğrettiğini gösteriyor. Markos 7:27 ayetinde “önce” çocukların doyurulması gerektiğini söylüyor. Eğer bir “önce” varsa, bir “sonra” olması da mantıklı görünüyor. Diğer bir husus ise, İsa’nın *köpek* sözcüğünün küçültülmeli halini kullanmasıdır; bu, köpek yavrularını değil, daha ziyade, bağlam içinde, sokak köpeklerinin aksine evin içine girmesine izin verilen köpekleri ifade etmektedir. Kadın İsa’ya verdiği yanıtta bu iki özelliğe dikkat çekiyor ve bu da onun yanıtını açıklamaya yardımcı oluyor.

Kadının yanıtı oldukça dikkat çekici. Şöyle diyor: “Haklısın, Rab... Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kırıntılarını yer” (*Mar. 7:28*).

Bu kadın İsa’ya nasıl böyle bir yanıt verebildi? Kuşkusuz ki onu harekete geçiren kızına duyduğu sevgiydi. Fakat İsa da onu yüreklendirmişti. “Önce” diyerek, bir “sonra” olabileceğini ima etmişti. Dahası, onun masanın altındaki bir köpek olduğunu ima etmişti. Evde masanın altında yatan köpek gibi, o da İsa’nın ayaklarına kapanmış kızı için yalvarıyordu. Buna dayanarak, köpeğin yere düşen yiyecek üzerinde hakkı olduğunu iddia etti.

Kadının verdiği cevap onun imanını ortaya koyuyor. Kızının uzaktan iyileştirilmesi gibi büyük bir mucizeye “kırıntı” demesi, hem İsa’nın gücünün gerçekten büyük olduğunu (Böyle bir mucize kırıntıysa, bir somun ekmek ne olurdu?) hem de kadının isteğini yerine getirmenin O’nun için küçük bir mesele olduğunu gösteriyor. İsa duygulandı ve kadının isteğini yerine getirdi.

“İsa tavırlarıyla, kendisine İsrail’den dışlanmış gözüyle bakılan kadının artık bir yabancı olmadığını; aksine Allah’ın ailesinin bir ferdi olduğunu göstermiştir. Bir çocuk olarak Baba’nın armağanlarını paylaşma hakkına sahiptir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 387.

Diğer ırklara ve milletlere karşı önyargılı olmak neden İsa’nın öğretisine son derece aykırıdır? Bu kötülükten nasıl arınmaya çalışabiliriz?

Dili Tutuk

Markos 7:31-37 ayetlerini okuyun. İsa'ya getirilen kimdi ve İsa onun için ne yaptı?

İsa Sur ve Sayda bölgesinden Celile'ye dönerken en kısa yolu kullanmadı. Görünüşe göre Sur bölgesinden kuzeye, Sayda bölgesine, sonra iç bölgelere ve Celile Gölü'nün kuzeydoğusundaki bölgeye gitti ve sonunda gölün yakınına vardı. Muhtemelen öğrencilerine öğretmek için ek zaman ayırdığı dolambaçlı bir yoldu.

Metinde adamı İsa'ya kimin getirdiği tam olarak belirtilmiyor, ancak adamın sorununun ne olduğu son derece açıktı –duyamıyordu ve konuşmakta zorluk çekiyordu. İşitme kaybı insanları çevrelerinden soyutlar ve ileri derecede sağır-lık konuşmayı öğrenmeyi zorlaştırabilir. Bu adamın sorunu uzun süredir devam ediyor olabilirdi.

İsa adamın durumunu anlamıştı, onu kalabalıktan ayırıp bir kenara çekti. Rab'bin adamı iyileştirme biçimi, özellikle günümüz okuyucuları için tuhaftır. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürdü, diline dokundu ve iç çekti. İsa iyileştireceği adamın hastalıklı yerlerine dokunmuştu, fakat neden iç çekmişti? “İsa gerçeğe açık olmayan kulakları, Kurtarıcı'yı kabul etmeyi reddeden dilleri düşününce iç çekti.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 391.

İsa mucizevi bir şekilde adamın işitme duyusunu geri kazandırdı ve anlaşılır bir şekilde konuşmasını sağladı. İç çekmesi, Tanrı'nın insanların özgür seçim hakkına sahip olması konusunda Kendisine koyduğu sınırları gösteriyor. O insanların iradelerini baskı altına almayacaktır. Her kişi yaşamını kimin yöneteceğini seçmekte özgürdür –Hayat Önderi ya da karanlığın efendisi. İsa sağır kulakları açabilirdi fakat iman etmeyen yürekleri O'nun Mesihliğini kabul etmeye zorlamazdı.

Bu kısa hikayeyi zamanda Tanrı'nın yürekte O'na dönenler için neler yapabileceğini de gösteriyor. Belki de imanınızı paylaşma konusunda çekingenlik yaşıyorsunuz, ne söyleyeceğiniz konusunda dilinizin tutulduğunu hissediyorsunuz.

Bu mucize, Rab İsa'nın başkalarının ihtiyaçlarına duyarlı olmanız ve onları yolculuklarında desteklemek için uygun bir söz paylaşmanız amacıyla kulaklarınızı açabileceği konusunda cesaret veriyor.

Size verilmiş olan işitme ve konuşma armağanlarıyla ne yapıyorsunuz? Onları nasıl kullanıyorsunuz?

Kötü Mayadan Sakının

Markos 8:11-13 ayetlerini okuyun. Ferisilerin hangi yaklaşımı İsa'yı derinden üzüyor?

İsa neden ilahi gücünü göstererek bu şüpheçileri ikna etmedi? Sorun, İsa'nın Kutsal Ruh'a karşı işlenen günahahtan bahsettiği Markos 3. bölümün sonuna kadar geri gidiyor. Kişinin kulakları ve gözleri kapalıysa, başka bir mucize, hatta gökten gelen bir belirti bile onu ikna etmeyecektir. Daha önceki her şey gibi bu da reddedilecektir. İnanmamaya kararlı olanları ikna etmek için mucizeler bile yeterli değildir.

Markos 8:14-21 ayetlerini okuyun. Öğrenciler neyi unutmuşlardı ve İsa bundan ne anlam çıkarıyor?

İsa fırsattan yararlanarak öğrencilerini Ferisilerin ve Hirodes'in "mayasına" (*Mar. 8:15*), yani öğretilerine karşı uyarıyor (*Mat. 16:12 ile karşılaştırın*).

Ancak öğrenciler yanlış anlıyorlar ve İsa'nın gerçek ekmeğin satın alınmaktan kaçınmaktan bahsettiğini düşünüyorlar. Öğrenciler yanlış anladığında hep olduğu gibi, İsa onlara bilgi veriyor. Rab bir dizi soru soruyor. İlki, cevap beklemediği bir soru ve öğrencilerin O'nun görevini anlamamış olmalarından duyduğu hayal kırıklığını ifade ediyor. Sözleri, Markos 4:10-12 ayetlerinde anlamayan yabancılar hakkında söylediklerini anımsatıyor. O'nun güçlü sözlerinin amacı, öğrencilerini ruhsal uyuşukluklarından uyandırmaktı.

Markos 8:19, 20 ayetlerinde, 5,000 kişiyi (*Mar. 6:30-44*) ve 4,000 kişiyi (*Mar. 8:1-10*) doyurduktan sonra kaç sepet dolusu yemek fazlası topladıklarını soruyor. Bu sorular, kaynakların kısıtlı olmasının, Rab'in Mesih'i için bir engel oluşturmadığını şimdiye kadar anlamış olmaları gerektiğini göstermek içindi. Markos 8:21 ayetindeki son sorusu bir kez daha cevap beklemediği sorulardan biridir: "Hâlâ anlamıyor musunuz?" Sonuçta İsa'yla birlikte gördükleri ve tecrübe ettikleri onca şeyi düşünün.

Yürekerimizi ve zihinlerimizi Tanrı'nın gerçekliğine ve O'nun sevgisine açık tutmayı nasıl öğrenebiliriz? Tanrı'ya ve O'nun sevgisine dair bize verilen tüm kanıtlar üzerinde düşünün. Yine de zaman zaman kuşku duymak neden bu kadar kolay görünüyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 385–397 sayfaları arasındaki “Engeller Yıkılıyor” ve “Gerçek Belirti” bölümlerini okuyun.

“Günümüzde Rab’bimizin takipçileri arasında tıpkı eskiden olduğu gibi bu aldatıcı günah ne kadar yaygındır! İsa’ya yaptığımız hizmet ve birbirimizle olan iyi ilişkilerimiz, yüreğimizde gizli bir şekilde var olan kendimizi yüceltme arzusu yüzünden ne kadar sık engellenir! Yüreğimiz kendimizi yüceltme ve başkalarının beğenisini kazanma arzusuna ne kadar da hazırdır! İnsanı, kendi teorileri ve gelenekleriyle ilahi buyrukları değiştirmeye yönelten Allah’ın belirlediğinden daha kolay bir yolu seçme arzusu ve bencil düşüncelerdir. İsa, öğrencilerini şu sözleriyle uyarır: ‘Feriselerin mayasından sakının!’

“Mesih’in dini doğruluk dinidir. Allah’ı yüceltme çabası Kutsal Ruh tarafından desteklenir ve bu sadece Kutsal Ruh’un etkili çalışmasıyla gerçekleşir. Sadece Allah’ın gücü bencillik ve ikiyüzlülüğü yok edebilir. Bu değişiklik O’nun çalışmasının bir belirtisidir. Kabul ettiğimiz iman, bencilliği ve gösteriş hırsını yok ettiğinde ve bizi kendi yüceliğimizi değil; Allah’ın yüceliğini aramaya yönelttiğinde doğru yolda olduğumuzu biliriz. ‘Baba, adını yücelt!’ sözü Mesih’in yaşamının anahtarıdır ve O’nu takip edersek bu bizim de anahtar sözcüğümüz olacaktır. O bizlere ‘Allah’ta yaşıyorum diyen, Mesih’in yürüdüğü yolda yürümelidir.’ O’nun buyruklarını yerine getirirsek, O’nu tanıdığımızdan emin olabiliriz’ buyruğunu vermiştir. I. Yuhanna 2:6, 3.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 397.

Tartışma Soruları:

1. Kalbinizi temiz tutmanıza yardımcı olan hangi Hristiyan uygulamalarını keşfettiniz?
2. Toplumunuzdaki “kirlili” insanlar kimlerdir? Onları müjdeye çekmek için ne yapabilirsiniz?
3. Müjdeyi basit yollarla komşularımızla paylaşmayı teşvik etmek için neler yapabileceğinizi sınıfta değerlendirin.
4. Markos 8:1-10 ayetlerindeki 4.000 kişinin doyurulmasını okuyun. Bu bölümün yorumlanmasında, kalabalığın muhtemelen Uluslardan olanlardan oluşması ne gibi bir fark yaratır? Neden bir fark yaratmamalıdır?
5. Düşmüş varlıklar olarak hepimizin doğuştan sahip olduğu kendimizi yüceltme arzusundan kendimizi nasıl gayretle koruyabiliriz?

Babanın Kurtuluşu için Yalvarmak

Andrew McChesney Tarafından

Anush, üniversite öğrencisiyken babasının din değiştirmesi için dua eden küçük bir çocuğun anlatıldığı bir Meksika filmi izledi. Filmde çocuk, "Babam için her gün dua edersem, onun mutlaka Tanrı'ya geleceğine inanıyorum" demişti. Çocuk her gün dua etti ve sonunda babası yüreğini Tanrı'ya verdi.

Hikayeden ilham alan Anush, babasının vaftiz edilmesi için her gün dua etmeye karar verdi. Kendi vaftizinden dört yıl önce dua etmeye başladı. Vaftizinden iki yıl sonra hâlâ onun için dua ediyordu. Onun Tanrı'ya varacağından emindi. Ancak evde gerilim artmaya başlayınca daha ne kadar beklemesi gerekeceğini merak etmeye başladı.

Anush, vaftizinin ardından Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde oldukça aktif hale geldi. Kilise girişimlerinde gönüllü oldu, bazen küçük bir ücret alıyordu, bazen de hiçbir şey alamıyordu.

Babası Anush'un kiliseye gitmesine ve vaftiz olmasına izin verdiği için şikayet etmedi. Ermenistan, birçok babanın hane halkının karar vericisi olduğu büyük ölçüde ataerkil bir toplumdur.

Ancak babası kızı için en iyisini istiyordu ve onun neden bu kadar az paraya çalıştığını anlayamıyordu. "Kilise seni kullanıyor" diyordu. "Sen yeteneklisin ve sana hak ettiğini vermeden seni kullanıyorlar."

Anush evde olduğu zamanlarda gerginlik hissetmeye başladı ve bundan hoşnut değildi. Ne zaman bir kilise programına katılmaya davet edilse, babasından izin istiyordu. Babası gitmesine izin veriyordu ama her seferinde söyleniyordu.

Anush, Tanrı ile yürekte bir konuşma yapmaya karar verdi.

"Tanrım, babamın Sana geleceğini biliyorum ama bu durumdan çok yorulmuşum" dedi. "Sana iki seçenek sunuyorum: Ya Sana gelir, ya da Sana gelir."

Daha sonra annesine şöyle dedi: "Bugün Tanrı'ya içtenlikle dua ediyorum. Bana katıl. Bu durumun devam etmesini istemiyoruz. Babamın bizimle kiliseye gelmesini istiyoruz."

Ermenistan'da birçok anne ve çocuk, kocaları veya babaları olmadan kiliseye gidiyor. Erkekler anne ve çocukların gitmelerine sorun çıkarmadan izin verdikleri sürece, birçok aile bu düzenden memnun. Ancak Anush artık böyle bir düzenden memnun değildi. Babasının da kiliseye gitmesini istiyordu.

Annesi birlikte dua etmeyi kabul etti. Anush'un umutları arttı. Tanrı'nın babasının kalbini değiştireceğinden emindi. Bunun her an gerçekleşebileceğini düşünüyordu.

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'un gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Baba Anush'un ve annesinin kiliseye gitmelerini yasaklıyor.

Öğrencilerin Eğitimi: 1. Bölüm

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Mar. 8:22-38; Mat. 20:29-34; Yu 12:25; Mar. 9:1-50; Mal. 4:5, 6; Luk. 9:30, 31.

HATIRLAMA METNİ: “Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp söyle konuştu: ‘Ardından gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin’ ” (Markos 8:34).

Markos Müjdesi’nin ilk yarısı İsa’nın kim olduğuna odaklanıyor. Güçlü öğretisi ve mucizeleri aynı yöne işaret ediyor: O Mesih’tir. Müjde’nin bu önemli dönüm noktasında, İsa öğrencilerine O’nun kim olduğuna inandıklarını soracaktır.

Petrus bu soruya açık bir yanıt verecek ve İsa hemen Mesih olarak attığı adımların nereye gittiğini açıklamaya başlayacaktır ki bunun çarmıh olduğunu biliyoruz.

Markos 8. bölümün son kısmından Markos 10. bölümün sonuna kadar, İsa öğrencilerini yolculuğu hakkında eğitmeye odaklanıyor. Bu bölümlerde çarmıhla ilgili öngörülerde bulunuyor. Bunları öğrencilikle ilgili özel talimatlar izliyor. Bu güçlü dersler bugün de geçerliliğini korumaktadır.

İkinci Müjde’nin bu kısmı, biri Markos 8. bölümün ortasında, diğeri Markos 10. bölümün sonunda olmak üzere iki farklı kör adamın iyileştirilmesiyle sınırlandırılmıştır. Bu mucize “başlangıç ve bitiş”, öğrenciliğin İsa’nın kim olduğu ve nereye gittiği konusundaki ruhsal kavrayışı nasıl içerdiğini çarpıcı bir şekilde gösteriyor. İsa’nın öğretileri 2000 yıl önce on iki öğrenciyi nasıl zorladıysa, bugün de öğrencileri İsa’yı takip etmenin ağır bedeliyle ve yararlarıyla yüzleştirmeye devam ediyor.

*17 Ağustos Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Açıkça Görüyorum

Markos 8:22-30 ayetlerini okuyun. İsa'nın kör adamı iyileştirmesi neden iki kez dokunmasını gerektirmişti ve bu olaydan hangi dersler çıkıyor?

Müjdelerde İsa tarafından iyileştirilen çok sayıda kör insan bildirilmiştir. Burada Markos 8. bölümdeki hikayenin yanı sıra, Markos 10:46-52 ayetlerinde de kör Bartımay'ın iyileştirilmesi anlatılmaktadır. Matta iki kör adamdan söz eder (Mat. 20:29-34) ve Yuhanna 9. bölümde de İsa'nın Siloam pınarında yıkanan doğuştan kör bir adamı iyileştirdiği anlatılır.

Ancak Markos 8. bölümdeki bu hikayenin bir benzeri yoktur. Sadece Markos Müjdesi'nde yer almaktadır ve İsa'nın hastayı sağlığına kavuşturmak için iki girişime ihtiyaç duyduğu tek mucizesidir. Hikayenin içinde, İsa'nın adamın elinden tutup onu köyün dışına çıkarması dokunaklı bir ayrıntıdır. O'nun adamın sakatlığı karşısında gösterdiği şefkat hissedilebilir.

Fakat neden iki kere dokundu? Buradaki, iki girişimin söz konusu olduğu tek mucize olduğundan, İsa'nın herhangi bir güç eksikliğinden kaynaklanması pek muhtemel değildir. Bunun yerine, ruhsal kavrayışın ortaya çıkmasının bazen nasıl zaman aldığını gösteren bir benzetme olması daha olasıdır. Bu yorum, Markos Müjdesi'nin bu bölümünün edebi yapısı tarafından doğrulanmaktadır; burada İsa'nın yaklaşan ölümü ve dirilişi hakkında öğrencilerin eğitiminin başlangıcında ve sonunda kör bir adamın iyileştirilmesi bulunmaktadır. Görme yetisinin yeniden kazandırılması, kavrayan bir öğrencilik için mecaz haline getirilmiştir.

Öğretmenler soruları sever. Çoğu zaman sorular bir öğrencinin kavrayışının kilidini açmanın anahtarı olurlar. Markos 8. bölümdeki bu hikayede, kitabın dönüm noktasına gelinmiştir. Bu iddiayı doğrulayan üç özellik bulunmaktadır. Birincisi, İsa öğrencilerine kimliği hakkında sorular soruyor ki bu daha önce hiç yapmadığı bir şeydir. İkincisi, Petrus İsa'nın Mesih olduğunu ilan eden ve kötü ruhların etkisinde olmayan ilk kişi oluyor. Üçüncüsü de, İsa kim olduğuna dair bu ifşanın hemen ardından, nereye, yani çarşıya gideceğini açıklamaya başlıyor.

İsa neden öğrencilerinden Kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememelerini istiyor? Bu, Tanrı'nın egemenliğini kurmak için mantığa aykırı görünüyor. Ancak İsa'nın zamanında "Mesih" Roma yönetimini devirmek gibi siyasi bir anlam taşıyordu. İsa bu tür bir Mesih olmak için gelmemişti; dolayısıyla kimliği konusunda sessizlik çağırısı yapıyordu.

Bu hikayebize, ne kadar doğru olursa olsun bazı şeyleri söylememenin gerekli olduğu zamanlar hakkında ne öğretiyor?

Öğrenciliğin Bedeli

Markos 8:31-38 ayetlerini okuyun. İsa burada Mesih'i izlemenin bedeli hakkında ne söylüyor?

Öğrenciler İsa'yla olan ilişkilerinde çok önemli bir dönüm noktasına gelmişlerdi. Artık O'nun Mesih olduğunu biliyorlardı. Markos Müjdesi'ni okuyanlar bunu kitabın başından beri biliyorlar (Mar. 1:1) ve bu nedenle bazen acemi olan öğrencilere göre bir avantaja sahipler.

İsa öğrencilerini ilk kez çağırdığında, onları insan tutan balıkçılar yapacağını söylemişti (Mar. 1:17). Sorunlardan hiç bahsetmemişti. Fakat artık O'nun kim olduğunu gerçekten bildikleri için, İsa onlara görevinin amacını açıklıyor –çok acılar çekmesi, reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra tekrar dirilmesi gereklidir.

Bu sarsıcı bir haberdir. Kısa süre önce İsa'nın Mesih olduğunu kabul etmiş olan Petrus, O'nu bir kenara çekiyor ve böyle şeyler söylediği için azarlıyor. Daha önce tüm bunlar dolaylı bir dille anlatılmıştı, ama şimdi Müjde yazarı İsa'nın sözlerini aktarıyor. Şüphe yok ki bu sözleri duymak Petrus'un yüreğini yakmıştı. İsa Petrus'a Şeytan diyor ve ona yolundan çekilmesini söylüyor, çünkü bu tür düşünceler Tanrı'nın isteğine uygun değildir.

“İsa'nın önündeki büyük zorluklara karşı Petrus'un sözlerinin yardımı ve tesellisi yeterli değildi. Onlar, kaybolan bir dünyaya karşı Allah'ın merhamet dolu amacıyla ve İsa'nın kendi örneğiyle öğretmek için geldiği fedakarlık dersi ile uyum içinde değildiler.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 405.

İsa'nın ardından gidenler O'nunla aynı amaca sahip olmaya, çarmıhı yüklenmeye ve O'nu izlemeye çağırıyorlar. Çarmıha germe, Romalıların kullandığı en acımasız, aşağılayıcı ve korkutucu infaz yöntemiydi. Herkes çarmıha gerilmekten kaçınmak isterdi. O halde, neden bir insan İsa'ya olan bağlılığının bir simgesi olarak çarmıha gerilmek istesin ki?

İsa öğrenciliğin sadece bedelini değil, aynı zamanda büyük değerini de açıklıyor. Hristiyan inancının paradoksunda, kişinin hayatını kaybetmesi onu bulmanın yolu haline gelmektedir. Öte yandan, tüm dünyayı kazanmak ama sonsuz yaşamı kaybetmek saçmalaktır. Müjdeci Jim Elliott'ın 28 Ekim 1949 tarihli notlarında çok zarif bir şekilde ifade ettiği gibi, “Kaybedemeyeceği bir şeyi kazanmak için elinde tutamayacağı bir şeyi veren kişi aptal değildir.”

“Canımı seven onu yitirir. Ama bu dünyada canımı gözden çıkararak onu sonsuz yaşam için koruyacaktır” (Yu. 12:25). Bu sözlerin gerçekliğini nasıl tecrübe ettiniz?

Dağ ve Kalabalık

Markos 9:1-13 ayetlerini okuyun. Petrus, Yakup ve Yuhanna bir gece İsa'yla birlikte ne gördüler?

İsa'nın Markos 9:1 ayetindeki, yanında bulunan bazı kişilerin Tanrı'nın Egemenliği'nin güçlü bir şekilde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacakları öngörüsü, birkaç gün içinde Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı tek başlarına yüksek bir dağa götürdüğünde gerçekleşti. İsa orada, onların önünde göksel krallığın görkemine büründü.

Göksel âlemden İlyas ve Musa geldi ve İsa'yla sohbet ettiler. Luka onların İsa'nın Yeruşalim'de gerçekleştirmek üzere olduğu ayrılışı (Grekçesi *exodos*) hakkında konuştuklarını belirtiyor (*Luk. 9:30, 31*). Dolayısıyla, bu yücelik sahnesi İsa'nın çarşıdaki yaklaşan ölümüyle bağlantılıdır (*Mar. 9:9 ile karşılaştırm*). Öğrenciler O'nun çarşıya gerildiğini gördüklerinde bu onlara umut verecekti.

Ertesi sabah dağdan inerken üç öğrenci İsa'ya neden önce İlyas'ın geleceğini sordular. Muhtemelen bu düşünce, İlyas'ın Mesih'ten önce yeniden ortaya çıkacağı beklentisiyle bağlantılıdır (*Mal. 4:5, 6 ile karşılaştırm*). İsa, Vaftizci Yahya'ya bir göndermede bulunarak, İlyas'ın çoktan gelmiş olduğunu söyledi. Yahya'yı öldürdükleri gibi, İsa da onların ellerinde ölecek, ama üç gün sonra dirilecekti.

O görkemli gecenin ardından, dağın aşağısındaki manzara can sıkıcı bir kargaşaydı (*bkz. Mar. 9:14-29*). Dokuz öğrenci, ruha tutulmuş bir çocukla karşılaşmış fakat onu iyileştirememişlerdi. İsa olay yerine geldiğinde görmek için herkes O'na doğru koştu. Hikaye, kötü ruhun çocuk üzerindeki etkisi üzerinde gelişti. İsa'nın, ruha tutulmanın ayrıntıları hakkında bilgi toplaması uzun zaman almış gibi görünüyordu. Bu durum babaya çok ağır geldi ve düşünmeden İsa'ya: "Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!" dedi (*Mar. 9:22*).

İsa bu kuşku ifadesini hemen fark etti. Rab'in yanıtı şöyle yorumlanabilir: "Eğer yapabilirsen' derken ne demek istiyorsun?" (*Mar 9:23*). Aniden, gökten inen bir şimşek gibi, baba bir sorunu olanın sadece oğlu olmadığını, aynı zamanda kendisinde de imansızlık sorunu olduğunu gördü. Ve imansızlığı oğlunun iyileştirilmemesine neden olabilirdi. Çaresiz baba o unutulmaz sözle İsa'nın merhametine sığındı: "İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!" (*Mar. 9:24*). Bunun üzerine İsa çocuğu iyileştirdi.

Varsa, hangi durumlarda "İman ediyorum; imansızlığımı yenmeme yardım et" diye feryat etmek durumunda kaldınız? Bu tecrübelerden ne öğrendiniz?

En Büyük Kim?

Markos 9:30-41 ayetlerini okuyun. İsa'nın ölümü ve dirilişiyle ilgili ikinci öngörüsünde farklı olan nedir (Mar. 8:31 ile karşılaştırın)? Ayrıca, öğrenciler ne hakkında tartışıyorlar ve İsa onlara ne talimat veriyor?

İlk öngörüsünde İsa kendisini reddedecek ve öldürecek olanlardan söz etmişti. İkinci öngörüsünde ise, ihanete uğrayacağından söz ediyor. İhanet eden kişi mevcut durumda belirtilmiyor fakat okuyucu Yahuda'nın kimliği bilindiği için onun kim olduğunu zaten bilmektedir (*bkz. Mar. 3:19*). Rab burada yine öldürülmekten ve üç gün sonra dirilmekten söz ediyor. Ancak öğrenciler bu öngörünün ayrıntılarıyla ilkinde görece daha az ilgileniyor gibiler. Hoş karşılanmayan haberler sohbet konusu olmuyordu.

Markos 8:27 ayetinde, İsa Celile Gölü'nün kuzeyinde, Filipus Sezariyesi yakınlarındadır. Markos 9:30 ayetinde Celile'den geçmektedir ve Markos 9:33 ayetinde de Kefernahum'a girmektedir. Dolayısıyla, O'nun kuzeyden güneye doğru yolculuk ediyor olduğunu tahmin etmek zor değil. Ancak, on iki öğrenci geride kaldığı için Kefernahum'a tek başına girdi. Eve girdikten sonra, onlara yolda ne tartıştıklarını sordu. Kimse bir şey söylemedi, bu onların sorudan rahatsız olduklarının kesin bir işaretiydi. Sanki yanlış olduğunu bildikleri bir şeyi yaparken yakalanan çocuklar gibiydiler. Tartışmaları kimin en büyük olduğu üzerineydi. Çoğu insan bunu kabul etmek istemese de, kimin en büyük olduğu meselesi herkesin düşündüğü bir konudur. Ancak Tanrı'nın Egemenliği'nde bu düşünce baş aşağı edilir.

İsa bu soruna iki aşamalı yanıt verdi. İlk olarak, birinci (en büyük) olmak için hizmetkâr olmak gerektiğini açıkça ifade etti. Sonra, İsa ne demek istediğini bir eylemle açıkladı. Belli ki bir çocuk yakınlarda durmuş onları dinliyordu. İsa çocuğu aldı ve topluluğun ortasına yerleştirdi. Bu belki de çocuk için korkutucu olmuştu. Ama sonra İsa çocuğu kucağına aldı ve ortamı rahatlatı. Onlara, çocuğu kabul ederlerse, O'nu kabul etmiş olacaklarını öğretti. Ve eğer O'nu kabul ederlerse, O'nun Babası'nı kabul etmiş olacaklardı. Yani o en küçük çocuk, Tanrı'nın Kendisiyle bağlantılıydı.

Yuhanna yabancılar hakkında bir soru sordu. Bunun üzerine İsa bize karşı olmayanların bizden yana olduğunu söyleyerek önemli bir ders verdi. Rab, ayrıca Hristiyan hizmetinde olan kişilere yapılan yardımın küçük bile olsa gökte fark edileceğini doğruladı.

Dünyadaki büyüklük kavramından farklı olarak, Kutsal Kitap'taki büyüklük kavramı nedir? Siz hangisi için çabalıyorsunuz?

Cehenneme Giden Sağlıklı Kişi

Markos 9:42-50 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde İsa'nın öğretilerini birbirine bağlayan nedir?

Bu bölüm ilk bakışta İsa'nın birbirinden farklı öğretilerinin herhangi bir mantık ya da neden olmaksızın bir araya getirilmiş hali gibi görünebilir. Ancak daha yakından bakıldığında, birbirini izleyen her öğretinin bir öncekiyle anahtar sözcük niteliğinde bir bağlantısı olduğu görülüyor. Bu bölüm, talimatları adım adım ilerleten üç ana kavram etrafında dönüyor: “günaha sebep olan şeyler”, “ateş” ve “tuz”.

İlk öğretisi, yeni imanlılardan bahseden “küçükler” hakkında. Tanrı'nın Egemenliği'nde öğretmenler ve önderler, Eski Ahit'teki o dönem toplumdaki en zayıfları (dullar, yetimler ve yabancılar) gözetme ilkesine benzer şekilde, bu yeni imanlıları özenli bir şekilde gözetme sorumluluğuyla görevlendiriliyorlar. İsa abartılı bir şekilde, bu “küçüklerden” birinin günah işlemesine sebep olmaksızın, denizde boğulmanın daha iyi olacağını söylüyor.

“Günaha neden olmak” anahtar ifadesi bu bölümdeki en uzun öğretilere yönlendiriyor. Okuyucu iki bilmeceyle karşı karşıya kalıyor. Birincisi, İsa gerçekten insanlara bir eli ya da ayağı kesmeyi veya bir gözü çıkarmayı mı öğretiyor? İkincisi, sonsuza dek yanan bir cehennemi mi öğretiyor? İlk sorunun yanıtı hayır; İsa sakatlamayı öğretmiyor –bu Yahudilikte yasaklanmıştır (Yas. 14:1, 1Kr. 18:27, 28 ile karşılaştırm). Rab burada düşüncesini vurgulamak için mübalağa kullanıyor. Bir eli, ayağı ya da gözü kaybetmek korkunç bir durumsa, bir Hristiyan için günah işlemek çok daha büyük bir felakettir!

İkinci sorunun yanıtı da olumsuz; hayır, İsa sonsuza dek yanan bir cehennem öğretmiyor. Bunu nereden biliyoruz? İlk olarak, bu ayetlerde açıkça mizahi bir yaklaşım bulunmaktadır. Göksel kente tek gözle, tek ayakla ya da tek elle giren insanları düşünün. Sonra da cehenneme gidecek olan eksiksiz insanları düşünün. Bunun tam tersi olması gerekmez mi? Cehenneme giden sağlıklı kişi? Bu mizahi bir durum. Böylesine ciddi bir konuda böyle bir mizah, İsa'nın mübalağadan faydalanarak konuyu resmetmeye çalıştığını düşündürüyor. Günah o kadar ciddiye alınmalıdır ki, günah işlemektense bir el, ayak ya da göz kaybetmek daha iyidir.

Cehennem kalıcı olması konusuna gelince, cehennem ateşinin kendisi değil, sonuçları kalıcıdır. “Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun” (Yu. 3:16; vurgu eklenmiştir). Kaybolanlar sonsuza dek yanmazlar, sonsuza dek mahvolurlar –arada büyük bir fark var!

EK ÇALIŞMA: Ellen G White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 417-434 sayfaları arasındaki “Görev” ve “En Büyük Kim” bölümlerini okuyun.

“Onurdan önce tevazu gelir. O, insanlara yüksek bir mevki vermek için Vaftizci Yahya gibi Allah’ın huzurunda mütevazı bir yeri olan hizmetkarları seçti. Çocuğa en çok benzeyen hizmetkar Allah için en iyi işi yapacaktır. Göksel varlıklar kendisini yüceltmeyen, bilakis başkalarını kurtarmak isteyenlerle birlikte çalışırlar.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 427.

“Bize başkalarının üzerinde avantaj sağlayan her şey ile, yani tahsilimiz, karakterimizdeki dürüstlük, aldığımız dini eğitim ve dini deneyimlerimizle, Allah’ın lütfunu bizden daha az almış olanlara borçluyuz; gücümüz yettiğince onlara yardım etmeliyiz. Eğer bizler güçlüyse, güçsüzlere destek olmalı ve onları korumalıyız. Allah’ın isteklerine her zaman uyan kutsal melekler O’nun çocuklarına yardım etmekten zevk duyarlar. Karakteri zayıf ve güçsüz olanlara özellikle yardım etmeye çalışırlar. İnsanlar ihtiyaç duydukları anda melekler, yüreklerindeki kibir ile savaşıyor ve çevrelerindeki kişiler tarafından cesaretleri kırılmaya çalışılanların her zaman yanında olurlar; bu çalışmada İsa’nın gerçek takipçileri de yer alacaktır.”—s. 431.

Tartışma Soruları:

1. Markos 8:27-29 ayetlerini yeniden okuyun. İsa’nın Mesih olduğuna dair inancınızı başkalarına ne sıklıkta itiraf ediyorsunuz?
2. Dağın tepesinde Mesih’le birliktelik tecrübesiyle, aşağıda dağın eteklerinde başkalarının ihtiyaçlarına hizmet etme tecrübesi arasındaki doğru denge nedir?
3. Çarşamba gününün dersinin sonundaki büyüklükle ilgili sorunun yanıtını sınıfta tartışın. Dünyadaki büyüklük anlayışı ile Tanrı’nın büyüklüğe bakışı arasındaki farkın ne olduğunu görüyorsunuz? Dünyanın büyük gördüğü fakat belki Tanrı’nın öyle görmediği kişiler kimler olabilir? Öte yandan Tanrı, dünyanın görmezden geldiği, hatta küçümsediği kimleri büyük sayıyor olabilir? Bu fark dünyanın değerlerinin gerçekte ne kadar çarpık ve sapkın olduğu konusunda bize ne söylüyor?
4. İsa’nın dediği gibi, günah işlemektense sakat kalmanın daha iyi olduğunu söyleyecek kadar günahı ciddiye almayı nasıl öğrenebiliriz?

Yiyecek Seçimleri Kargaşa Yaratıyor, Bölüm 4

Andrew McChesney Tarafından

Bir Şabat günü Anush ve Anne kiliseden eve döndüklerinde babanın kırdaki piknik yapma planları yaptığını öğrendiler. "Hadi mangal yapalım" dedi.

Anush, İsraililerin Şabat yemeklerini Cuma günü, Şabat saatlerinden önce nasıl hazırladıklarını hatırladı (Mısır'dan Çıkış 16) ve Şabat günü barbekü yapmanın iyi bir fikir olup olmadığını merak etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "Hayır, baba. Bu iyi bir fikir değil. Hem ben et yemiyorum." Anush vejetaryen olmuştu.

Baba pikniği iptal etti ama Anush'un artık et yemediğini hâlâ anlayamıyordu. Ertesi gün Pazar öğle yemeği için tavuk hazırladı ve ona bir parça uzattı. Anush, "Baba, ben et yemiyorum" dedi. Babası o an durumu anladı ve buna canı sıkıldı. Et yememenin anormal olduğunu düşünüyordu.

Ertesi gün Anush ve annesinin kasabalarındaki ev kilisesindeki dua toplantısına gitmelerini yasakladı. İkili itiraz ettiğinde, Baba Adventistlere karşı içinde biriktirdiği sıkıntıları öfkeyle dile getirdi. Kutsal Kitap'ta ondalıkların ve sunuların iade edilmesinin gerekliliğini eleştirdi (Malaki 3:8-10). "Ondalık ve adaklar bir iş modelidir" dedi. "Siz sadece bir işletmeyi destekliyorsunuz." Adventist Kilisesi'ni Ermenistan'ı yok etmeye niyetli yabancı bir grup olmakla suçladı. Anush'un yaşam tarzına saldırdı. "Bugün 'Ben et yemem' diyorsunuz, yarın 'Babam yok' diyeceksiniz" dedi.

Anush kıpırdamadan oturdu ve sessizce dua etti, "Ne diyeyim Tanrım?" Babası ne zaman Tanrı'ya ya da kiliseye karşı konuşsa, şöyle dua ediyordu: "Bu bana yönelik değil. Babamın söyledikleri Sana yönelik. Cevap vermek Senin sorumluluğundadır." Romalılar 2:4'ü hatırladı: "O'nun iyiliğinin... tövbeye yönelttiğini..." (YÇV). Tanrı'nın babasına da aynı iyiliği göstermesini söylediğini hissetti. "Babamı sevmekten başka yapabileceğim hiçbir şey yok" diye dua etti.

Babasının küçük bir marketi vardı. Sorumluluğu Anne ya da Anush'a bırakıldığına alkol ya da sigara satmıyorlardı. Şimdi, baba onları azarlarken, kendisini kınanmış hissediyordu. "Ben alkol ve sigara satıyorum ama siz satmıyorsunuz diye benim kötü, sizin iyi olduğunuzu mu düşünüyorsunuz?" dedi. "Ben sizden daha iyi bir Hristiyanım. Bundan sonra Şabat ibadet hizmetlerini ben yöneteceğim. Artık kiliseye gidemezsiniz. İbadet hizmetlerini ben yöneteceğim."

Bu konuşmayı sonlandırdı. Anush odasına gitti ve annesi de onu takip etti. Her ikisi de şok olmuştu. "Şimdi ne yapacağız?" dedi annesi.

Anush, Kutsal Kitap'a karşı çıkmadığı sürece babayla işbirliği yapmayı önerdi. "Şabat günü evde ibadet edeceğimizi söyledi" dedi. "Kutsal Kitaplarımızı almadı. Şabat'a bile saygı duyuyor. Şabat'ı bekleyelim. Sözünü tutarsa Şabat'ı onunla birlikte evde tutacağız. Eğer sözünü unutursa dua edeceğiz ve Tanrı'nın bize gösterdiği yolu izleyeceğiz."

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'un gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Baba, Anush ve annesinin kiliseye gitmelerine izin veriyor.

Öğrencilerin Eğitimi: 2. Bölüm

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Markos 10; Yar. 1:27; Yar. 2:24; Gal. 4:1, 2; Rom. 6:1-11; Yşa. 11:1-16.*

HATIRLAMA METNİ: “Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi” (*Markos 10:45*).

Bu hafta Markos 10. bölümü ele alarak İsa'nın öğrencilerini çarmıha hazırlık için eğittiği özel bölümü tamamlıyoruz. Bölümün yaklaşık yarısı öğrencilerin kendileriyle ilgili, geri kalanı ise öğrencilik açısından önemli olan konuları ele alıyor fakat bunlar İsa'yla etkileşim içinde olan diğer kişilerin gözünden anlatılıyor. Ferisiler geliyor ve boşanma konusunda O'nunla tartışıyorlar. Anne babalar kutsaması için çocuklarını İsa'ya getiriyorlar. Zengin bir adam sonsuz yaşamı soruyor, kör bir adam görmek istiyor.

Markos'un bu bölümü, özellikle de hayatın mevcut koşullarında yaşamakla olan ilişkisi bağlamında İsa'nın ardından gitmenin ne anlama geldiğine dair önemli öğretiler içeriyor: evlilik, çocuklar, zenginlikle kurulan ilişki, O'nu izlemenin ödülü ve bedeli. Son olarak da ikinci bir kör adamın iyileştirilmesi vakası (*Mar. 10:46-52, Mar. 8:22-26 ile karşılaştırm*) bu bölümün kapanışını yapıyor (*Mar. 8:22-10:52*) ve İsa'yı izlemenin hem bedelinin ne olduğu hem de neleri sağladığını gösteren güzel bir örnek oluşturuyor.

Bu dersler, ister 2000 yıl önceki öğrenciler ister yirmi birinci yüzyıldaki öğrenciler olsun, İsa'nın takipçilerinin hepsini öğrenciliğin getirdiği zorluklara hazırlıyor.

*24 Ağustos Sebte Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Tanrı'nın Evlilikle İlgili Tasarısı

Markos 10:1-12 ve aynı zamanda Yaratılış 1:27 ve Yaratılış 2:24 ayetlerini okuyun. Ferisilerin boşanmayla ilgili sorusunun altında hangi tuzak saklıydı ve İsa verdiği yanıtta hangi dersleri öğretiyor?

Bu ayetlerde Ferisiler İsa'ya bir erkeğin karısını boşamasının yasal olup olmadığını soruyorlar. Ferisiler arasında boşanmak yasal sayılıyordu. Asıl soru ne gerekçeyle boşanılabileceğiydi. Şamay Okulu açıkça daha kısıtlayıcıydı; sadece çocuksuzluk, fiziksel ihmal, duygusal ihmal veya sadakatsizlik durumlarında boşanma yasaldı. Hilel Okulu çok daha hoşgörülüydü, neredeyse herhangi sebebe dayanarak boşanılmasına izin veriyordu, ancak boşanmaya izin verme süreçleri daha karmaşıktı ve işlerin yavaşlamasına yol açıyordu.

Dolayısıyla, İsa'ya boşanmanın kabul edilebilir olup olmadığı gibi kapsamlı bir soru sormuş olmaları biraz tuhaf görünebilir. Bu sorunun altında, İsa'nın o sırada bulunduğu Şeria Irmağı'nın doğusundaki bölgenin yöneticisi olan Hirodes Antipas'la başını belaya sokmak için bir komplo tasarısı yatıyordu. Antipas karısını boşamış ve kardeşinin karısı Hirodiya'yla evlenmişti. Hirodes, bu gayrimeşru ilişkiye karşı çıkan Vaftizci Yahya'nın başını kestirmişti (*bkz. Mat. 14:1-12*).

İsa onların sorusunu kendi sorusuyla savuşturarak, Ferisilere Musa'nın bu konuda ne emrettiğini soruyor. Ferisilerin yanıt olarak başvurdukları ayetler, boşandıktan sonra yeniden evlenmeyle ilgili özel durumu açıklayan Yasa'nın Tekrarı 24:1-4 ayetleridir. Musa'nın zamanında boşanma İsraililer arasında zaten var olan bir uygulamaydı. Yasa'nın Tekrarı 24. bölümde açıklanan durum, kadın için koruma sağlamayı amaçlayan bir yasaydı. Ancak İsa'nın zamanına gelindiğinde bu yasa Hilel Okulu tarafından neredeyse herhangi sebeple boşanmayı kolaylaştıracak şekilde çarpıtılmıştı. Yani, aslında kadını korumayı amaçlayan yasa, onu uzaklaştırmayı kolaylaştırmak için kullanılıyordu.

İsa, Yasa'nın Tekrarı 24. bölümdeki içtihadı tartışmak yerine, Yaratılış 1. ve 2. bölümde bulunan, Tanrı'nın evlilik için başlangıçta ne amaçladığı konusuna geri dönüyor. Başlangıçta Tanrı'nın bir erkek ve bir dişi (*Yar. 1:27*) olarak iki birey yarattığına dikkat çekiyor. Daha sonra bu gerçeği Yaratılış 2:24 ayetiyle birleştiriyor; adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. Bu birlik kavramı İsa'nın evlilik bağını onaylamasının temelini oluşturmaktadır. Tanrı'nın birleştirdiğini insanlar ayırmamalıdır.

Topluluğunuz, aranızdaki evlilikleri güçlendirmek için ne yapabilir? Evlilikleri zaten dağılmış olan kişilere nasıl yardım edebilirsiniz?

İsa ve Çocuklar

Markos 10:13-16 ayetlerini okuyun. İsa kendisine çocuklarını getirenler için ne yaptı?

Eski dünyada çocuklar (özellikle de erkek egemen kültürde erkek çocuklar) çok arzu edilse de, doğum ve çocukluk kolay değildi. Günümüzdeki gibi tıbbi bakım olmadığı için, doğum yapan anneler, yeni doğanlar, bebekler ve çocuklar için riskler yüksekti. Pek çok toplumda bu savunmasız bireyleri kötü niyetli güçlere karşı korumak için kullanılan geleneksel ilaçlar ve muskalar bulunuyordu.

Çocuklar arzu edilse de, aslında neredeyse köleler gibi düşük sosyal statüye sahiptiler (*Gal. 4:1, 2*). Greko-Romen dünyasında sakat olan ya da istenmeyen çocuklar terk edilir, hatta nehre atılırdı. Erkek çocuklara kızlardan daha fazla değer verilirdi; bazen kız bebekler açıkta ölüme terk edilirdi. Bazen bu terk edilmiş bebekler büyütülüp köle olarak satılmak için “kurtarılırdı.”

Öğrenciler İsa'nın Markos 9. bölümdeki, Tanrı'nın Egemenliği'ni bir çocuk gibi kabul etmekle ilgili öğretisini anlamamış görünüyorlardı (*Mar. 9:33-37*). Şimdi de kutsaması için çocuklarını İsa'ya getirenleri azarlıyorlardı, belki de İsa'nın böyle basit bir iş için zamanı olmayacağını düşünüyorlardı.

Yanıyorlardı. İsa öfkeliydi. Markos Müjdesi boyunca İsa'nın insanlara karşı bazı dikkat çekici tepkileri vardır. O'nun güçlü tepkilerinden birinin çocukları kendisinden uzak tutanlara karşı olması da oldukça aydınlatıcıdır.

İsa öğrencilerine çocuklara engel olmamaları konusunda ısrar ediyor. Peki Neden? Çünkü Tanrı'nın Egemenliği onlara aittir ve onu bir çocuk tavrı ve bakış açısıyla kabul etmek gerekmektedir –buradaki muhtemelen Tanrı'ya olan basit, dolaysız güvene bir göndermedir.

“Mesih'e benzemeyen karakteriniz İsa'yı yanlış tanıtmazsın. Soğukluğunuz ve sertliğiniz yüzünden küçükleri O'ndan uzaklaştırmayın. Siz orada olursanız, göğün onlar için hoş bir yer olmayacağını hissetmelerine asla neden olmayın. Dinden çocukların anlayamayacağı bir şeymiş gibi söz etmeyin ya da çocukluklarında Mesih'i kabul etmeleri beklenmiyormuş gibi davranmayın. Onlara Mesih'in dininin bir kasvet dini olduğu ve Kurtarıcı'ya gelirken hayatı neşeli kılan her şeyden vazgeçmeleri gerektiği gibi yanlış bir izlenim vermeyin.”—Ellen G. White, *The Ministry of Healing [Şifa Hizmeti]*, s. 43, 44.

Etrafımızdaki çocuklara İsa'yı nasıl daha iyi anlatabilirsiniz?

En İyi Yatırım

Markos 10:17-31 ayetlerini okuyun. Burada zengin ya da fakir herkes için, iman ve öğrenciliğin bedeli konusunda hangi önemli dersler açıklanıyor?

Adamın yaklaşımı, samimiyetini ve İsa'ya olan saygısını gösteriyor. Koşarak geliyor, O'nun önünde diz çöküyor ve her ruhun kaderi için can alıcı olan o soruyu soruyor –*Sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmak gerekiyor?* İsa, On Emir'in ikinci tabletine atıfta bulunarak yanıt veriyor. Adam, bütün bunları gençliğinden beri yerine getirdiğini söyleyerek ne kadar idealist olduğunu bir kez daha gösteriyor.

Dört Müjde içinde İsa'nın adamı sevdiğini belirten sadece Markos Müjdesi'dir. Adamın idealistliğinde çekici bir şeyler vardır. Fakat İsa, her şeyini satıp Kendisini izlemesini isteyerek onun samimiyetini sınıyor. Adam üzgün bir şekilde oradan ayrılıyor, çünkü çok fazla malı mülkü var. Aslında emirleri gerçekten yerine getirmiyordu. Yaşamında bir şeyi Tanrı'nın üzerinde sayarak ilk emri çiğnemişti. Zenginliği onun putuydu.

İsa daha sonra zenginliğin ne kadar baştan çıkarıcı olduğunu ve deve gibi büyük bir hayvanın iğnenin küçük deliğinden geçmesinin, zengin bir kişinin Tanrı'nın Egemenliği'ne girmesinden daha kolay olduğunu açıklıyor.

Öğrenciler İsa'nın sözleri karşısında hayrete düşüyorlar ve bu durumda kimin kurtulabileceğini merak ediyorlar. Markos 10:27 ayetinde İsa can alıcı sözleri söylüyor. “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür.”

Markos 10:27 hikayeyi tamamlamak için güzel bir yer gibi görünüyor: kendi başımıza göğe giremezsiniz, kurtarılmak için Tanrı'nın lütfuna ihtiyacınız var.

Fakat daha sonra Petrus, kendisinin ve arkadaşlarının İsa'yı izlemek için her şeyi bıraktıklarını ağzından geçiriyor. İsa şöyle yanıt veriyor: O'nu izlemek için bıraktığımız her şey, şimdi ve “gelecek çağda” sahip olacağlarımızın yanında hiçbir şeydir.

Burada önemli olan nokta şudur: İnsanın suçluluğunu ortadan kaldıran Mesih'in ölümüdür ve daha sonra Mesih'in lütfu ve yaşama dirilmesi, O'nun emirlerine itaat etmeyi destekleyen şeylerdir.

Romalılar 6:1-11 ayetlerini okuyun. Bu ayetler Tanrı'nın lütfunun, hem bizi aklamakta hem de O'nda yeni insanlar yapmakta yaşamlarımızdaki gerçekliğini nasıl ortaya koyuyor?

Benim İçeceğim Kaseden İçebilir misiniz?

Markos 10:32-45 ayetlerini okuyun. Bu ayetler öğrencilerin sadece İsa'nın görevi değil, O'nu izlemenin ne anlama geldiği konularındaki cahilliklerinin devam ettiğini nasıl gösteriyor?

İsa yolculuğunda ilerledikçe Yeruşalim'e giderek yaklaşıyordu ve yoldayken oraya vardığında neler olacağını öğrencilerine açıklıyordu. Bu onların inandıkları ya da duymak istedikleri bir durum değildi. İsa'nın ölümünün ve dirilişinin nasıl gerçekleşeceği konusundaki kesin ifadeleri dikkat çekiciydi. Ancak duymak istemediğiniz zaman, onu görmezden gelmek çok kolaydır.

Anlaşıyor ki özel bir istekle İsa'nın yanına geldiklerinde Yakup ve Yuhanna da bu tutum içerisindeydi. İsa haklı olarak onlara ne istediklerini sordu ve onlar da O yüceliğine kavuştuğunda, O'nun sağında ve solunda oturmak istediklerini söylediler. Bu isteklerini paye peşinde koşarak benmerkezci davranmak diye tenkit etmek kolaydır. Ancak bu iki adam kendilerini İsa'nın hizmetine adanmışlardı ve arzuları muhtemelen tamamen bencilce değildi.

İsa onların tam olarak ne talep ettiklerini daha iyi anlamalarını sağlamaya çalıştı. O'nun kâsesinden içip içemeyeceklerini ya da O'nun vaftiziyle vaftiz edilip edilemeyeceklerini sordu. O'nun kâsesi Getsemani'de ve çarşıta çektiği acıların kâsesi (*Mar. 14:36 ile karşılaştırın*), vaftizi ise ölümü ve gömülmesi olacaktı (*Mar. 15:33-47*), buradaki olaylar Markos 1. bölümde yazıya geçirilen vaftizine benzemektedir.

Fakat Yakup ve Yuhanna bunu görmüyorlardı. Üstünkörü bir biçimde bunu yapabilecek güçte olduklarını söylediler. Bunun üzerine İsa onların gerçekten de O'nun kâsesinden içeceklerini ve O'nun vaftiziyle vaftiz edileceklerini söyledi. Yakup elçiler arasında şehit olup ölen ilk kişi oldu (*Elç. 12:2*). Yuhanna elçiler arasında en uzun süre yaşayan oldu ve Patmos'a sürgüne gönderildi (*Va. 1:9*). Ancak İsa onlara yücelikteki mevkilerin Tanrı tarafından belirlendiğini söyledi.

Diğer öğrenciler İsa'nın yanıtına nasıl karşılık verdiler? Pek iyi değil. Burada, Markos 10:14 ayetinde İsa'nın çocukları Kendisinden uzak tuttukları için duyduğu öfkeyle ilgili olarak kullandığı aynı Grekçe sözcük, *aganakteō* "kızmak, öfkelenmek", Markos 10:41 ayetinde de kullanılmıştır.

İsa daha sonra en köklü öğretilerinden birini açıklamak üzere topluluğu bir araya çağırdı. Uluslardan olan yöneticilerin gücü kişisel çıkarları için kullandıklarını belirtti. Ancak Tanrı'nın Egemenliği'nde güç her zaman başkalarını yüceltmek ve kutsamak için kullanılmalıydı. İsa Tanrı'nın Egemenliği'nin Kralı olarak yolu açıyordu. Peki nasıl? Kendi canını fide olarak vererek –bu takipçilerinin duymayı beklediği şey değildi.

Bir Hristiyan olarak başkalarının "hizmetkârı" olmak ne anlama gelmektedir? Yani, insanlarla olan günlük ilişkilerinizde bu ilkeyi nasıl ortaya koyuyorsunuz?

“Senin İçin Ne Yapmamı İstiyorsun?”

Markos 10:46-52 ayetlerini okuyun. İsa yanından geçerken Bartımay nasıl tepki verdi?

Markos Müjdesi'nde bu ana kadar, birkaç istisna dışında, İsa insanlara mucizeleri ve Kim olduğu konusunda sessiz olmalarını söylüyordu. Bu hikayede, İsa Eriha'dan ayrılırken, yol kenarında dilenen kör bir adam, gelenin Nasıralı İsa olduğunu duyunca, “Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!” diye bağırmağa başladı” (Mar. 10:47). Kitabın ifşaat/gizlilik düzenine uygun olarak, kalabalık başarısız bir şekilde gürültücü dilenciyi susturmaya çalışırken sessizlik çağrısı yapanların rolünü üstleniyordu.

Ama Bartımay yılmamıştı ve daha da yüksek sesle bağırды, “Ey Davut Oğlu, halime acı!” (Mar. 10:48). Bartımay'ın sözleri hem İsa'nın Mesih olduğuna iman ettiğinin itirafı, hem de O'nun kendisini iyileştirebileceğine güvendiğinin bir göstergesidir. İsa'nın zamanında “Davut'un Oğlu” unvanıyla bağlantılı iki kavram bulunuyordu: İsrail tahtına yeniden bir kralın oturması (Yeşaya. 11; Yer. 23:5, 6; Yer. 33:15; Hez. 34:23, 24; Hez. 37:24; Mika 5:2-4; Zek. 3:8; Zek. 6:12) ve onun bir şifacı ve kötü ruhları kovan bir kişi olacağı inancı.

İsa durdu ve onlara kör adamı çağırmasını söyledi. Kör adamın İsa'nın yanına gelirken pelerinini üzerinden atması önemlidir. İsa'nın zamanında körler, dullar ve yetimlerle birlikte toplumun en alt tabakasında yer alırlardı. Bunlar asgari geçim düzeyinin altında ve gerçekten tehlike altında olan kişilerdi. Pelerin adamın güvencesiydi. Onu geride bırakması, İsa'nın onu iyileştireceğine inandığı anlamına geliyordu.

İsa onu hayal kırıklığına uğratmadı. Aslında, Müjdelerde O'na yardım talep ederek gelen her kişi her seferinde aradığı yardımı bulmuştur. İsa, Markos 10:36 ayetinde Yakup ve Yuhanna'ya sorduğu sorunun aynısını soruyor: “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” (Mar. 10:51). Kör adam hiç tereddüt etmeden O'ndan görme yetisini yeniden kazanmayı istedi ve İsa hemen onu iyileştirdi. Kör adam yolda O'nu takip etmeye başladı.

Bu hikayeye Markos Müjdesindeki öğrencilik bölümü tamamlanıyor ve bu, Markos 8:22-26 ayetlerindeki diğer kör adamın iyileştirilmesi hikayesiyle birlikte bir “başlangıç ve bitiş” işlevi görüyor. Bu iki hikaye, öğrenciliğin dünyayı yeni gözlerle görmeye ilgili olduğunu, bazen ilk başta net olmamakla birlikte her zaman İsa'yı O'nun gösterdiği yolda izlemekle ilgili olduğunu gösteriyor.

Zaman zaman hangi şekillerde “Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!” diye feryat ettiniz? Ne oldu ve bu tecrübenden ne öğrendiniz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 503–513 sayfaları arasındaki “İsa Çocukları Kutsuyor” ve “Sende Eksik Olan Tek Şey” bölümlerini okuyun.

“İsa, çocukları her zaman severdi. Onların içten ve yapmacıksız sevgi sini kabul ederdi. İkiyüzlü ve kurnaz insanlarla bir araya geldiği zaman sıkıldığında, çocukların minnettarlık dolu övgüleri O’nun kulağında bir ezgi etkisi yaratıyor ve ruhunu tazeliyordu. Kurtarıcı nereye giderse gitsin, yüzündeki hiç eksilmeyen sevgi ifadesi ve nazik davranışları ile çocukların güvenini ve sevgisini kazandı.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 503.

“Bu genç Yahudi lider gibi zengin ve yüksek konum sahibi olanlara, İsa’yı takip etmek için her şeyden vazgeçmek, çok büyük bir fedakarlık olarak görünebilir. Fakat bu, O’nun öğrencisi olmak isteyen herkesin uyması gereken kuraldır. O’na bağlılıkta kusur kabul edilemez. Fedakarlık, İsa’nın öğretisinin temelinde vardır. Bu çoğu kez sert bir dille ifade edilir; çünkü insanlığı kurtarmak için, aşırı derecede ilgi duydukları takdirde kendilerini tamamen yoldan çıkaracak olan dünyasal değerlerden onları uzaklaştırmaktan başka bir çare yoktur.”—*Sevgi Öğretmeni*, s. 513.

Tartışma Soruları:

1. Çocukların ve gençlerin Mesih’e ve kilise topluluğuna bağlı kalmalarına yardımcı olmak için neler yapabilirsiniz? Bunu yapmamız neden çok önemlidir?
2. Bazen insanların parayı hiç önemsemediklerini söylediklerini duyuyoruz. Bu doğru değildir. Herkes paraya önem verir ve bunda yanlış bir şey yoktur. O halde parayla ilgili sorun ne olabilir ve zengin ya da fakir fark etmeksizin imanlı Hristiyanlar parayla olan ilişkilerinde neden dikkatli olmalıydılar?
3. İsa size “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sorsa nasıl yanıt verirdiniz?
4. İsa’nın Markos 10:43–45 ayetlerindeki sözleri üzerinde biraz daha düşünün. Bu şekilde yaşamak ne anlama geliyor? Hizmet edilmek yerine hizmet etmeyi nasıl öğrenebiliriz? Bu, yaşam tarzımız ve başkalarıyla olan etkileşimimiz açısından ne anlama geliyor?

Ev Kiliseye Dönüştü, Bölüm 5

Andrew McChesney Tarafından

Baba, Ermenistan'da Şabat ibadet hizmetinin evde düzenlenmesi konusundaki sözünü tuttu. Eşi ve kızı Anush'un Yedinci Gün Adventist kilisesine gitmesini yasakladıktan sonra onları Şabat sabahı oturma odasına çağırdı. Şabat Okulu için Yetişkinler İçin Kutsal Kitap Çalışma Kılavuzunu incelediler ve birlikte dua ettiler. Daha sonra Anush kısa bir vaaz verdi.

İbadetler aylarca devam etti. Hiç bir Adventist kilisesini ziyaret etmemiş olan baba, ibadet hizmetleri konusunda o kadar ciddiye ki, ziyarete gelen konuklar varsa onları oturma odasına davet eder, Kutsal Kitap'ını açar ve şöyle derdi: "İbadet günümüze hoş geldiniz. Bugün Şabat ve siz de bize katılabiliyorsunuz." Bu Ermeni usulü değildi. Ermenistan'da ev sahipleri misafirlerle ilgilenmek için her şeyi bırakır. Davetliler duruma anlam veremeyip şok oldular.

Aile birlikte ibadet ederken baba Kutsal Kitabı bilmediğini fark etti. Matta 4'te aile, İsa'nın Şeytan'ın her ayartmasına nasıl karşılık verdiğini "...Şöyle yazılmıştır" sözleriyle okudu. Baba etkilenmişti. Eğer Kutsal Kitap'ı bilmezse Şeytan'ın onu ayartıp ayartmadığını bilemeyeceğini gördü. O günden itibaren her gün Kutsal Kitap okumaya başladı. Okurken, Ermenistan'daki birçok Hristiyan ilk gün olan Pazar'da ibadet ederken kendisinin ve ailesinin neden yedinci gün olan Cumartesi günü ibadet ettiklerine de yanıt aradı.

Baba, eşi ve kızının asla Adventist Kilisesi'ne dönmeyeceğine dair yemin etmişti ve sözünü tutmak istiyordu. Anush kilise İbadetlerini çok özlüyordu ama duygularını sakladı çünkü yapması gerekenin babasını sevmek ve Tanrı'nın onu tövbeye getirmesini beklemek olduğunu anlamıştı.

Ancak kasabalarındaki Adventist ev kilisesinin Şabat grubu toplantısına hazırlandığını öğrendiğinde, babasından gitmek için izin istedi. Ermenistan, birçok babanın hane halkının karar vericisi olduğu büyük ölçüde ataerkil bir toplumdur. "Cemaat buluşmasına katılmamıza izin verir misin?" dedi.

"Grubu buluşması mı?" dedi. "Biliyorsun, o toplantıyı ben de yönetebilirim."

O Şabat günü kimse grubu buluşmasına gitmedi.

Daha sonra baba ve anne, büyükanne ve büyükbaba oldular. Anush'un evlenip evden ayrılan bir ablası vardı ve bir bebek doğurdu. Anush'un annesi, bebek ve ailenin geri kalamı için kilisede onların adına dua edildiğini öğrendi. Babasına, "Kilisede bizim için dua ettiler, ben de onlara teşekkür hediyesi olarak tatlı bir şey götürmek istiyorum" dedi.

Babasının yüreği kilise üyelerinin nezaketinden etkilendi ve Anush ile annesinin kiliseye dönmesine izin verdi.

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'un gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Baba kiliseye gitmeye başlıyor.

Yeruşalim Mücadeleleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Markos 11; 1Kr. 1:32-48; Zek. 9:9, 10; Yşa. 56:7; Yer. 7:11; Mar. 12:1-34.

HATIRLAMA METNİ: “Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şikâyetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.” (Markos 11:25).

Markos 2. ve 3. bölümlerde, İsa ile din önderleri arasında geçen beş tartışma yazıya geçirilmiştir (3. derse bakın). Bu haftaki derste de, İsa Yeruşalim’e vardığında din önderleriyle arka arkaya altı tartışmaya giriyor. Bu iki tartışma dizisi, İsa’nın yeryüzündeki hizmetinin başlangıcını ve bitişini temsil ediyor. Bunlardan her biri Hristiyan yaşamındaki önemli konularla ilgili. İsa’nın bu tartışmayla dolu durumlarda bile verdiği talimatlar, imanlılara hem imanının temel konularında hem de günlük yaşamın pratik konularında rehberlik etmeye yardımcı oluyor.

Din önderleri İsa’yla yüzleşmek, onu yanıltmak ve yenmek için karşısına çıkıyorlar fakat asla başarılı olamıyorlar. Bu haftaki dersin bir bölümünde, insanları Tanrı’ya karşı getiren şeyin ne olduğunu inceleyeceğiz ve Hristiyanların önyargıları kırarak, Ruh’un çağrısına direnenlerin yüreklerine seslenmek için neler yapabileceklerini değerlendireceğiz.

Markos 11. bölümde İsa’nın hizmeti Fısıh Bayramı için Yeruşalim’de olacak (Mart-Nisan). Markos 11-16 bölümleri ise toplamda bir haftadan biraz daha uzun bir süreyi kapsıyor; anlatım hızı belirgin bir şekilde yavaşlamıştır. İlk 10 bölüm yaklaşık üç buçuk yılı kapsıyor. Anlatımdaki bu yavaşlama, kapanış sahnelerinin önemine işaret ediyor.

*31 Ağustos Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Zaferli Giriş

Markos 11:1-11 ve Zekeriya 9:9, 10 ayetlerini okuyun. Burada ne oluyor?

Bu hikayenin yarısı İsa'nın iki öğrencisini, Yerus alim'e giderken üzerine binmesi için bir s pa getirmeleri amacıyla yakınlardaki bir köye göndermesiyle ilgilidir. Bu hikayeye neden bu kadar çok zaman ayrılmıştır?

Bu sorunun iki yanıtı var. Birincisi, İsa'nın k hinlik g clerini göstererek Yerus alim'e varışının saygınlığını artırıyor ve bunu Tanrı'nın iradesine bağlıyor. İkincisi, hikayenin bu unsuru, kralın Yerus alim'e bir s pa üzerinde gireceğinden söz eden Zekeriya 9:9, 10 ayetleriyle bağlantılıdır. Bu sahne, Adoniy'a'nın tahtı gasp etmeye çalıştığı ve Davut'un Süleyman'a hemen ta  giydirilmesini emrettiği zaman, Süleyman'ın Yerus alim'e eşek üzerinde girişini anımsatıyor (*1. Krallar 1:32-48*).

“Mesih'in doğumundan beş yüz yıl önce, Zekeriya peygamber Kral'ın İsrail'e gelişini böyle önceden bildirmişti. Bu peygamberlik sözü artık gerçekleşmek üzereydi. Uzun zamandır kraliyet payesini reddeden Kişi, şimdi Davut'un tahtının vaat edilen varisi olarak Yerus alim'e geliyordu.”—Ellen G. White, *Sevgi  ğretmeni*, s. 559.

Yerus alim tepelik bir bölgede, deniz seviyesinden yaklaşık 700 metre yükseklikte yer almaktadır. İsa'nın zamanında nüfusu belki 40.000-50.000 kişiye, fakat bu sayı Fışık Bayramı'nda artıyordu. Kent sadece 250 dönümlük bir alanı kaplıyordu, ancak tapınak dağı bu alanın yaklaşık 37 dönümünde bulunuyordu. Güzel tapınak yerleşkesi kente h kimdi.

İsa doğudan girdi, Zeytin Dağı'ndan indi ve muhtemelen Altın Kapı'dan Tapınak Dağı'na girdi (bu kapı şimdi tuğlularla kapatılmış durumdadır). Tüm kent İsa'nın girişiyle çalkalandı, herkes O'nun simgesel hareketinin önemini fark etmişti. İsa'ya eşlik eden kalabalık, aslen “şimdi kurtar” anlamına gelen ama zamanla “Tanrı'ya övgü” anlamında kullanılmaya başlanan hozana diye bağırıyordu.

İsa'nın Markos Müjdesi'nin büyük bir bölümünde ısrarla vurguladığı gizlilik dönemi geçmişte kalmıştı. şimdiyse İsa çok iyi bilinen simgesel bir kraliyet davranışını göstererek açıkça Yerus alim'e giryordu. Tapınağa girdi, fakat saat geç olduğu için sadece etrafa bakındı ve sonra on iki öğrencisiyle birlikte Beytanya'ya çekildi. Bir isyana ya da ayaklanmaya dönüşebilecek olan bu olay O'nun sessizce çekilmesiyle son buldu. Ancak ertesini gün farklı olacaktı.

Sıpa binme fikri alçakgönüllülüğü çağrıştırıyor. Bu  zellikle Hristiyanlar için neden bu kadar önemli bir niteliktir?  armıhın ışığında gurur duyacak neye sahibiz?

Lanetlenen Ağaç ve Temizlenen Tapınak

Markos 11:12-26 ayetlerini okuyun. Burada anlatılan olayların önemi nedir?

Sabah, Yeruşalim'den sadece üç kilometre uzaklıktaki Beytanya'dan gelen İsa acıkmıştı. Yapraklanmış bir incir ağacı görünce, belki biraz turfanda meyve bulma umuduyla yanına gitti. Eski Ahit yasasına göre, açlığı gidermek için komşunun tarlasından ya da bahçesinden yiyecek yenilebildiği için bu eylem hırsızlık sayılmıyordu (*Lev. 19:9, Lev. 23:22, Yas. 23:25*). Fakat İsa ağaçta hiç meyve bulamadı ve "Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!" dedi (*Mar. 11:14*). Bu İsa için çok garip ve alışılmadık bir davranıştı, ancak hemen ardından gerçekleşenler olayı daha da çarpıcı hale getiriyor.

Bundan sonra olanlar muhtemelen (Kayafa tarafından yakın zamanda başlatılan) kurban satışının yapıldığı Uluslardan olanların avlusunda meydana gelmişti. İsa, sessiz ibadetin geri dönebilmesi için satıcıları avlulardan uzaklaştırdı. Onun bu hareketi tapınak düzeninden sorumlu olan kişilere karşı doğrudan bir hakaretti.

İsa, kutsallıktan uzak bu alışverişi sert bir şekilde azarlamak için iki Eski Ahit ayeti arasında bağlantı kurdu. Tapınağın tüm insanlar için bir dua evi olması gerektiğinde ısrar etti (*Yşa. 56:7*) ve Uluslardan olanları da vurgulayarak buna dahil etti. Sonra da önderlerin tapınağı bir haydut yuvası haline getirdiklerini söyledi (*Yer. 7:11*). İsa bu şaşırtıcı günün sonunda öğrencileriyle birlikte kentten ayrıldı (*Mar. 11:19*).

Ertesi sabah kente dönerken (*bkz. Mar. 11:20-26*), öğrenciler incir ağacının kökünden kuruduğunu görünce şaşırıldılar. İsa olanları açıklarken onlara dua ve bağışlanma hakkında bir ders verdi. Tüm bunlar ne anlama geliyor?

Bu iki hikaye Markos Müjdesi'ndeki dördüncü Sandviç hikayesidir (3. derse bakın). Bu tip hikayelerde benzer karakterlerin birbirine tezat davranışlar göstermesi ya da zıt karakterlerin benzer davranışlar göstermesi yoluyla çarpıcı bir ironi ortaya çıkıyor. Bu hikayede incir ağacı ve tapınak benzer durumdadır. İsa ağacı lanetliyor fakat tapınağı arındırıyor, bunlar birbiri arasında tezat olan davranışlardır. Ancak ironi şu ki, din önderleri şimdi İsa'yı öldürmek için komplo kuracaktı ve bu eylem İsa ile tamamlanmış olan tapınak hizmetlerinin sonunu getirecekti.

Hayatınızda İsa'nın arındırmasına ihtiyaç duyduğunuz şeyler nelerdir? Bu nasıl gerçekleşir?

Bunları Yapma Yetkisini Sana Kim Verdi?

Markos 11:27-33 ayetlerini okuyun. Dini önderler İsa'ya nasıl meydan okudular ve İsa onlara nasıl karşılık verdi?

İsa'nın tapınağı paklamasından bir gün sonra, din önderleri tapınak avlusunda O'nun karşısına çıktılar ve önceki gün hangi yetkiyle hareket ettiğini sordular. Gerçeği aramıyorlardı, amaçları O'nu tuzağa düşürmektir. İsa yetkisinin Tanrı'dan kaynaklandığını söylerse, basit köylü bir marangozun böyle bir yetkiye sahip olduğunu inkâr edeceklerdi. Yetkisinin insan kaynaklı olduğunu kabul ederse, O'nu bir budala olarak görecektirlerdi.

Ancak İsa onların kurduğu tuzağı fark etti ve sorduğu soruya cevap verdikleri takdirde, onlara cevap vereceğini söyledi. Onlara Vaftizci Yahya'nın vaftizinin Tanrı'dan mı yoksa insandan mı kaynaklandığını sordu. Önderler tuzağa düşen tarafın kendileri olduğunu hemen anladılar. Yahya'nın vaftizinin Tanrı'dan kaynaklandığını söylerlerse, İsa onlara, "Öyleyse ona niçin inanmadınız?" diye soracaktı. Halkın tepkisinden korktukları için Yahya'nın yetkisinin insandan kaynaklandığını da söyleyemiyorlardı. Bu yüzden yalan söyleyerek "bilmiyoruz" dediler. Bu da İsa'ya onların sorularını yanıtlamayı reddetme fırsatı vermiş oldu.

Markos 12:1-12 ayetlerini okuyun. İsa cevap vermeyi reddettikten sonra ne yaptı ve bu nasıl bir etki yarattı?

İsa bir bağ, sahibi ve bağı kiraladığı bağcılar hakkında bir benzetme anlattı. İsa'nın anlattığı hikaye, Yeşaya 5. bölümde yer alan ve Tanrı'nın İsrail'i sadakatsizlikle suçladığı bağ benzetmesiyle büyük benzerlikler gösteriyor. Başta din önderleri olmak üzere herkes bu benzerliği fark edebilirdi.

Hikayebağcılar, sahibine bağın meyvelerinden vermeyi reddetmesiyle beklenmedik bir gelişim gösteriyor. Tersine onun kölelerine kötü davranıyor ve onları öldürüyorlar. Sonunda bağın sahibi, saygı göstereceklerini umut ettiği sevgili oğlunu gönderiyor. Fakat beklediği gibi olmuyor. Bağcılar garip bir şekilde, oğlunu öldürürlerse bağın kendilerine kalacağını düşünüyorlar. Çarpıcı bir mantıksızlık içindeler ve bu yüzden haklarında verilecek hüküm de aynı ölçüde olacaktır.

İsa'nın bu hikayeyle yaptığı, din önderlerine adımlarının nereye doğru gittiğine dair ciddi bir uyarıda bulunmaktır. Böyle değerlendirildiğinde, O'nun benzetmesi sevgi dolu bir ön uyarıdır. Değişmeleri ve nihai hükümden kurtulmaları için çok geç değildi. Bazıları tövbe edecek, değişecek ve İsa'yı kabul edecektir, bazılarıysa bunu yapmayacaktır.

Dünyevi Görevler ve Göksel Sonuçlar

Markos 12:13-27 ayetlerini okuyun. Burada ne oluyor ve İsa hangi gerçekleri öğretiyor?

Din önderleri İsa'yı Romalı valinin ya da halkın karşısında suçlu göstermek için kullanabilecekleri bir konuda sıkıştırmaya çalışıyorlardı. Bu tartışmada konu vergi ödeme meselesiydi. O zamanda ve o bölgede, vergi ödemeyi reddetmek Roma yönetimine karşı isyan olarak algılanabilirdi ve bu da ciddi bir suçtu.

İsa'nın Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin şeklindeki yanıtı O'nu tuzağa düşmekten kurtarmıştı. Bu yanıt aynı zamanda iman edenlerin devlete karşı sorumlulukları konusunda önemli bir talimat vermektedir. "Roma koruması altında yaşayan Yahudilere Allah'a karşı olan görevlerini ihmal etmeden kendilerinden istenen vergileri vermeleri gerektiğini açıkladı. Her vatandaş gibi ülke yasalarına uysalar bile ön planda Allah'a olan bağlılıkları göz önünde tutulacaktı."—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 592.

Bundan sonra ölümlerin dirilmesiyle ilgili bir soru geldi. Sadukiler, Kutsal Yazı olarak sadece Musa'nın beş kitabını kabul eden bir rahipler topluluğuydu. Ölümlerin dirildiğine inanmıyorlardı. Soru olarak İsa'ya sundukları hikayemuh-temelen kurguydu. Soru, yedi erkek kardeş ve bir kadın hakkındaydı. Musa'nın yasasına göre, aile soyunun devamını sağlamak için, bir adam erkek çocuğu olmadan ölürse, erkek kardeşi onun dul karısıyla evlenir ve bu birliktelikten doğan çocuklar yasa önünde ölen adamın çocukları olurdu (*Yas. 25:5-10*).

Diriliş öğretisine itibar kaybettirmek isteyen Sadukiler, kadının dirilişte kimin karısı olacağını sorarak ahlaki bir ikileme işaret ettiler. İsa, Kutsal Yazılar'dan ve Tanrı'nın kudretinden bahsederek iki aşamada onların savlarına karşılık verdi. İlk olarak, Tanrı'nın dirilişteki kudretini tarif etti ve gökte evlilik olmayacağını belirtti. Sonra da Tanrı'nın, İbrahim, İshak ve Yakup'un Tanrısı olduğunu söylediği Mısır'dan Çıkış 3:1-22 ayetlerine başvurarak diriliş öğretisini savundu. İsa bunun onların diriltileceği anlamına geldiğini ima etti; eğer Tanrı mevcut durumda ölü olan İbrahim, İshak ve Yakup'un Tanrısıysa, onlar ölü kalamazlar.

Birisi size "Tanrı'nın kudretini biliyor musun?" diye sorsa, ne cevap verirsiniz ve neden?

En Önemli Buyruk

Markos 12:28-34 ayetlerini okuyun. Arkadaş canlısı din bilgini hangi önemli soruyu sordu ve İsa hangi çifte yanıt verdi?

Markos Müjdesi'nde bu noktaya kadar, birkaç istisna dışında din önderlerinin çoğu İsa'ya muhalifti. Bu durum özellikle İsa'nın Yahudiliğin kalbinde yer alan tapınak ibadeti konusunda önderlerle karşı karşıya geldiği Yeruşalim'de geçerliydi. Bu nedenle, bir din bilgininin tartışmaları dinlemesi ve İsa'nın verdiği cevapları takdir etmesi, İsa'ya karşı sürmekte olan düşmanlık göz önünde bulundurulduğunda, onun hem dürüstlüğünü hem de cesaretini gösteriyordu. İsa'ya hoşgörü duyan biri bile olsa, geride durup izlemek daha kolay olurdu. Ama bu adam bunu yapmadı.

Din bilgini hangi buyruğun en önemlisi olduğu sorusuyla dinin kalbine dokundu. İsa, Yasa'nın Tekrarı 6:4, 5 ayetlerinden Yahudiliğin iman ikrarı olan *Şema*'dan alıntı yaparak sade ve açık bir şekilde yanıt verdi. İsa en büyük buyruğun Tanrı'yı bütün yüreğinle, bütün canıyla, bütün anlayışınla ve bütün gücünle, yani bütün benliğine sevmek olduğunu söyledi. İsa, yine Eski Ahit'ten, bu kez Levililer 19:18 ayetinden alıntı yaparak, komşunu kendin gibi sevmenin de en önemli ikinci buyruk olduğunu söyledi ve din bilginine ilave açıklamada bulundu.

İnsanlar zaman zaman sevmeyi emretmenin nasıl mümkün olduğunu merak ediyorlar. Yasa'nın Tekrarı'ndaki buyruğun toplumsal bağlamı bu sorunu açıklamaya yardımcı oluyor. Burada kullanılan dil, taraflar arasındaki eski antlaşmalardan geliyor. "Sevgi" kavramı ise, antlaşmanın gerekliliklerine sadık kalmayı, onları sadakatle yerine getirmeyi ifade ediyor. Dolayısıyla, taraflar arasındaki derin sevgi kavramı reddedilmiyor olsa da, burada daha çok bu sadakatin gös-tergesi olan eylemlere odaklanılmaktadır.

Din bilgini dürüst biriydi. İsa'nın verdiği yanıtın açıklığını ve sadeliğini gördüğünde bunu söyledi. Dürüst din bilgini İsa'nın verdiği cevabın doğru olduğunu onayladığı için, diğer din önderlerinin kaşlarını çattıklarını hayal edebiliriz. Bunları söylemeye başka kimse yanaşmamıştı. İsa ayrıca din bilginini dürüst cevap verdiği için onaylıyor ve onun Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak olmadığını söylüyor. Uzakta olmamak orada olmak anlamına gelmiyor. Din bilgininin hâlâ İsa'nın kim olduğunu kabul etmeye ve iman yolculuğunda bir adım daha atarak O'nu izlemeye ihtiyacı vardı.

Tanrı'yı sevmeyi ve komşularımızı kendimiz gibi sevmeyi nasıl öğrenebiliriz? Bu buyrukları yerine getirmenin anahtarı neden çarpmıştır?

EK ÇALIŞMA: Ellen G White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 569-599 sayfaları arasındaki “Halkın Kaderi”, “Tapınak Tekrar Arındırılıyor” ve “Mücadele” bölümlerini okuyun.

“İsa’nın, kendi gücüyle yarattığı incir ağacını lanetlemesi tüm imanlılar için bir uyarıdır. Hiç kimse başkalarına yardım etmeksizin Allah’ın yasasını uygulamaz. İsa’nın lütuf ve fedakarlık dolu yaşamından uzak olan birçok kimse vardır. Kendinin mükemmel olduğunu düşünen bir imanlı, Allah’a gerçek anlamda hizmet etmenin ne olduğunu anlayamaz. Onlar sadece kendilerini memnun etmeye çalışırlar ve her zaman kendi egoları doğrultusunda hareket ederler. Zaman, sadece kendileri için bir araya geldiklerinde onlar için değer taşır. Bu, yaşamları boyunca onların tek uğraşdır. Başkaları için değil, kendileri için çalışırlar. Allah onları bu dünyada bencil olmadan hizmet etmeleri için seçti. Çevrelerindeki insanlara mümkün olan her şekilde yardım etmelerini amaçladı; fakat onlar öylesine bencildirler ki, kibir onların gözlerini kör eder ve onları kendi çıkarlarından başka hiçbir şey düşünmemeye yöneltir. Çevrelerindeki insanlardan uzak dururlar. Sadece kendi çıkarı için yaşayan insanlar, bol yaprakları ile gösteriş yapan, fakat meyve vermeyen incir ağacı gibidirler. İbadet ederler, fakat tövbeden ve imandan yoksun olarak! Allah’ın yasasına uymadıkları halde, ona hürmet etiklerini iddia ederler. Söyledikleri her şey sadece lafta kalır. İsa incir ağacının yanında söylediği sözlerde bu boş gösterişin kendisi için ne kadar değersiz olduğunu gösterir. Açıkça günah işleyen birinin, Allah’a hizmet ettiğini iddia ettiği halde O’nun isteğini yerine getirmek için hiç bir çaba göstermeyenden daha az suçlu olduğunu bildirir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 572.

Tartışma Soruları:

1. Mesih’in tapınağı arındırmasının ne anlama geldiğini düşünün. Bu ilke günümüzde kilisemize nasıl uygulanabilir? Böyle bir temizlik nasıl gerçekleşmelidir?
2. İsa Müjdeler boyunca tekrar tekrar Kutsal Yazılar’dan ve onların nasıl yerine getirilmesi gerektiğinden söz ediyor. Bu, Kutsal Yazılar’ın iman yaşamı için ne kadar merkezi bir öneme sahip olduğu konusunda bize ne söylüyor? Kutsal Yazılar’ın yetkisini önemsizleştirmeye yönelik, özellikle de Kutsal Yazılar’ın yalnızca insanların Tanrı, Tanrı’nın kim olduğu ve nasıl işlediği konularındaki kendi düşünceleri olduğu yönündeki her türlü girişi neden hararetle reddetmeliyiz?
3. Kilise ve devlet arasındaki doğru çizgi nerededir? İsa’nın Markos 12:13-17 ayetlerindeki öğretisi bu tartışmaya nasıl rehberlik ediyor?
4. Dirilişten bahseden ayetlere göz atın. Özellikle ölümlerin durumu göz önünde bulundurulduğunda, bu öğretiyi inancımız için neden son derece önemlidir?

Bir Rüya Babanın Hayatını Değiştiriyor, Bölüm 6

Andrew McChesney Tarafından

Anush yıllarca babasının Tanrı'ya gelmesi için dua etmişti. Babası onun ve annesinin Şabat günleri kiliseye dönmelerine izin verdikten sonra, daha da içtenlikle dua etmeye başladı ve Tanrı'ya Kendisini babasına göstermesi için yalvardı. "Bu hikayenin merkezi olmak istemiyorum. Beni görmezden gel," diye dua etti. "Babamla rüyalar, görüşler veya arkadaşlar aracılığıyla konuş. Ben, sadece onun kurtuluşunu istiyorum."

Meseleyi Tanrı'ya havale etti. "Bu, Sen ve onunla ilgili" dedi.

Sonra baba bir rüya gördü. İçinde Ermenistan'daki kasabalarının yakınında bulunan bir şehre ateş yağdığını gördü. Bazı insanların koştuğunu ve çılgık attığını, diğerlerinin ise barışçıl olup şarkı söylediğini gördü. Baba hayrete düşmüştü. Anush ve annesine rüyayı anlattı.

Hemen hemen aynı sıralarda Anush, Kutsal Ruh hakkında çevrimiçi bir vaaz izledi ve bunu babasına anlattı. "Vaiz, Kutsal Ruh'un ateşinin bizi cehennem ateşinden koruduğunu söyledi" dedi. "Kutsal Ruh'un ateşini aldığında, dünyanın sonundaki ateşten korkmayacaksın."

O an bir şey yerine oturdu. Baba, rüyasındaki korkmuş insanların Kutsal Ruh'a sahip olmadıklarını ve cehennem ateşinden korktuklarını, barışçıl insanların ise Kutsal Ruh'un ateşini aldıkları için korkmadıklarını anlattı. Vaftiz sırasında Kutsal Ruh'un güvercin biçiminde İsa'nın üzerine indiğini okuduğunu hatırladı (Matta 3:16).

Babası, "Vaftiz edilmem gerekiyor" dedi.

Ama bu sözler ağzından çıkarken bile ona tuhaf geliyordu. Ermenistan, MS 301 yılında, Hristiyanlığı benimseyen ilk ülke olmakla gurur duymaktadır ve birçok Ermeni, Hristiyan olmayı bir görev olarak bilir. Yetişkinken değil, bebekken vaftiz edilirler. Baba artık ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

Anush, "Kutsal Kitap sende" dedi. "Oku onu. Bırak Kutsal Kitap sorularını yanıtlasın. Kutsal Kitap'ın seni doğru kiliseye yönlendirmesine izin ver."

Babası Kutsal Kitap'ı daha da ciddiyetle okudu. Bir gün bir arkadaşı ona Kutsal Kitap'ı neden bu kadar dikkatle okuduğunu sordu. "Övünülecek bir şey mi bu?" Arkadaşı sordu. "İsa yarın gelse, ona 'sadece Kutsal Kitap'ı okudum' diyebilir misin? Bu yeterli olur mu?"

Sorular babayı şok etti. Bütün vücudu titriyordu. Kısa bir süre sonra arkadaşının evinden çıkıp arabasında yalnız kaldığında içini Tanrı'ya döktü. "Eğer İsa yarın gelseydi, O'na ne derdim?" diye dua etti. "Eğer İsa gerçekten gelseydi, O'na ne derdim?"

Eve gitti ve anneye, "Bir sonraki Şabat günü seninle kiliseye gideceğim" dedi.

Ancak baba, kasabanın yedi kadından oluşan kilisesine gitmek istemiyordu. "Sonraki kasabadaki kiliseye gidelim" dedi.

O Şabat gününden itibaren baba her hafta kilisede ibadet etmeye başladı.

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'unki gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğumuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Baba vaftiz oluyor.

Son Günler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Mar. 12:41–44, Mar. 13:1–32, Dan. 9:24–27, Dan. 7:25, 1Se. 4:13–18

HATIRLAMA METNİ: “O zaman İnsanoğlu’nun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak” (Markos 13:26, 27).

Bu haftaki dersimiz Markos 12. bölümün sonunda yer alan ve İsa’nın dul bir kadının küçük bir davranışıyla ilgili önemli bir açıklama yaptığı çok kısa bir hikayeye başlıyor. Ancak bu haftaki dersin ana kısmı, Yeruşalim’deki tapınağın kaderi ve daha fazlası hakkında çarpıcı bir peygamberlik sözü barındıran Markos 13. bölüme ilgilidir. Bu bölüm, Matta 24. ve Luka 21. bölümdeki benzerleriyle birlikte, hem Yeruşalim’in düşüşünden hem de dünyanın sonuna kadar ötesinden bahsediyor.

Markos 13. bölümde, peygamberlik sözünün peygamber İsa’nın zamanından son zamana, yani O’nun ikinci gelişine kadar uzandığı oldukça açık bir şekilde ortaya koyuluyor. Bu örnek, bu peygamberlik sözlerini geçmişe ya da uzak geleceğe yerleştirme girişiminin aksine, “son zaman peygamberlik sözünün tarihselci yorumu” olarak bilinen yaklaşımı takip ediyor.

İsa’nın Markos Müjdesi’ndeki pek çok öğretilerinde olduğu gibi, Rab’bin verdiği talimat, öğrencilerinin bir sorusuna ya da yanlış anlamasına yanıt niteliğindedir. Bu sorular ya da yanlış anlamalar, İsa’ya Hristiyan yaşamı ve deneyimi için hayati önem taşıyan gerçekleri öğretme fırsatı vermiştir. İsa sadece geleceği bildirmekle kalmıyor, aynı zamanda hem o zamanki hem de günümüzdeki öğrencilerine yaklaşan denemelere nasıl hazırlanmaları gerektiğini öğretiyor.

Sunu Kutusundaki İki Kuruşluk

Markos 12:41-44 ayetlerini okuyun. Dul kadın ne kadar para verdi ve İsa bu konuda ne söyledi?

Yeruşalim'deki tapınak muazzam güzellikte bir yapıydı. Tapınak dağı kente hakimdi. Yapımında kullanılan devasa taşlar bugün bile hayranlık uyandırmaktadır, bazıları yüzlerce ton ağırlığındadır. Tapınağın ve tapınak dağının yenilenmesi ve genişletilmesi M.Ö. 20 yıllarında Büyük Hirodes döneminde başladı, ancak yapının inşası ve süslenmesi M.S. 60'lara kadar devam etti.

Birçok kişi tapınağın yanındaki Kadınlar Avlusu'nda bulunan 13 kutuya bırakmak üzere büyük sunular getirirdi. İsa dul bir kadının yaklaşp kutuya iki kuruş attığını gördüğünde burada oturuyordu. Bu, bir günlük işçiliğın ortalama ücreti olan bir dinarın 1/32'sine eşitti. Yani kadının sunusu oldukça küçüktü.

Ancak İsa onun sunusundan etkilendi. Pek çok zengin kişi büyük miktarlarda bağışta bulunmuştu, ama İsa onların bağışları hakkında yorum yapmamıştı. Fakat bu dul kadının sunusu İsa'nın övgüsünü kazandı. Kadının herkesten daha fazla bağışta bulunduğunu söyledi. Bu nasıl mümkün olabilir? İsa onların zenginliklerinden arta kalanı, kadının ise kendi yoksulluğundan verdiğini belirtti. Onların elinde arta kalan çoktu oysa o yaşamak için sahip olduğu her şeyi vermişti. Parasal değeri çok küçük olsa da, bu gerçek onun armağanını olağanüstü kılıyordu.

Bu hikaye kaynakların yönetimiyle ilgili önemli bir ders içeriyor. Tanrı'nın davasına yapılan bağışların geçerlilik kazanması önderlerin davranışlarına bağlı değildir. Tapıntaki dini önderler yozlaşmıştı, ama İsa buna dayanarak sunuda bulunmaktan vazgeçmelerini desteklememiştir. Eğer yozlaşmış din önderleri yaşadıysa (Kayafa? Hanna?), o zamanki önderler en kötülerini arasındaydı. Ve İsa da bunu biliyordu.

Önderlerin kaynakları Tanrı'nın isteğine uygun olarak kullanmak gibi kutsal bir sorumlulukları olduğu doğrudur ancak bunu yapmasalar bile, bu kadının yaptığı gibi Tanrı'nın hizmetini için bağışta bulunanlar yine de bağışlarıyla bereketlenirler.

Öte yandan, önderler hoş olmayan bir şey yaptıklarında ondalıkları ya da sunuları kesmek, verme davranışının Tanrı'ya şükran duygusuyla yapılmadığını, onların eylemlerine bağlı olduğu anlamına gelir. Bunu yapmak ne kadar cezbedici olursa olsun, yanlıştır.

Bu hikaye, Rab'bin işine verdiklerimizde sadık olmanın önemi konusunda bize ne öğretilmelidir?

Taş Üstünde Taş Kalmayacak

Markos 13:1-13 ayetlerini okuyun. Öğrenciler İsa'nın tapınkla ilgili söylediklerine nasıl tepki verdiler ve İsa'nın onlara verdiği yanıtın önemi nedir?

Daha önce de belirttiğimiz gibi, tapınak yerleşkesi gerçekten muazzam bir yapıydı. Josefus, yerleşkenin güney tarafındaki Kraliyet girişinde, her biri el ele tutuşmuş üç adamın sarabileceği genişlikte 162 sütun olduğunu yazmıştır (*Antiquities [Yahudilerin Eski Eserleri]*, 15.11.5 s.413-414). İsa bunların hepsinin yıkılacağını söylüyor. Bu muazzam yapıyla ilgili böyle bir peygamberlik sözü dinleyiciye dünyanın sonu gibi görünecektir.

“İsa, tapınağın muhteşem görüntüsüne baktığında neler düşünmüştü? Şüphesiz önünde çok güzel bir manzara vardı; fakat üzgün bir şekilde şöyle dedi: ‘Binalar gerçekten de muhteşem. Siz bu duvarların yıkılmayacağını sanıyorsunuz; fakat benim sözlerimi dinleyin: Burada taş taş üstünde kalmayacak; hepsi yıkılacak!’”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 621.

Öğrenciler İsa'nın bu öngörüsünün ne zaman gerçekleşeceğini bilmek istediler. Bu sebeple, Markos 13:4 ayetinde Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas'tan oluşan küçük bir topluluk O'na zamanını sordular. Bütün bunların ne zaman gerçekleşeceğini ve gerçekleşmek üzere olduklarında hangi işaretin belireceğini bilmek istiyorlardı.

Markos 13:5-13 ayetlerinde çarpıcı olan şey, İsa'nın zamanının çoğunu Yeruşalim'in düşüşünü açıklamakla değil, öğrencilerini ilk Hristiyan kilisesini kurma hizmetlerinde neler bekleyebilecekleri konusunda uarmakla geçirmiş olmasıdır. Kulağa bu iş de pek kolay olacaktı gibi geliyordu.

İşin aslı zulüm görecekler, yargılanacaklar ve bazıları öldürülecekti. Ancak tüm bunlar olurken İsa zamanın henüz gelmemiş olacağını belirtiyor. Çalkantılı olaylar onları aldatmamalıydı. Dahası, Kutsal Ruh, aileleri ve arkadaşları onları terk ettiğinde dahi, doğru zamanda onlara konuşacakları sözleri verecekti.

İsa'nın peygamberlik sözündeki bu giriş ifadelerinden çıkarılacak sonuç, Tanrı'nın halkının kargaşa ve denemelerden korkmaması gerektiğidir. Uyanık olmalıydılar, çünkü Tanrı'nın Ruhu onları sıkıntılardan içinden geçirecekti.

İsa'yı takip etmenin sebep olduğu denemelerle ilgili kendi tecrübeniz ne oldu? Hiçbir tecrübe yaşamadıysanız, gerçekten O'nu izleyip izlemediğinizi sormanız gerekmez mi?

Yıkıcı İğrenç Şey

Markos 13:14-18 ayetlerini okuyun. İsa “yıkıcı iğrenç şeyin” ne anlama geldiğini anlamız için hangi ipucunu veriyor?

Markos 13:14 ayetinde İsa Yerus alim’in d üşüş yle ilgili asıl noktaya geliyor. “Yıkıcı iğrenç şeyden” bahsediyor. Rab, okuyanın anlayacağını söylüyor. İsa bu sözlerle  ğrencilerine Daniel kitabını işaret ediyor. Bu ifadeler Daniel 9:27, Daniel 11:31 ve Daniel 12:11 ayetlerinde geçiyor ve Daniel 8:13 ayetinde de bir benzeri bulunuyor.

Daniel 9:26, 27 ayetlerini okuyun. “Meshedilmiş olan” kim, “gelecek  nder” kim?

Daniel 9:26 ayetindeki “meshedilmiş olan” İbranicedeki *m siah*, yani Mesih sözcüğüdür. Daniel 9:24-27 ayetleri dikkatle incelendiğinde, bu ifadeyle meshedilmiş kişinin, yani İsa Mesih’in gelişine atıfta bulunulduğu açıkça anlaşılıyor.

Ancak Yerus alim kentinin yıkılmasına sebep olan “gelecek  nder” kimdir? Kent Romalı komutan Titus tarafından yıkılmıştı. Dolayısıyla, Daniel 9:26, 27 ayetlerinde bahsedilen “gelecek önderin” o olması mantıklı görünüyor. Bu ikisi birbiriyle bağlantılıdır, çünkü Mesih’e yapılan muamele kentin kaderini hazırlamıştır.

Peki, İsa’nın Daniel’e atıfta bulunarak bahsettiği bu “yıkıcı iğrenç şey” nedir? Maalesef, pek çok araştırmacı bu iğrenç şey ifadesinin, Antiokhos Epifanis’in M.Ö. ikinci yüzyılda tapınağa yaptığı saygısızlığı kastettiğine inanıyor ancak bu uymuyor. İsa burada “yıkıcı iğrenç şeyi” kendi zamanından sonra meydana gelen bir olay olarak tanımlıyor, bu nedenle Mesih’in dünyevi hizmetinden iki yüzyıl önce meydana gelen bir Şeye atıfta bulunuyor olması mümkün değildir.

Bunun yerine, iğrenç şey ifadesi muhtemelen M.S. 60’ların sonlarında Yerus alim kuşatması sırasında Roma’nın putperest sancaklarının İsrail’e dikilmesine atıfta bulunuyor. Bu, Hristiyanların kaçması için bir işaretti ve onlar da kaçtılar.

Tam olarak İsa’nın  ng rd ğu gibi, Yerus alim düştü. O’na ve Kutsal Kitap’a tüm öngörülerinde güvenmeyi nasıl öğrenebiliriz?

Büyük Sıkıntı

Markos 13:19 ayetini okuyun. Bu ayet neyden bahsediyor?

Yıkıcı iğrenç şey ile ilgili olan Markos 13:14 ayeti, bölümün merkezindeki odak noktasıdır (Salı gününün dersine bakınız). Markos 13:19 ayeti de bir geçiş noktası oluşturuyor. Bu ayet dünyanın yaratılışından beri eşi benzer görülmemiş büyük bir sıkıntıdan söz ediyor. Bu, Yeruşalim'in düşüşünde meydana gelenden daha büyük ya da daha kapsamlı bir zulme işaret ediyor. Ayrıca Markos 13:19 ayetinde dil gelecek zamana geçerek, İsa'nın zamanından daha uzak gelecekteki olaylara işaret ediyor.

Markos 13:14 ayetinin Daniel 9. bölümdeki peygamberlik sözünü yinelemesi gibi, Markos 13:19-23 ayetlerinde tarif edilen büyük zulüm de Daniel 7. ve 8. bölümlerdeki, küçük boynuzun "üç buçuk yıl" (*Dan 7:25*) boyunca Tanrı'nın halkına zulmettiği peygamberlik sözlerini yineliyor. 1260 günlük bu peygamberlik dönemi, gerçek 1260 yıla eşittir (*Say. 14:34, Hez. 4:6*). Bu dönem M.S. 538 yılından başlayıp M.S. 1798 yılına kadar uzanmaktadır. M.S. 1798 yılında Napolyon, papayı esir alması için bir generalini göndermiştir. 1260 yıl süren bu dönem boyunca, küçük boynuz gücü kendi kilise yönetim düzenini kabul etmeyenlere zulmetmiş ve onları öldürmüştür.

Markos 13:20-23 ayetlerini okuyun. Tanrı zulüm dönemi içi halkına nasıl bir umut veriyor ve zulüm dönemi sona ererken onları neye karşı uyarıyor?

Markos 13:20 ayeti Tanrı'nın halkı uğruna zulüm dönemini kısıltacağını söylüyor. Tarihsel olarak, Protestan Reformu'nun yükselişinden sonra zulmün ateşi azalmış ve böylece sıkıntı dönemi kısalmıştır. Küçük boynuzun gücü azaldıkça, daha fazla insan reformculara katıldı. Ancak Vahiy 13. bölümdeki peygamberlik sözünün işaret ettiği üzere, küçük boynuz gücü yeniden ortaya çıkacaktır.

Markos 13:21-23 ayetlerinde İsa, Kendisi geri gelmeden önce ortaya çıkacak olan sahte peygamberler ve sahte mesihler gibi başka tehditler konusunda uyarıda bulunuyor. İsa takipçilerini bunlardan sakınmaları için uyarıyor.

İsa sahte mesihler hakkında uyarıda bulunduğunda, O'nun hareketi henüz yeni başlamıştı fakat buna rağmen, gerçekleşmiş olan böylesine şaşırtıcı bir öngöründe bulunabilmişti (bugün bile İsa olduklarını iddia eden insanlar var). Bu öngörü Tanrı'nın Sözü'ne olan güvenimizi nasıl artırmalıdır?

İnsanoğlu'nun Gelişi

Markos 13:24-32 ayetlerini okuyun. Burada hangi büyük olay tarif ediliyor?

Bu, güneş, ay ve yıldızlardaki işaretlerden sonra İsa Mesih'in görkemli bir şekilde geri dönüşünden başka bir şey değildir. Yeni Ahit bu harika olaya işaret eden peygamberlik sözleriyle doludur. Elçi Pavlus 1. Selanikliler 4:13-18 ayetlerinde, Mesih'e ait olarak ölmüş olanların diriltileceklerinden ve Mesih'le buluşmak üzere hayatta olan kutsallara yetişeceklerinden söz ederken bunu ayrıntılı bir şekilde anlatıyor. Elçi 1. Korintliler 15. bölümde, Mesih'in dönüşünde gerçekleşecek olan ölülerin dirilişinin gerçek olduğunu ayrıntılı olarak açıklıyor.

Petrus da 2. Petrus 3:3-13 ayetlerinde o büyük günü anlatıyor ve Rab'bin vaadini yerine getirmek için yavaş davranmadığını, O'nun tüm insanların tövbe etmesini istediğini açıklıyor. Vahiy kitabında da Mesih'in dönüşüyle ilgili canlı tasvirler bulunmaktadır (*bkz. Va. 1:7, Va. 6:12-17, Va. 14:14-20 ve Va. 19:11-21*). Yeni Ahit'in değişmez öğretisi Mesih'in dönüşünün kişisel, gerçek, görünür ve işitilebilir olduğudur. Geldiğinde herkes O'nu görecektir.

Ancak İsa "bu kuşak" ve "o zaman" ifadeleriyle neyi kastetmektedir? Bu sözler pek çok kişinin kafasını karıştırmıştır çünkü İsa'nın hitap ettiği kuşağın çoktan ölmüş olduğu açıktır.

Bu ayetlerin yorumlanmasında bir dizi çözüm önerilmiştir. Bazı kişiler "kuşak" sözcüğünün bir insan ırkını, bu durumda Yahudileri ifade ediyor olabileceğini savunuyor. Yani Yahudi ırkı Mesih geri dönmeden önce yok olmayacaktır. Bir başka çözüm de, Mesih geri dönmeden önce ortadan kalkmayacak olan kuşak ifadesiyle, tüm belirtilerin gerçekleştiğini gören insanların kuşağından söz edildiği düşüncesidir.

Ancak daha basit bir çözüm, Markos 13:30 ayetinde İsa'nın "bu kuşak" ifadesinde olduğu gibi "bu" sözcüğünü ve Markos 13:32 ayetinde de "o gün ve saat" ifadesinde olduğu gibi "o" sözcüğünü kullandığına dikkat etmektir. Markos 13. bölümde "bu" (*houtos, hautē, touto*) sözcüğü daha çok Yeruşalim'in yıkımını açıklayan 1-13. ayetlerinde geçiyor. Bölümün ikinci kısmını niteleyen sözcük budur.

Yani, "bu kuşak" ifadesi büyük olasılıkla Markos 13:30 ayetinde anlatılan Yeruşalim'in yıkılışını gören birinci yüzyıl kuşağını ifade etmektedir. Ancak, Markos 13:32 ayeti Mesih'in ikinci gelişine atıfta bulunmaktadır ki bu yine gelecektedir fakat birinci yüzyıldan çok daha uzaktır. Sonuç olarak Markos 13:32 ayeti, birinci yüzyıldan daha uzak olaylardan söz ederken "o" sözcüğünü kullanmıştır.

EK ÇALIŞMA: Ellen G White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 621-630 sayfaları arasındaki “Zeytin Dağı’nda” bölümünü okuyun.

Dünyada çok rahatsız edici pek çok şey gerçekleşiyor. İnsanlar olup bitenler karşısında gerçekten korkuya kapılmış durumdadır. Yedinci Gün Adventistleri olarak, olayların bir tür “iç yüzünü” bilmekte olan bizler, insanları İsa’da sahip olduğumuz umuda ve O’nun gelişinin vaadine yönlendirmek için bunlardan nasıl faydalanabiliriz?

“O’nun geliş zamanını tam olarak bilmediğimiz için dikkatli olmamız buyruluyor. ‘Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu!’ Luka 12:37. Rab’bin gelişini gözleyenlerin bu bekleyişleri boş yere değildir. Mesih’in gelişinin beklentisi insanların Allah’tan ve O’nun günaha karşı vereceği yargıdan korkmalarını sağlayacaktır. O’nun lütuflarını reddetmenin ne kadar büyük bir günah olduğunu onlara gösterecektir. Rab’bin gelişini bekleyenler gerçeğe bağlı kalarak ruhlarını arındırırlar. Rab’bin gelişini özlemle bekleyerek O’na hizmet etmek için birlikte çalışırlar. Rab’bin gelişinin yaklaştığını bildiklerinden dolayı insanlığın kurtuluşunu sağlamak için gökyüzü elçileriyle birlikte çalışırlar. Onlar Rab’bin ev halkına yemek paylarını vaktinde veren sadık hizmetkarlardır. Luka 12:42. Onlar özellikle şimdi uygulanabilir olan gerçeği bildirmektedirler. Hanok, Nuh, İbrahim ve Musa’nın kendi zamanlarında gerçeği bildirdikleri gibi, İsa’nın öğrencileri de kendi nesillerine önemli uyarıları bildireceklerdir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 628.

Tartışma Soruları:

1. Rab’bin işine bağlıta bulunmak bir şeydir, fedakârlık yaparak vermek başka bir şeydir. Aradaki ne fark vardır ve bu fark neden önemlidir?
2. Tanrı yüzyıllar boyunca ve bugünün dünyasında halkına yapılan zulmü neden engellemedi? Büyük mücadele teması zulmün neden var olduğunu kısmen anlamamıza nasıl yardımcı oluyor?
3. Günümüz dünyasında Mesih’in gelişinin hangi belirtileri özellikle dikkatinizi çekiyor?
4. Ölülerin durumu ve Mesih geri dönene kadar ölülerin uyuduğu gerçeği üzerinde düşünün. İnsanlar ölürlen gözlerini kapatırlar ve gördükleri bir sonraki şey nedir? Bu düşünce, beher kişi için Mesih’in ikinci gelişinin her zaman çok yakın olduğunu görmemize nasıl yardımcı oluyor?

“Adventistler İyi İnsanlar” Bölüm 7

Andrew McChesney Tarafından

Anush, babası onun ve annesinin Ermenistan'daki kasabalarındaki Yedinci Gün Adventist kilisesinde ibadet etmelerini yasaklamadan önce, Adventist Kalkınma ve Yardım Ajansı'nda proje yöneticisi olarak çalışıyordu. Anush, babası yasağı kaldırdıktan sonra ADRA'da çalışmaya devam etti.

Baba, işi sayesinde, aralarında Ermenistan da dahil olmak üzere eski Sovyetler Birliği'nin büyük bir bölümünü kapsayan Avrasya Bölümü'nün ADRA direktörünün de bulunduğu çok sayıda ziyaretçi Adventist liderle tanıştı.

Anush misafirleri eve getirdiğinde babası onların samimi ve iyi eğitilmiş olduklarını görünce etkilendi.

Anush'a "Adventistler iyi insanlar." dedi.

Kasabasındaki Adventist ev kilisesine giden yedi kadını tanıdıça onların da iyi insanlar olduğu sonucuna vardı.

Daha sonra Anush, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Andrews Üniversitesi'nde bir yüksek lisans programına kabul edildi ve Avrasya Bölümü ile ADRA onun masraflarını karşılamayı kabul etti. Babası bu olaydan da etkilendi. Sadece kızı için en iyisini istiyordu.

Anush mezun olduğunda ADRA'nın Ermenistan direktörlüğüne atandı. Babası onun bir dizi projeyi yönetmesini izledi ve hem Adventist Kilisesi'ne hem de Adventist yaşam tarzına olan saygısı arttı. Sahibi olduğu küçük marketinden tütünü ve ardından alkolü çıkardı.

Daha sonra vaftiz edildi ve Adventist Kilisesi'ne katıldı. Annesinin vaftiz edilmesinin üzerinden 21 yıl geçmişti ve Anush'un, babasının Tanrı'ya giden yolu bulması için dua etmeye başlamasının üzerinden de dokuz yıl geçmişti.

Vaftizinden sonra babası, Kutsal Kitap okumayla ilgili sorusu onu şok eden ve onu kiliseye gitmeye sevk eden arkadaşıyla buluştu. “Sözlerinin hayatımı değiştirdiğini biliyor muydun?” dedi. “Pasif bir Kutsal Kitap okuyucusu olmayı bıraktım ve vaftiz edildim.”

"Neden bahsediyorsun?" arkadaşı sordu.

“Sen: ‘İsa yarın gelse, ‘sadece Kutsal Kitabı okudum’ der miydin? Bu yeterli olur mu?” diye sormuştun.” dedi babası.

Arkadaşı böyle bir konuşmanın gerçekleşmediğini söyledi.

"Bunu asla söylemedim" dedi. "Seni asla bu şekilde yargılamam. Bir hata yapmış olmalısın."

O anda baba, ne söylediğinin farkına bile varmayan arkadaşı aracılığıyla Tanrı'nın kendisiyle konuştuğunu fark etti.

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'un gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğumuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Baba başka bir rüya görüyor.

Yakalandı ve Yargılandı

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Markos 14, Yü 12:4–6, Rom. 8:28, Çık. 24:8, Yer. 31:31–34, Zek. 13:7.*

HATIRLAMA METNİ: “Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun” (*Markos 14:36*).

Markos Müjdesi'nin 14-16. bölümleri, İsa'nın çektiği acıları, ölümünü ve dirilişini anlattığı için “Çile Hikayesi” diye bilinir. 9. derste açıkladığımız gibi, Markos Müjdesi'nin son altı bölümü sadece bir haftada gerçekleşen olayları kapsamaktadır. Markos 14-16. bölümlerdeki olayların çoğu bu Çile Haftası'nın Perşembe ve Cuma günlerinde gerçekleşen olaylardır. İsa'nın ölümü Cuma günü, dirilişi ise Pazar günü gerçekleşecektir.

Bu haftanın dersi Markos 14. bölüme odaklanıyor ve İsa ile ilgili iki karşıt eylemi birbirine bağlayan beşinci Sandviç Hikaye ile başlıyor. Bunu Son Akşam Yemeği ve ardından Getsemani bahçesindeki çabası izliyor. İsa orada tutuklanıyor ve yargılanmak üzere önderlerin huzuruna çıkarılıyor. Yargılanma sahnesi Petrus'un İsa'yı inkâr etmesiyle bağlantılıdır ve Markos Müjdesi'ndeki Sandviç hikayelerin altıncı ve sonuncusunu oluşturur. Yine iki karşıt eylem gerçekleşiyor, ancak alaylı bir dönüşle aynı gerçeği doğruluyorlar.

Hikaye boyunca iki karşıt hikâye örgüsü el ele yürüyor. Markos, keskin bir üslupla, İsa'nın zaferini gösterirken, okuyucunun önüne bu birbiriyle çatışan olayları koyuyor.

*14 Eylül Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Unutulmaz

Markos 14:1-11 ayetlerini okuyun. Burada hangi iki hikaye iç içe geçiyor ve birbirlerini nasıl şekillendiriyorlar?

Markos 14:1 ayetinde Fısıh Bayramı'na iki gün kaldığı belirtiliyor. Bu toplantı muhtemelen o haftanın Salı gecesi ya da Çarşamba günü gerçekleşmiştir. Din önderlerinin bir planı ve buna göre bir takvimi vardı. Sadece hedeflerine ulaşmak için bir aracıya ihtiyaçları vardı. Bu aracı şaşırtıcı bir çevreden gelecekti.

Bu ayetler, Markos Müjdesi'ndeki beşinci Sandviç Hikayedir (3. derse bakınız). İsa'ya karşı kurulan komplonun hikayesi, İsa'nın başını kıymetli bir kokulu yağla yağlayan kadının hikayesiyle bağlantılıdır. İki benzer karakter, ironik bir karşıtlık sergileyerek birbirinin tersi davranışlarda bulunuyorlar.

Buradaki kadının kim olduğu Markos tarafından açıklanmamıştır. Kadının İsa'ya verdiği inanılmaz armağan, Yahuda'nın Rabbine ihanet ederek yaptığı hainlikle tezat oluşturmaktadır. Kadının kimliği belirtilmemiştir; Yahuda On ikilerden biri olarak adlandırılmıştır. Kadının armağanının değeri belirtilmiştir; Yahuda'nın bedeli ise sadece ona vaat edilen paradır.

Kadının bunu neden yaptığına dair belirli bir sebep açıklanmamıştır fakat yemekteki konuklar neredeyse bir yıllık gelirlerinin İsa'nın üzerine kokulu yağ dökülerek israf edildiğini düşünüyor ve dehşete kapılıyorlar. Fakat İsa onu savunmak için müdahale ediyor ve yaptığı şeyin dünyanın her yerinde müjde duyurulurken kadının anılması için anlatılacağını söylüyor. Bu unutulmaz bir şeydir. Gerçekten de, muhtemelen İsa'nın onun davranışını hatırlatan sözleri sayesinde, dört Müjde de bu hikayeyi şu ya da bu şekilde aktarmaktadır.

Yahuda'nın ihaneti de unutulmazdır. Markos onu harekete geçiren şeyin açgözlülük olduğunu ima ediyor. Yuhanna'nın Müjdesi ise bunu açıkça belirtiyor (Yu. 12:4-6).

Markos bu hikayelerde iki farklı güdünün ya da komplonun söz konusu olduğunu göstermek için "iyi" sözcüğü üzerinde bir oyun oynuyor. Markos 14:6 ayetinde İsa kadının davranışını "güzel/iyi/yararlı" diye tanımlıyor. Yoksullar için her zaman "yardım/iyilik" yapılabileceğini söylüyor (Mar. 14:7) ve Markos 14:9 ayetinde de kadının davranışını "Müjde'nin/İncil'in/Sevinç Getirici Haber'in" bir parçası olarak tanımlıyor. Markos 14:11 ayetinde, Yahuda İsa'yı ele vermek için "fırsat kollamaya" başlıyor. Bu kelime oyunları, insanların Mesih'i yok etme komplosunun aslında müjde hikayesinin bir parçası haline geleceğini, çünkü Tanrı'nın insanlığın kurtuluşu için Oğlu'nu verme isteğini amacına ulaştırdığını gösteriyor.

Romalılar 8:28 ayeti burada ne olacağını açıklamaya nasıl yardımcı oluyor?

Son Akşam Yemeği

Markos 14:22-31 ve Mısır'dan Çıkış 24:8 ayetlerini okuyun. Hristiyan inancı açısından bu hikayenin büyük önemi nedir?

Markos 14:12 ayeti o günün, Fısıh kuzusunun kurban edildiği Mayasız Ekmek bayramının ilk günü olduğunu belirtiyor. Yemek Perşembe akşamıydı.

Son Akşam Yemeği'nde İsa yeni bir anma töreni tesis ediyor. Bu, Yahudilerin Fısıh bayramından bir geçiştir ve İsrail'in Mısır'dan ayrılıp Sina dağında Tanrı'nın antlaşma halkı olmasıyla doğrudan ilişkisi bulunmaktadır. Mısır'dan Çıkış 24:8 ayetinde antlaşma mühürlenirken Musa kurbanların kanını halkın üzerinde serpti ve şöyle dedi: "Bütün bu sözler uyarınca, RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur."

İsa'nın burada tesis ettiği Rab'bin Sofrası'nda, Fısıh yemeğindeki gibi kuzunun kullanılmaması dikkat çekicidir. Bunun nedeni İsa'nın Tanrı'nın Kuzusu olmasıdır (*Yuhanna 1:29 ile karşılaştırm*). Rab'bin Sofrası'nın ekmeği O'nun bedenini temsil etmektedir. Yeni Ahit (*Yer. 31:31-34 ile karşılaştırm*) İsa'nın kanıyla mühürlenmiştir ve kâse de bunu temsil etmektedir. İsa şöyle diyor, "Bu benim kanım... Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır" (*Mar. 14:24*).

Sonrasında, tüm bunlar yaşanırken İsa, öğrencilerinin hepsinin Kendisini yüzüstü bırakacağını öngörüyor. Zekeriya 13:7 ayetinden alıntı yaparak, çobanın vurulacağını ve koyunların dağılacağını söylüyor. Çoban İsa'dır ve koyunlar da O'nun öğrencileridir. Bu çarpıcı ve can sıkıcı bir mesajdı. Ancak İsa bir umut sözü söylüyor ve dirilişle ilgili öngörüsünü tekrarlıyor. Fakat öğrencilerinden önce Celile'ye gideceğini de ekliyor. Markos 16:7 ayetinde İsa'nın mezarı başındaki genç adam bu öngörüden bahsedecektir. Bu sebeple burada özel bir anlam taşımaktadır.

Ancak bütün bunları kabul etmek öğrenciler için, özellikle de diğer herkes düşse de kendisinin düşmeyeceğini iddia eden Petrus için çok zordu. Ancak İsa ciddiyetini korumaya devam etti ve horoz iki kez ötmeden önce Petrus'un Kendisini üç kez inkâr edeceğini bildirdi. İsa'nın yargılanması ve Petrus'un inkârı sahnesinde bu öngörünün çok önemli bir işlevi olacaktı; dolayısıyla burada da çok önemli bir işlevi bulunmaktadır.

Tanrı'ya bir şeyi yapacağımıza ya da yapmayacağımıza dair söz verdiğiniz ve sonunda onu yaptığınız ya da yapmadığınız zamanlardan ne öğrenebilirsiniz?

Getsemani

Markos 14:32-42 ayetlerini okuyun. İsa Getsemani bahçesinde ne için dua ediyor ve duası nasıl yanıtlanıyor?

Fıfış yemeğini yedikleri surlarla çevrili Yerusulim kentinden ayrılan İsa ve öğrencileri, Kidron vadisini geçerek Zeytin Dağı'nın yamacındaki bir bahçeye gittiler. Getsemani ismi yağ baskısı anlamına gelir, bu da akıllara yakınlarda bir zeytinyağı çıkarma tesisi olduğunu getiriyor. Romalılar M.S. 70 yılındaki kuşatma sırasında Zeytin Dağı'ndaki tüm ağaçları kestikleri için, burasının tam olarak nerede olduğu bilinmemektedir.

İsa bahçeye girdikten sonra öğrencilerini orada bıraktı, Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı yanına alarak biraz daha ilerledi. Ancak sonra bu üçünü de geride bıraktı ve tek başına daha da ilerledi. Bu mesafeli duruş, İsa'nın yaklaşan acısıyla yüzleşirken giderek daha çok yalnızlaştığını göstermektedir.

İsa, eğer Tanrı'nın isteğiyle olacak ise ıstırap kasesinin elinden alınması için dua etti (*Mar. 14:36*). Markos'un "Baba" olarak çevirdiği Aramicedeki Abba sözcüğünü kullandı. Bu sözcük bazı kişilerin iddia ettiği gibi "Babacığım" anlamına gelmiyor. Bir çocuk babasına hitap etmek için *abi* sözcüğünü kullanırdı (bakınız Raymond E. Brown, *The Death of the Messiah, Anchor Bible Reference Library [Mesih'in Ölümü, Kutsal Kitap Referans Kütüphanesi]*, 1. cilt, s. 172, 173). Yine de, kullanılan *Abba, Baba* sözcüğü, küçümsenmemesi gereken bir yakın ailevi bağ anlamı taşımaktadır.

İsa ıstırap kasesinin elinden alınması için dua ediyordu. Ancak Kendisini Tanrı'nın iradesine teslim etmişti (Matta 6:10 ayetindeki Rab'in Duası ile karşılaştırın). Çile hikayesinin geri kalanında, Tanrı'nın İsa'nın duasına verdiği yanıtın "Hayır" olduğu açıkça görülmektedir. İstırap kâsesini O'nun elinden almayacaktı, çünkü kurtuluş dünyaya bu yaşananlar aracılığıyla sunuluyordu.

Zorluklarla karşılaştığımızda, sizi destekleyen arkadaşlarınızın olması cesaret verir. Filipililer 4:13 ayetinde Pavlus, kendisini güçlendiren aracılığıyla her şeyi yapabileceğinden bahsediyor. Elçinin "Yine de" diye başladığı Filipililer 4:14 ayetini ise pek çok kişi unutmuştur. Pavlus şöyle diyor: "Yine de sıkıntılara ortak olmakla iyi ettiniz." İsa'nın Getsemani bahçesinde istediği de buydu. Üç kez öğrencilerinden teselli istemeye geldi. Üç kez uyuduklarını gördü. Sonunda onları Kendisiyle birlikte yargılanmayla yüzleşmeleri için uyandırdı. O hazırdı fakat onlar değildi.

İsa'dan Kaçmak İçin Her Şeyi Geride Bırakıyorlar

Markos 14:43-52 ayetlerini okuyun. Burada kurtuluş tasarısı için son derece önemli olan hangi olay gerçekleşiyor?

İsa'nın en yakınındaki yardımcılarından birinin O'nu düşmanlarının eline teslim etmiş olması sarsıcı bir gerçektir. Müjdeder Yahuda'yı bunu yapmaya itenin ne olduğu konusunda çok fazla ayrıntıya girmiyorlar. Ancak Ellen G. White şöyle yazıyor: "Yahuda'nın doğasında aşırı derecede bir para hırsı vardı; fakat onun karakteri böyle bir davranışta bulunacak kadar bozuk değildi. Yahuda bu aşırı para hırsının, kendi yaşamını tamamen kontrol altına almasına göz yumdu ve sonunda Mesih'e duyduğu sevgiden bile daha ağır gelen bir para hırsına kapıldı. Günahın derinliklerinde kaybolmak üzere kendisini tamamen Şeytan'ın arzularına teslim etti."—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 705.

İhanet özünde herkes tarafından, hatta ihanet edenleri kullananlar tarafından bile kınanan bir davranıştır (*Mat. 27:3-7 ile karşılaştırın*). Ancak Yahuda'nın davranışı özellikle hainliktir, çünkü o ihanetini dostluk kisvesi altında gizlemeye çalışmıştır. Yanında getirdiği kişilere öptüğü kişinin tutuklanması gereken kişi olduğu bilgisini vermiştir. Anlaşıyor ki Yahuda hainliğini İsa'dan ve diğer öğrencilerden gizlemek istemişti.

Gelenler İsa'yı tutuklarken bir kargaşa oluştu. Birisi kılıcını çekti (Yuhanna 18:10, 11 onun Petrus olduğunu söylüyor) ve başkâhinin kölesinin kulağını kesti. İsa bu kalabalık gruba hitaben, tapınakta öğretirken alenen yapmaktan korktukları şeyi gizlice yaptıklarını söyledi ve onları azarladı. Ancak sözlerini Kutsal Yazılar'ın yerine gelmesine atıfta bulunarak bitirdi. Bu, Çile hikayesi boyunca devam eden ikili planın bir başka işaretidir –yani insan iradesi Mesih'i yok etmek için çalışıyor olsa dahi, Tanrı'nın isteği yerine geliyordu.

Petrus da dahil olmak üzere öğrencilerin hepsi kaçtılar. Ancak Petrus yine de İsa'yı uzaktan takip edecek ve sonunda başını belaya sokarak yeniden ortaya çıkacaktı. Ancak Markos 14:51, 52 ayetlerinde İsa'yı izleyen genç bir adamdan söz ediliyor; kabul edilmiş Müjdeder'de başka hiçbir yerde bu kişiden bahsedilmemektedir. Bazıları bu kişinin Markos'un kendisi olduğunu düşünüyor ancak bu kanıtlanabilir değildir. Dikkat çekici olan, bu gencin de sonunda çıplak olarak kaçmış olmasıdır. Genç adam İsa'nın "peşinden gitmek" için her şeyi bırakmak yerine, İsa'dan "kaçmak" için her şeyi bırakmıştır.

Sadece tek bir günahın kölesi olmanın Yahuda'yı bu yaptığını yapmaya yönlendirmiş olmasının ne kadar korkutucu bir düşünce olduğunu değerlendirin. Bu, günahattan nefret etme ve Tanrı'nın lütfuyla günahın üstesinden gelme konusunda bize ne anlatmalıdır?

Kimsin Sen?

Markos 14:60-72 ayetlerini okuyun. Petrus'un yaptığının aksine İsa'nın olaylara nasıl tepki verdiğini değerlendirin. Bu farklılıklardan hangi dersleri çıkarabiliriz?

Markos 14:53-59 ayetleri, İsa'nın Sanhedrin'e getirilişini ve yargılanmasının ilk bölümünü anlatıyor. Buradaki hayal kırıklığıyla dolu bir denemedir. Önderler tekrar tekrar İsa'ya karşı suçlamalarını kabul ettirmeye çalıştılar. Müjde yazarı tanıklıkların nasıl sahte olduğunu ve şahitlerin asla aynı fikirde olmadıklarını belirtiyor.

Sonunda başkâhin ayağa kalktı ve doğrudan İsa'ya konuşmaya başladı. İsa ilk başta ona yanıt vermedi. Ancak daha sonra başkâhin O'na Tanrı'nın huzurunda yemin ettirdi (*bkz. Mat. 26:63*) ve doğrudan O'na Mesih olup olmadığını doğrudan sordu. İsa açık ve samimi bir şekilde Mesih olduğunu kabul etti ve ardından Daniel 7:13, 14 ayetlerine atıfta bulunarak, İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini görececeklerini söyledi. Bu sözler başkâhin için yeterinden fazlaydı. Cübbesini yırttı ve İsa'nın mahkum edilmesini talep etti, konsey bu isteği hemen kabul etti. Önderler İsa'nın üzerine tükürerek, gözlerini bağlayarak, O'na vurarak ve peygamberlik etmesini isteyerek O'nu aşağılamaya başladılar.

İsa içeride yargılanırken ve sadık bir tanıklık verirken, Petrus dışarıda O'nu inkar ederek yalan söylüyordu. Markos Müjdesi'ndeki altıncı ve son Sandviç hikaye budur ve buradaki ironi özellikle dikkat çekmektedir. Burada iki benzer karakter, İsa ve Petrus, tamamen karşıt davranışlarda bulunuyorlardı. İsa sadık bir tanıklık verirken, Petrus yalancı yere tanıklık ediyordu. Petrus üç kez orada olanlar ya da görgü tanıkları tarafından sıkıştırıldı ve her seferinde İsa'yla olan ilişkisini inkâr etti, hatta bu süreçte küfredip lanet okudu.

Tam bu noktada bir horoz iki kez öttü ve Petrus o anda İsa'nın o gece Rabbini üç kez inkâr edeceğine dair söylediklerini hatırladı. Ruhun yıkıldı ve ağlamaya başladı. Burada çarpıcı bir ironi bulunmaktadır –İsa yargılandıktan sonra gözleri bağlandı, ona vuruldu ve “peygamberliğini göstermesi” söylendi! Amaçları, Kendisine kimin vurduğunu göremediği için O'nunla alay etmektir. Ancak onlar bunu yaparken Petrus aşağıdaki avluda İsa'yı inkâr ediyor ve O'nun peygamberlik sözlerinden birini yerine getiriyordu. Sonuçta, Petrus İsa'yı inkâr ederek O'nun Mesih olduğunu göstermiş oldu.

İsa'yı izlemek istediği halde zaman zaman bunu başaramayan bir kişiye hangi umut dolu sözleri söylerdiniz? Hangimiz bazen İsa'nın istediğini bildiğimiz şeyi izlemekte başarısız olmadık ki?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 689-711 sayfalarındaki “Hanna Ve Kayafa’nın Önünde” ve “Yahuda” bölümlerini okuyun.

“Petrus, İsa’yı tanımadığına dair yemin ettiğinde horozun sesi kulaklarında çınlarken İsa döndü ve bu zavallı öğrencisine doğru baktı. Aynı anda Petrus da Ona doğru bakıyordu. Petrus, O’nu inkar etmesine rağmen İsa’nın yüzünde nefretin değil; bilakis, O’nun ilahiliğinin ve çektiği o büyük merhametin ve acının izlerini gördü.

İsa’nın sevgi ve şefkat dolu yüreğini yansıtan solgun yüzüne baktığında büyük bir acı adeta Petrus’un yüreğine bir ok gibi saplandı. Vicdan azabı duyuyordu. Petrus daha birkaç saat önce Rab’bi ile hapse hatta ölüme bile gideceğini vaad etmişti. İsa’nın, kendisini aynı gece içinde üç kez inkar edeceğini söylediğinde duyduğu acıyı hatırladı. Petrus az önce İsa’yı tanımadığını bildirmişti; fakat şimdi İsa’nın, onu ne kadar iyi tanıdığının ve sahte olduğunu kendisinin bile bilmediği yüreğindeki gizli düşünceleri nasıl açıkça okuduğunun farkına vardı.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 700.

Tartışma Soruları:

1. Sadece İsa’nın Markos 14:9 ayetindeki öngörüsünü okuyarak, İsa’nın öngörülerinden bir diğerinin –söylendiği koşullar dikkate alındığında pek de olası olmayan bir öngörünün– gerçekleştiğini nasıl görüyoruz?
2. Yahuda ve Petrus’u karşılaştırm. Çile hikayesindeki davranışları açısından birbirlerine ne kadar benziyorlardı ve ne kadar farklıydılar?
3. Rab’bin Sofrası’nın ne anlam taşıdığını tartışın. Bunu kilisemizde nasıl daha anlamlı hale getirebilir ve kutlamalara daha fazla üyeyi nasıl dahil edebiliriz?
4. Tanrı’nın İsa’nın Getsemani bahçesindeki duasına “Hayır” yanıtı verdiği gerçeğini tartışın. Tanrı bize “Hayır” dediğinde bu ne anlama gelir?
5. Petrus inkârlarıyla İsa’yı büyük ölçüde hayal kırıklığına uğratmış olmasına rağmen, İsa onu dışlamamıştı. Bu gerçekten kendiniz için nasıl bir umut çıkarabilirsiniz?

Tofuyla İlgili Bir Rüyayı Gerçekleştirmek, Bölüm 8

Andrew McChesney Tarafından

Babasında mide sorunları ortaya çıktı ve annesi ile Anush onun beslenmesine çok dikkat etmeye karar verdiler. Anush bir vejetaryendi ve biyoloji eğitimi almış olan annesi de hangi yiyeceklerin sağlıklı olduğunu biliyordu. Ancak aile masasına en sağlıklı yiyecekleri koymaya çalışmamışlardı. Annesi ve Anush, babasına çoğunlukla bitki bazlı yemekler vermeye başladılar ve böylece mide sorunları ortadan kalktı.

Sonra babası başka bir rüya gördü. Garajda parlak bir ışık gördü. O kadar parlaktı ki bakamıyordu. "Korkma," dedi ışıktan bir ses. "Gel. Tohumlarla dolu bu kovayı al ve onları bu masanın üzerine ek."

Baba, paslanmaz çelik bir masanın yanında bir kova tohum gördü. Ancak bu emir ona hiç mantıklı gelmemişti. Üniversite öğrencisiyken ziraat bilimi eğitimi almıştı, dolayısıyla bitkileri biliyordu. Ancak bu bilgi olmadan bile tohumların çelik üzerinde filizlenemeyeceğini biliyordu. "Tohumların toprağa ekilmesi gerekiyor" diye itiraz etti. Ses tereddüt etmedi. "Dediğimi yap" dedi.

Hâlâ rüyadayken bir gün geçti ve baba masanın üzerinde üç inçlik sağlıklı filizlerin büyüdüğünü gördü. Şok oldu. "Neler oluyor?" dedi. "Tohumlar bir geçede ve bu paslanmaz çelik masanın üzerinde nasıl büyüyebilir?"

Ses, "Yeşil filizleri söküp satmalısın" dedi.

Baba rüyayı ailesine anlattı. Anush dinlerken Tanrı'nın babasından tofu üretmesini istediğini düşündü ancak emin değildi. Ermenistan'da tofu yapan bir firma yoktu. Babası, tarımsal eğitim almış bir esnaftı ve Anush onun bunu yapabileceğinden emindi. Ancak rüyasını yorumlamaya çalışmak istemiyordu. Babasının Tanrı'nın çağrısını doğrudan duyması için dua etti.

Daha sonra Anush, Ukrayna'da bir tıbbi misyonerlik konferansına katıldı. 300 katılımcı babasının rüyasını duyduklarında heyecanlandılar. Yıl 2019'du ve Adventistlerin ülkede gelişen tofu üretim tesisleri ve sağlıklı gıda mağazaları vardı. Konferansın organizatörü, Anush'un babasına tofu yapmayı kimin öğretmeye istekli olacağını sorduğunda herkes ellerini kaldırdı.

İki ay sonra babası Ukrayna'ya uçak bileti aldı. İbrahim ve Sara gibi Anush'un anne ve babası da tam olarak nereye gittiklerini bilmeden evden ayrıldılar. Tanrı her şeyi organize etmişti. Konferanstaki tıbbi misyonerler onları havaalanında karşıladı. Anne ve baba 12 gün boyunca Adventist sağlıklı gıda mağazalarını ve tofu tesislerini ziyaret ederken onların yanlarında kaldılar. Baba, Hristiyanların sadece para için değil aynı zamanda Tanrı'nın yüceliği için de çalışabileceğini gördü. Etkilenmişti. Eve döndü ve Ermenistan'ın ilk tofu şirketini açtı.

Anush çok sevindi. Babasının bir zamanlar vejetaryen yaşam tarzını onun kiliseye gitmesini engellemek için bir neden olarak kullandığını ve şimdi de tofu satıp vejetaryen yaşam tarzını teşvik ettiğini düşününce hayrete düştü.

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'un ki gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Gelecek hafta: Aile, Ermenistan'da müjdeyi yaymak için birleşiyor.

Yargılandı ve Çarmıha Gerildi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Markos 15, Luk. 13:1, Mez. 22:18, Yü. 20:24-29, Yü. 1:1-3, Dan. 9:24-27.*

HATIRLAMA METNİ: “Saat üçte İsa yüksek sesle, ‘Elohi, Elohi, lema şevaktani’ yani, ‘Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?’ diye bağırdı” (*Markos. 15:34*).

Cile hikayesinin kalbi Markos 15. bölümdür. Bu bölümde İsa'nın yargılanması, mahkûm edilmesi, askerler tarafından alaya alınması, çarmıha gerilmesi, ardından da ölmesi ve gömülmesi anlatılmaktadır. Burada gerçekleşen olaylar, muhtemelen yazar gerçeklerin kendi adına konuşmasını istediği için, yalın ve çarpıcı ayrıntılarla sunulmuştur.

Bu bölüm boyunca ironinin önemli bir işlevi bulunmaktadır. Bu sebeple, ironinin ne olduğuna dair açık bir tanım yapmak faydalı olacaktır.

İroni genellikle üç unsur içerir: (1) iki farklı katmanda anlam, (2) iki katmanın birbirleriyle çatışma ya da karşıtlık içinde olması ve (3) ironiyi görmeyen, neler olduğunu fark etmeyen ve sonuçlarına katlanacak olanın kendisi olduğunu anlamamış bir kişinin olması.

Bu haftanın konusu olan bölüm, Pilatus'un “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” sorusundan, alaycı askerlere, çarmıhın üzerindeki işaretten, din önderlerinin “Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor” diyerek O'nunla alay etmelerine ve Aramatyalı Yusuf'un beklenmedik bir şekilde ortaya çıkmasına kadar, İsa'nın ölümü ve bunun ne anlama geldiği konusunda güçlü gerçekleri ortaya koyan acı verici ironilerle doludur.

*21 Eylül Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

“Sen Yahudiler’in Kralı mısın?”

Markos 15:1-15 ayetlerini okuyun. Burada ne tür ironik durumlar ortaya çıkıyor?

Pontius Pilatus M.S. 26-36 yılları arasında Yahudiye valisiydi. İyi bir yönetici değildi ve bazı davranışları bölgede yaşayanlar arasında huzursuzluğa neden olmuştu (*Luka 13:1 ile karşılaştırın*). İsa Yahudiler tarafından yargılandıktan sonra, dine küfretme suçundan ölüm cezasına çarptırıldı. Ancak Roma yönetimi altında olan Yahudiler pek çok vakada suçluların infazını yerine getiremiyorlardı, bu yüzden İsa’yı mahkûm etmesi için Pilatus’a getirdiler.

İsa’ya Pilatus’un karşısında yöneltilen suçlamadan bahsedilmemiştir, ancak Pilatus’un İsa’ya sorduğu, “Sen Yahudiler’in Kralı mısın?” (*Mar. 15:2*) sorusuna dayanarak, suçlamanın ne olduğunu tespit etmek mümkündür. Eski Ahit döneminde İsrail krallarını meshederdi; dolayısıyla Mesih (“Meshedilmiş Olan”) ifadesinin nasıl çarpıtıldığını ve O’nun bir kral olarak saygı talep ettiği ve dolayısıyla imparatorla rekabet ettiği iddiasına dönüştürüldüğünü görmek zor değil. Yani, Sanhedrin’in önüne getirilen suçlama dine küfür iken, valinin önüne getirilen suçlama ayaklanmaydı ve bunun cezası ölümdü.

Buradaki ironi, İsa’nın hem Mesih hem de Yahudilerin Kralı olmasıdır. Dine küfür ve ayaklanma suçlarından mahkûm edilmesi aslında yanlıştı; tersine O’na hürmet edilmesi ve tapınması gerekiyordu. Yine de İsa kral gibi davranmaya devam etti. Pilatus’a verdiği “Söylediğin gibidir” (*Mar. 15:2*) yanıtı bağlayıcı değildir. Bu unvanı ne inkâr etmiş ne de onaylamıştır. Bu yanıt O’nun bir kral olduğunu, ama farklı bir kral olduğunu düşündürüyor (*Yu. 18:33-38 ile karşılaştırın*).

Markos 15:6 ayetinde, Fışık Bayramında bir tutuklunun serbest bırakılması geleneğinden bahsediliyor. Markos 15:9 ayetinde Pilatus, “Yahudilerin Kralı’nı” salıvermesini isteyip istemediklerini soruyor fakat bunu ironik bir şekilde söylemiş olsa da, ironi gerçekte onun aleyhine işliyor.

Markos 15:9, 10 ayetleri bir algılama ve algılamama dersidir. Pilatus din önderlerinin İsa’yı kıskançlıkları yüzünden teslim ettiklerini algılamıştı, fakat kalabalığa sorarak din önderlerinin ekmeğine yağ sürdüğünü algılayamadı. Önderler kalabalığı kışkırttılar ve İsa’nın çarımha gerilmesini istediler. Pilatus geri adım attı. Çarımha gerilmek çok korkunç bir ölüm şekliydi, özellikle de masum olduğunu düşündüğü biri için. Din önderleri, İsa’nın çarımha gerilmesini isterken, putperest valinin Mesih’i serbest bırakmak istemesi ne kadar acı bir ironidir.

Üzerinizde kalabalığın peşinden gitmeniz için büyük bir baskı varken sizi bunu yapmaktan ne ahkoyabilir?

Selam, Ey Yahudiler'in Kralı!

Markos 15:15-20 ayetlerini okuyun. Askerler İsa'ya ne yaptılar ve bu ne önem taşımaktadır?

Romalılar mahkûmları infaza hazırlamak için şiddetli darp yöntemine başvuruyorlardı. Kurbanın giysileri çıkarılıyor, bir direğe bağlanıyor ve ardından da kemik, cam, taş ve çivi parçalarıyla dolu deri kırbaçlarla kırbaçlanıyordu.

İsa kırbaçlandıktan sonra, infazıyla görevlendirilen askerler O'na mor bir giysi giydirdiler, başına dikenlerle örülmüş bir taç geçirdiler ve Yahudilerin kralı diye alay ederek O'nu aşağılamaya devam ettiler. Bu asker topluluğunun bir tabur olduğu belirtiliyor, bu durumda tabur 200 ila 600 kişi arasındaydı.

Sahnedeki ironi okuyucu için son derece açıktır, çünkü İsa gerçekten Kral'dır ve askerlerin alaycı sözleri bu gerçeği ilan etmektedir. Askerlerin bu davranışı, "Selam sana İmparator Sezar!" sözleriyle Roma imparatorunu selamlayan askerlerin alaycı bir taklidir. Yani üstü örtülü olarak imparatorla bir karşılaştırma yapılmaktadır.

Askerler başına bir kamaşla vurarak, üzerine tükürerek ve alaycı bir saygıyla önünde diz çökerek İsa'yla dalga geçtiler. Bu davranışların üçü de Grekçe'de geniş zaman kipiyle ifade edilmiştir. Bu şartlar altında, bu zaman kipi askerlerin davranışlarının tekrar ettiği anlamına geliyor. Yani, O'na vurmaya sürdürdüler, O'nun üzerine tükürmeye devam ettiler ve O'nun önünde alaycı bir saygıyla diz çökmeyi sürdürdüler. İsa bütün bu olanları sessizlik içinde karşıladı, hiçbir karşılık vermedi.

Roma'da çarımha gerilerek infaz edilmenin yaygın usulü, hüküm giymiş olan kişinin çarımha yerine kadar çıplak olarak taşınmasıydı. Bu yöntem, kişiyi toplumun önünde tamamen küçük düşürme ve utandırma amacı taşıyordu.

Ancak Yahudiler halkın önünde çıplaklıktan nefret ederlerdi. Markos 15:20 ayetinde mor giysiyi üzerinden çıkardıkları ve O'na kendi giysilerini geri giydirdikleri yazıyor. Dolayısıyla Romalıların o dönemde ve o bölgede Yahudilere bir ödüne vermiş olduğu anlaşılıyor.

Buradaki büyük ironiyi bir düşünün: İsa gerçekten de sadece Yahudilerin değil, onların da Kralı olmasına rağmen, alay edercesine, Kral olarak İsa'nın önünde eğiliyor ve ona "saygı" gösteriyorlardı.

Bu adamların ne yaptıklarına dair hiçbir fikirleri yoktu. O halde, bilgisizlikleri Yargı Günü'nde neden bahaneleri olmayacak?

Çarmıha Geriliş

Markos 15:21-38 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde hangi korkunç ve acı verici ironi ortaya çıkıyor?

Çile hikayesinin bu noktasında İsa, sessiz bir kurbandı ve O'nu öldürmeye kararlı kişilerin denetimi altındaydı. Müjde boyunca, tutuklanmasına kadar, tüm eylemlerin hakimi O'ydu. Oysa şimdi O'na karşı harekete geçilmişti. Dayanıklı gezgin bir vaiz olmasına rağmen, yediği dayaklar, çektiği yiyecek ve uyku eksikliği O'nu o kadar yorgun düşürmüştü ki, bir yabancı O'nun çarmıhını taşımak zorunda kaldı.

Çarmıhta giysileri çıkarıldı ve kimin olacağını belirlemek için kura çeken askerlerin malı oldu (*Mez. 22:18 ile karşılaştırın*). Çarmıha gerilme oldukça kansız bir infaz yöntemi idi. Kişiyi çarmıha germek için kullanılan çiviler (*Yu. 20:24-29 ile karşılaştırın*) büyük olasılıkla bileğin altından, ana kan damarlarının geçmediği avuç içine doğru çakılıyordu. (Hem İbranice'de hem de Grekçe'de "el" sözcüğü hem el hem de dirsekle bilek arası anlamına gelebilir). Avuç içi, çarmıha gerilme sırasında vücudun ağırlığını taşımak için gerekli dayanıklılığa sahip değildir. Ön kolun ortasından geçen merkez sinir çiviler tarafından ezilerek kolda dayanılmaz bir ağrıya sebep olurdu. Nefes almak zorlaşırdı. Çarmıha gerilen kurbanlar iyi nefes alabilmek için çivilenmiş ayaklarını itmek ve kollarını bükmek zorundaydı, bu da yine son derece ıstıraplı bir ağrıya neden oluyordu. Bitkinlikten nefessiz kalma ölüm nedenlerinden biriydi.

İsa çarmıha gerildiği sırada muazzam bir alay ve aşağılanmaya maruz kalmıştır. Markos Müjdesi'nde İsa'nın Kim olduğu konusunda sessizlik çağrısı yaptığı bir ifşaat/gizlilik düzeni bulunmaktadır. Haliyle, "Rab", "Tanrı'nın Oğlu", "Mesih" gibi Mesih'le ilişkili unvanlar hikayede pek sık karşımıza çıkmamaktadır.

Bu durum çarmıhta değişmektedir. O artık gizlenebilir değildir. Bu unvanları İsa'yla alay etmek için kullananların din önderleri olması ironik bir durumdur. Bu adamlar kendilerini nasıl da mahkûm ediyorlardı!

Alaycı ifadelerinden biri öne çıkıyor. Markos 15:31 ayetinde şöyle diyorlar: "Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor." O'nun çarmıhtaki çaresizliğini vurgulamak için, O'nun başkalarına yardım ettiğini söylüyorlar (Burada kullanılan Grekçe fiil "korumak" "iyileştirmek", "kurtarmak" anlamlarına gelebilir). Yani, ironik bir şekilde, O'nun Kurtarıcı olduğunu kabul ediyorlardı. İroni daha da derinleşiyor: Kendisini kurtaramamasının ya da kurtarmamasının sebebi, çarmıhta başkalarını kurtarıyor olmasıdır.

Yuhanna 1:1-3 ayetlerini okuyun ve sonra bu ayetlerin İsa hakkında, Markos Müjdesi'nde çarmıha gerilen İsa hakkında bize ne anlattığını düşünün. Mesih'in ölümünün bizim için ne anlama geldiğini nasıl kavrayabiliriz?

Tanrı'nın Terk Ettiği

Markos 15:33-41 ayetlerini okuyun. Markos Müjdesi'nde İsa'nın çarmıhta söylediği tek söz nedir? Mesih'in ölümü sonuçta hepimiz için ne anlama geliyor?

Markos Müjdesi çarmıhı hem fiziksel hem de ruhsal açıdan çok karanlık bir yer olarak sunuyor. O Cuma günü öğleden sonra saat 3'e kadar Golgota'nın üzerine doğaüstü bir karanlık çöktü. "Altıncı saat olunca, dokuzuncu saate kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü" (Mar. 15:33 CAN).

İsa'nın çarmıhta dua ederken, Tanrı'ya feryat ederken ve neden terk edildiğini sorarken söylediği sözlere "terk edilmişliğin çığlığı" denilmektedir. İsa Mezmurlar 22:1 ayetinden alıntı yapıyor. Markos 15:24 ve 29 ayetlerinde de aynı Mezmur'dan başka alıntıların yer alması, İsa'nın ölümüyle Kutsal Yazılar'ın tamamlandığı anlamına gelmektedir. İnsanların habis planları dahi Tanrı'nın isteğini yerine getiriyordu.

İsa'nın çarmıhta söylediği sözler Aramice olarak ve ayrıca tercümesiyle birlikte aktarılmıştır. Ayette geçen "Tanrım, Tanrım" sözcükleri aynı ayetteki *Elohi, Elohi* ifadesidir (Aramicedeki 'elahi sözcüğünün tercümesi). Burada İsa'nın İlyas'ı çağırıldığını düşünmek kolaya kaçmak olur (Aramicede 'eliyyah, "Benim Tanrım YAHVE'dir" anlamına gelen bir ifadedir). Orada bulunan bazı izleyicilerin yaptığı hata buydu.

Bu ayetlerle ilgili çarpıcı olan şey, Markos 1:9-11 ayetlerindeki İsa'nın vaftiziyle olan benzerliğidir.

Vaftiz: Markos 1:9-11	Çarmıh: Markos 15:34-39
Yahya İsa'yı Vaftiz Eder	İsa'nın vaftizi (Markos 10:38 ayetiyle karşılaştırm)
Yahya (İlyas simgesi; bkz. Markos 9:11-33)	İlyas'ı Çağırır
Gökler yarılr	Perde yırtılır
Ruh (<i>pneuma</i>)	İsa son nefesini verir (<i>expneō</i>)
Tanrı'nın sesi "Sen benim sevgili Oğlum'sun"	Yüzbaşı: "Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu"

Bu benzerlikler, İsa'nın Markos 1. bölümdeki vaftizinin, O'nun Daniel 9:24-27 ayetlerindeki peygamberlik sözüyle bildirilmiş olan hizmetinin başlangıcı olması gibi, Markos 15. bölümde çarmıhta meydana gelen şeyin de, İsa'nın birçokları için fide olarak ölmesiyle (Mar. 10:45) O'nun hizmetinin tamamlanması ya da amacı olduğunu gösteriyor. İsa'nın çarmıhtaki ölümü Daniel 9:24-27 ayetlerindeki peygamberlik sözünün bir kısmını da yerine getiriyor. Tapınaktaki perdenin yırtılması ise (Mar. 15:38), kurbanlık düzeninin tamamlandığına işaret ediyor çünkü örnek aşıyla buluşmuş ve kurtuluş tarihinin yeni bir aşaması başlamıştır.

İnsanların habis komplolarına rağmen, Tanrı'nın amaçları yerine getirilmiştir. Bu, etrafımızda her ne olursa olsun, Tanrı'ya güvenebileceğimizi ve sonunda O'nun iyiliğinin galip geleceğini anlamamıza neden yardımcı olmalıdır?

Uykuya Yatırıldı

Markos 15:42-47 ayetlerini okuyun. Özellikle de İsa'nın öğrencilerinin hiç-biri ortalıkta görünmezken, Aramatyalı Yusuf'un müdahale etmesi ne önem taşımaktadır?

Bütün bu dramdan sonra, daha “olağan” şeyler gerçekleşti. Öncelikle, ölü-lerin her zaman gömülmesi gereklidir. Ancak bundan sonra gerçekleşen bazı olaylar ruhsal açıdan oldukça dokunaklıdır ve diğerleri de tarihsel açıdan son derece önemlidir.

Markos Müjdesi'nde Aramatyalı Yusuf bu ayetlerde ilk ve son defa karşımıza çıkıyor. Yusuf Sanhedrin'in saygın bir üyesi ve “kentli seçkinler” olarak adlandırılan topluluğun bir parçasıydı. Zengin ve saygın bir adam olarak valinin gözünde itibar sahibiydi, bu da Pilatus'un yanına gidip İsa'nın cesedini istemeye nasıl cesaret edebildiğini açıklıyor. Yüksek Kurul'un bir üyesinin İsa'nın gömülmesiyle bu kadar ilgilenmesi dokunaklı bir ayrıntıdır. Bu arada, tüm bu olaylar sırasında İsa'nın sadık öğrencileri neredeydi?

Burada tarihsel açıdan son derece önemli olan bir ayrıntı, İsa'nın öldüğünün doğrulanmış olmasıdır. Markos 15:43 ayetinde Yusuf'un İsa'nın cesedini istediği yazıyor. Ancak Pilatus İsa'nın çoktan ölmüş olduğunu duyunca şaşırды (*Mar. 15:44*). Bu nedenle, çarmıha gerilmeden sorumlu yüzbaşısı yanına çağırdı ve İsa'nın ölmüş olup olmadığını sordu. Yüzbaşı O'nun öldüğünü doğruladı.

Bunun önemli olmasının nedeni, daha sonra bazı kişilerin İsa'nın çarmıhta ölmediğini, sadece bayıldığı iddia etmeleridir. Yüzbaşının Romalı valiye söyledikleri bu iddiayla doğrudan çelişmektedir. Sonuçta Romalılar suçluları nasıl infaz edeceklerini biliyorlardı.

Yusuf İsa'yı sarmak için keten bir kefen getirdi ve O'nun bedenini kayadan oyulmuş bir mezara yatırdı. Bu mezar yürüyerek içine girilebilecek kadar büyüktü (*Mar 16:5*). Müjde yazarı, Yusuf'la birlikte mezarın yerini gören iki kadın olduğundan söz ediyor: Mecdelli Meryem ve Yakup'un annesi Meryem. Bu iki kadın Salome'yle birlikte çarmıha gerilme olayını uzaktan izlemişlerdi; üçü de Pazar sabahı mezara giderek İsa'yı tahnit etme işini tamamlayacaklarını düşünüyorlardı (*Mar 16:1*).

Bu üç kadından neden söz ediliyor? Bu kişiler Markos 16. bölümde boş mezarın tanıkları olacaklardır ve dolayısıyla İsa'nın dirilişinin önemli tanıklarıdır.

İsa'yı mahkûm eden kurum olan Sanhedrin'in bir üyesi burada “kahraman” olurken, İsa'nın takipçilerinin “kayıp” olmaları ne kadar ironik bir durumdur. Kritik zamanlarda işler gerçekleştirilirken biz de kayıp olmadığımızdan nasıl emin olabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 713-756 sayfaları arasındaki, “Pilatus’un Mahkemesinde”, “Golgota” ve “Tamamlandı!” bölümlerini okuyun.

“Pilatus İsa’yı kurtarmak istiyordu. Fakat diğer taraftan mevkisini ve saygınlığını koruması gerektiğini düşünerek bunu yapamayacağını gördü. Dünyevi gücünü kaybetmektense suçsuz birinin yaşamına son verilmeyi tercih etti. Günümüzde pek çok kişi de dünyevi değerler, yitirmek ve acı çekmekten korktukları için kendi prensiplerini feda ederler. Vicdan ve sorumluluk duygusu, bencil isteklerle asla bağdaşmaz. Kendi çıkarını düşünen kişi tamamen yanlış bir yola girer ve kötülükle işbirliği yapan kişi de suçların koyu karanlıklarında kaybolur gider.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 729.

“Tüm insanlığın yaptığı kötülüklerin yükü Mesih’in üzerine yüklendi. Bizleri Yasa’nın lanetinden kurtarmak adına Yasa’yı çiğneyenlerle eşit tutuldu. Adem’den beri insanlığın işlediği günahlar O’nun kalbine yük oldu ve Allah’ın günaha duyduğu öfke, insanlığın ilahlılığa doğru sürüklenmesi Mesih’in ruhunu karamsarlıkla doldurdu. Mesih tüm yaşamı boyunca günahkar insanlığa Allah’ın lütfunun müjdesini ve Baba’nın affedici sevgisini iletmiştir. En büyük günahkarları bile kurtarmak O’nun hedefi olmuştur. Fakat şimdi kendisi günahın korkunç yükü altında iken Allah’ın merhamet dolu yüzünü görememektedir. Bu O’nun, insanlığın asla anlayamayacağı kadar büyük bir acı çekmesine neden olur, zira Allah’ın varlığı bu saatte çekilmiştir. Bu O’nun duyduğu bedensel acıdan bile daha büyük bir acıdır.”—s. 744.

Tartışma Soruları:

1. Vekalet öğretisinin Ellen G. White (ve Kutsal Kitap; örneğin Yeşaya 53. bölüme bakın) için ne kadar önemli olduğuna bakın. Vekaletin ve Mesih’in bizim yerimize ölecek günahlarımızın bedelini ödemiş olmasının merkezi işlevini herhangi bir şekilde hafife alan herhangi bir öğretiyi neden sahte bir öğretiler?
2. Günümüz dünyasında İsa yerine bağışlanması istenen “Barabba” kimdir ya da nedir?
3. Aramatyalı Yusuf’un hikayesi görünüşe bakmamak konusunda bize ne söylemelidir?
4. Daniel 9:24-27 ayetlerini gözden geçirin. Neden isteyen herkese bu bölümle ilgili bir Kutsal Kitap dersi verebilmelisiniz? Verebilir misiniz?

Ermenistan'ı İsa'ya Götürmek, Bölüm 9

Andrew McChesney Tarafından

Anush babası için dua ederken aynı zamanda Ermenistan'daki kasabasının diğer 4.000 sakini için de dua ediyordu. Sonra Tanrı kalplere dokunmaya başladı.

Vaftizinden sonra Anush, kasaba için dua etmek üzere diğer iki genç kadınla düzenli olarak bir araya geldi. Daha sonra onlarca gencin ilgisini çeken seminerler düzenlediler. Ardından Avrasya Şubesi'nin yardımıyla otobüs kiraladılar ve 50 kişilik genç gruplarla Ermenistan'ı gezmeye başladılar. Kilise üyeleri her durakta gençleri selamladı ve onlarla arkadaş oldu. Anush, gençlerin evlerinden uzak yerleri ziyaret ederken Tanrı hakkındaki sorularında daha samimi ve açık olduklarını gördü.

Adventistlerin mesajına olan ilgi arttıkça bir pastör, ilişkiler, mali durum ve diğer pratik konular hakkında konuşmak üzere her pazar günü kasabayı ziyaret etmeye başladı. İki yıl boyunca toplantılara çok sayıda kişi katıldı.

Baba nüfuzlu ve saygı duyulan biriydi, bu nedenle Yedinci Gün Adventisti olduğunda tüm kasaba bunu fark etti. İnsanlar onun inancından ve onun ulusal kilise olmayan bir kiliseye gitme kararından konuşmaya başladı. Onun vaftizi ise buzları kıran nokta oldu. Bir zamanlar yedi sadık kadının özel bir evde buluşmasından oluşan kasabanın kilisesi, artık her Şabat'ta düzinelerce insanın toplandığı kiralık bir salona taşındı. Kilise üyeleri ve diğerleri de her gün dua etmek için çevrimiçi olarak buluşuyor. Bir kilise binası satın alma planları yapıyor.

Adı Armen Safaryan olan baba, bugün eşi Gayane Badalyan ve kızı Anush Safaryan ile birlikte kendi şirketlerinde üç çeşit tofu yapmak için çalışıyor. Ermenistan'daki tek tofu şirketi olarak ulusal televizyona çıktılar ve babaya neden tofu yaptığı sorulduğunda inancını paylaşma fırsatı buldu.

Bir kilise ihtiyarı olan ve kilisenin aile hizmetleri departmanını yöneten Baba ile kilisenin sağlık hizmetleri departmanını yöneten Anne, diğer kiliselerde de sayılmakta ve sevilmektedirler. Pek çok anne ve çocuğun hâlâ kocası veya babası olmadan kiliseye gittiği bir ülkede Baba bir rol model olarak görülüyor. Baba, Anne ve Anush bunu değiştirmek istiyor. Kilise liderleri konuşmalarda babayı tamtırken "Bakın, bu normal Ermeni adam bir Adventist" diyor. "Erkekler, yalnız değilsiniz. Bu adam Şabat günü kiliseye gidiyor."

Anush, hikayesini kiliselerde ve gençlik kamplarında paylaşıyor ve şöyle diyor: "Kocalarımızın ve babalarımızın kiliseye gitmenize izin vermesiyle yetinmeyin. Sizinle gelmeleri için Tanrı'ya yalvarın."

Geçen çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Ermenistan'ın Erivan kentinde, Anush'un gibi aileler için bir etki merkezi açmaya gitti. Sunularımızla müjdenin yayılmasına yardımcı olduğumuz için teşekkür ederiz.

Rab Dirildi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Mar 15:42–47, Markos 16, Kol. 2:10–12, 1Ko. 15:1–8, Dan. 9:24–27, Yu. 20:11–18.*

HATIRLAMA METNİ: “Adam onlara, ‘Şaşırmayın!’ dedi. ‘Çarmıha gerilen Nasıralı İsa’yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O’nu yatırdıkları yer” (*Markos 16:6*).

İsa'nın çarmıha gerilmesi, öğrencilerinin umutları ve imanları için çalan ölüm çanı oldu. Onlar için karamsar bir hafta sonuydu, çünkü sadece Efendileri'nin ölümüyle yüzleşmek zorunda kalmamışlardı, aynı zamanda kendi yaşamları için de korku içindeydiler (*Yu. 20:19*).

Markos Müjdesi'nin son bölümü olan 16. bölümde, O'nun ölümünün ardından neler olduğuna bakacağız.

İlk olarak, İsa'nın dirilişinin ne zaman gerçekleştiğine ve kadınların o Pazar sabahı neden mezara geldiklerine bakacağız. Adventistler zaman zaman Pazar gününün kutsallığını desteklemek için yanlış şekilde kullanılmış olmasından dolayı diriliş sabahına mesafeli yaklaşmışlardır. Bunun yerine, ne yazık ki o gün yaşananlardan ortaya çıkan yanlış öğretiye rağmen, Pazar günü gerçekleşen dirilişten nasıl sevinç duyabileceğimizi göreceğiz.

İkinci olarak, bu derste Markos 16. bölümün ilk ayetlerini açıklayacak ve bu sözleri tüm kitap boyunca işlenen bir temaya bağlayacağız. Pazartesi ve Salı gününün derslerinde bu kavramları inceleyeceğiz.

Üçüncü olarak, Çarşamba ve Perşembe günleri Markos 16. bölümüm geri kalanını çalışacak ve önümüze koyduğu görevi ele alacağız. Bu ders, Markos okuyucusuna müjdeyi dünyanın dört bir yanına götürmesi için yapılan bir çağrıyla sona erecek.

*28 Eylül Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Diriliş Seviniyorlar

Markos 15:42-16:6 ayetlerini okuyun. Burada ne oluyor ve bu hikaye diriliş hikayesiyle neden bu kadar ilgilidir?

Bütün Müjde yazarları İsa'nın "Hazırlık Günü" diye tanımladıkları günde öldüğü konusunda hemfikirdirler (*Mat. 27:62; Mar. 15:42; Luk. 23:54; Yu. 19:14, 31, 42*). Çoğu yorumcu buradan yola çıkarak Perşembe günbatımından Cuma günbatımına kadar olan sürenin ifade edildiği sonucuna varır. İsa Cuma günü öğleden sonra ölmüş ve gün batmadan önce hızla gömülmüştür.

Sebt günü boyunca Rab mezarda dinlenmişti ve İsa'nın bütün öğrencileri de dinlendi. "Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler" (*Luk. 23:56*). Eğer İsa gerçekten dördüncü buyruğu yerine getirme zorunluluğunu, en azından onların zihninde önemsizleştirmiş olsa, bu oldukça garip bir davranış olurdu.

Cumartesi gecesi kadınlar baharat satın aldılar ve Pazar sabahı, alışılmış gömme işlemini tamamlama isteğiyle mezara gittiler. *Elbette, İsa orada değildi!*

İkinci yüzyılın başlarından itibaren Hristiyanlar İsa'nın Pazar günü dirilmiş olmasında bir değer görmeye başlamışlardır. Pazar kutsallığı bu temel üzerine inşa edilmiştir. Fakat Yeni Ahit'in öğrettiği bu mudur?

Koloseliler 2:10-12 ayetlerini okuyun. İsa'nın dirilişinin Yeni Ahit'teki simgesi nedir?

Kutsal Kitap'ta dirilişin bir simgesi olarak Pazar gününün kutsal kılındığını ima eden tek bir ifade bile bulunmamaktadır. O simge vaftizdir. "Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük" (*Rom. 6:4*).

Pazar ibadetiyle ilgili yanlış öğretiye rağmen, biz Adventistler olarak İsa'nın Pazar sabahı dirilmiş olmasından sevinç duymalıyız. İsa ölümü ve dirilişiyle ölüme karşı zafer kazanmıştır ve O'nun dirilişi sayesinde biz kendi dirilişimizin güvencesine sahibiz.

"Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu" (1Pe 1:3). Pavlus'un İsa'nın dirilişi konusundaki kesin inancına dikkat edin. Biz de bu kesin inanca nasıl sahip olabiliriz?

Taş Yana Yuvarlanmıştı

Markos 16:1-8 ve 1. Korintliler 15:1-8 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerin ortak noktası nedir?

Diriliş hikayesi Müjdelerin her birinde yer almaktadır. Her Müjde yazarı hikayeyi farklı bir bakış açısından sunuyor, fakat hepsi 1. Korintliler 15:1-8 ayetlerinde de karşımıza çıkan temel kavramları içermektedir.

Dört öge tekrar tekrar karşımıza çıkıyor—öldü, gömüldü, dirildi, görüldü. Markos Müjdesi'nde ölüm ve gömülme 15. bölümde yer alıyor. Dirilme ve görülmeye ise 16. bölümde yer alır, ancak bir farklılıkla. Markos 16:7 ayeti Celile'de bir buluşma olacağından söz ediyor; kendisini orada göreceksiniz (bkz. Yuhanna 21).

Bazı insanlar Hristiyanların dirilmiş bir Rab'be inanyor olmalarını şartıtcı buluyorlar. Ancak O'nun dirildiğine dair kanıtlar sağlamdır ve mantığa uygundur.

Öncelikle, tek yapılması gereken Tanrı'nın Yaratan olduğuna inanmaktır (bkz. Yarattığı 1. ve 2. bölümler) böylelikle diriliş, bir mucize olduğu fikri makul hale gelir. Evreni ve ardından yeryüzündeki yaşamı yaratmış olan Tanrı, eğer isterse, İsa'yı diriltme kudretine kesinlikle sahiptir. Tanrı'nın varlığı İsa'nın dirilişini kaçınılmaz kılmıyor, sadece mantıklı hale getiriyor.

Sonra, mezar kesinlikle boştu. Tanrıtanımayan tarihçiler bile bu gerçeği kabul ediyorlar. Boş olmasaydı, O'nun dirilişiyle ilgili iddialar daha en başından başarısızlığa uğrardı, çünkü O'nun bedeninin orada bulunması, dirildiğine dair tüm iddiaları ortadan kaldırırdı.

Ayrıca, O'nun öğrencilerinin cesedi çaldığı açıklaması da geçersizdir. Öğrenciler kesinlikle muhafızları atlatamazdı. Bunu yapmış ve cesedi almış olduklarını farz edelim, o halde öğrenciler cesedi çaldıkları için neden tutuklanmadılar? Cevap şudur; din önderleri bunu öğrencilerin yapmadığını biliyorlardı.

Ayrıca, çok sayıda kişi dirilmiş Mesih'i gördüklerine dair tanıklık etmiştir. Öğrenciler de dahil olmak üzere pek çok kişi ilk başta buna inanmamıştı. Ve çok sağlam bir düşman olan Pavlus, sadece dirilmiş Rab'bi gördüğünü iddia etmekle kalmıyor, aynı zamanda yaşadığı bu tecrübenin hayatının tüm gidişatını çok kökten bir şekilde değiştirdiğini söylüyor.

Son olarak (başka birçok neden daha olsa da), dirilmiş olan Rab'bi gördüğünü iddia eden kişiler tarafından kurulan Hristiyan kilisesinin yükselişi başka nasıl açıklanabilir? Bu insanlar bir yalan olduğunu bildikleri şey uğruna neden ölümü göze almış olsun ki? Hem ölümden hemen sonra (Elç. 3:15) hem de yıllar sonra (1Pe. 1:3) verdikleri tutarlı tanıklıklar, O'nun dirilmiş olduğuna dair güçlü kanıtlar sunmaktadır.

Birisi size “Mesih'in dirilmiş olduğuna dair elinizde ne kanıt var?” diye sorsa ona ne cevap verirsiniz?

Mezardaki Kadınlar

“Çarmıhın yanında duran kadınlar Sebt vaktinin geçmesini beklediler. Mesih’in bedenini yağlamak için yanlarına çok değerli baharatlar alarak haftanın ilk günü sabah erkenden mezarın başına gittiler. O’nun ölümden dirileceğini düşünmediler. Tüm umutlarını yitirmişlerdi ve yüreklerini ağır bir sıkıntı kaplamıştı. Mezara doğru yürürken Mesih’in merhamet ve teselli dolu işlerini düşündüler; fakat O’nun şu sözlerini hatırlayamadılar: ‘Sizi yine göreceğim.’ Yuhanna 16:22”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 777.

Markos 16:1-8 ayetlerini okuyun. Ne oldu ve kadınlar ilk olarak nasıl tepki verdiler?

Okuyucu, Müjde’nin en başından beri İsa’nın Mesih olduğunu bilmektedir. Ancak metnin kendisinde, O’nun Mesih olduğunu söyleyen ve kötü ruhların denetimini altında olmayan ilk kişi Markos 8:29 ayetinde Petrus’tur. Bu açıklama kitabın yarısına gelene kadar gerçekleşmiyor.

İsa Markos Müjdesi boyunca insanlara Kim olduğu ya da onlara şifa verdiği konularında sessiz kalmalarını söylüyor. Markos 1:44 ayetinde bir cüzamlıya onu iyileştirdiğini kimseye anlatmamasını söylüyor. Markos 5:43 ayetinde Yair ve karısına kızlarının diriltmesinden kimseye söz etmemelerini söylüyor. Markos 7:36 ayetinde bir topluluğa, sağır ve dilsiz adamı iyileştirdiğini kimseye anlatmalarını söylüyor. Sonra da öğrencilerine Kendisinin Mesih olduğunu insanlara söylememelerini emrediyor (*Mar. 8:30, ayrıca bkz. Mar. 9:9*). Kuşkusuz İsa’nın onlara sessiz olmalarını söylemesinin temel nedeni, Daniel 9:24-27 ayetlerindeki zaman belirten peygamberlik sözlerine uyacak şekilde hizmetini tamamlamak için Kendisine zaman tanımaktı.

Bu sahnede, İsa’nın dirilmiş olduğu kendilerine söylendikten sonra bile, kadınlar korku ve şaşkınlıkla mezardan kaçtılar ve en azından ilk başta ne olduğu hakkında konuşmadılar.

Ancak bu sessizlikleri uzun sürmedi. Markos kitabının sonuna geldiğimizde, bundan başka bir şeyle karşılaşmıyoruz. “Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu” (*Mar. 16:20*).

Yani, İsa hakkında, O’nun Kim olduğu ve yaptıkları hakkında sessiz kalma anlayışı ortadan kalkmıştır. Kitap onların Tanrı sözünü “her yerde” yaymalarıyla sona eriyor.

Biz, İsa ve O’nun yaptıkları hakkında neden sessiz kalmamalıyız? İsa’yı ve kurtuluş tasarısını bugün kime anlatabilirsiniz?

Meryem ve Diğerlerine Görünüyor

Markos 16:9-20 ayetlerini okuyun. Bu ayetler diriliş hikayesine ne ekliyor?

Markos 16:9-20 ayetlerinin neredeyse tamamı Yeni Ahit'teki başka ayetlerle benzerlik göstermektedir –Mecdeli Meryem'in mezarda İsa'yı görmesi (*Mat. 28:1, 9, 10; Yu. 20:11-18; Luk. 8:2 ile karşılaştırın*); O'nu kırdan gören iki adam (*Luk. 24:13-35*); on birlerin görevlendirilmesi (*Mat. 28:16-20, Luk. 24:36-49, Yu. 20:19-23*).

İsa'yı canlı gören ilk kişi Mecdeli Meryem'dir (*Yu. 20:11-18*). Başka kadınlar da O'nu görmüştür (*Mat. 28:8-10*). Dirilmiş olan Rab'bi ilk görenlerin kadınlar olması önemlidir. Eski dünyada kadınlar tanık olarak yüksek bir itibara sahip olmadıkları için, eğer hikayeuydurma olsaydı, ilk tanıklar olarak erkeklerin adının verilmesi çok daha olası olurdu. Ancak tanıklar erkekler değil, Onikiler değil, bir kadındı. Meryem iyi haberi öğrencilere söylemeye gitti ancak şaşırtıcı olmayan bir şekilde, büyük olasılıkla hayal ürünü görüldüğü için ve ne yazık ki Meryem bir kadın olduğu için onun tanıklığına inanmadılar.

İsa'nın diriliş hikayesini savunan kişiler bu gerçeği, yani İsa'yı ilk görenlerin kadınlar olmasını, hikayenin doğru olduğunu gösteren güçlü bir kanıt olarak kullanmışlardır.

Markos 16:14 ayetinde, bu hikaye uydurma olsa hiçbir anlam ifade etmeyecek hangi olay gerçekleşiyor?

Elbette, eğer hikayeyi uyduruyor olsalardı, neden kendilerini bu kadar kötü gösterebilirler ki? İsa "yüreklarının duygusuzluğundan ötürü" onları azarlıyor. İsa'nın tutuklanmasından, dirilişten sonra insanlara görünmesine kadar Müjde'de anlatılanlar, İsa'nın ardından gidenleri çok olumsuz bir şekilde resmetmektedir: kaçıyorlar, inkâr ediyorlar, inancsızlık gösteriyorlar v.b. Hikaye uydurma olsaydı bu çok mantıksız olurdu.

Tersine, daha sonraları dirilen Mesih'i cesaretle ve tereddütsüz bir şekilde duyurmaları ve bunun herkese sunduğu umut, iddialarının gerçekliğine dair güçlü kanıtlar sunmaktadır.

Kendimizi ruhsal şüphe ve inancsızlık tuzağına düşmekten nasıl koruyabiliriz? Neden her gün kendimizi dirilmiş Mesih'e bağlamalıyız?

Dünyanın Her Yanına Gidin

Markos 16:14-20 ayetlerini okuyun. İsa öğrencilerine görüldüğünde onlara ne söyledi ve bu sözler bugün için ne anlama geliyor?

İsa'nın öğrencilerine söylediği ilk sözler sadece Markos 16:14 ayetinde dolaylı bir dille yazıya geçirilmiştir. İsa onları imansızlıkları ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden azarlıyor. Bu imansızlık konusu sadece günümüzde var olan bir sorun değildir. Daha önce de gördüğümüz gibi, İsa'nın asıl öğrencileri imansızlıkla mücadele etmişlerdi (*Mat. 28:17, Yu. 20:24-29*) ve bu kişiler kanlı canlı İsa'nın yanında olmuşlar, tekrar tekrar gerçekleştirdiği mucizeleri görmüşlerdi.

Yine de İsa gerçekten dirilmiş olduğunu çeşitli kanıtlarla onlara göstermiştir. Ancak ondan sonra tanıklıkları, Pazartesi gününün dersinde özetlediğimiz kanıtlarla birlikte iman için sağlam bir temel oluşturmuştur.

İsa daha sonra öğrencilerini Müjde'yi dünyaya duyurmakla görevlendirdi. Bu çok kapsamlı bir buyruktu. Tüm dünyaya gidecek ve müjdeyi tüm yaratılışa duyuracaklardı. İsa daha sonra onların çalışmalarının mutlulukla mı yoksa üzüntüyle mi sonuçlanacağını açıkladı –iman edenler kurtulacak, etmeyenler ise mahkûm olacaktı.

İsa ayrıca öğrencilerin çalışmalarına eşlik edecek mucizeleri de onlara açıkladı –kötü ruhları kovmak, yeni diller konuşmak, zarardan korunmak ve hastalara şifa vermek. Bazı kişiler Markos 16:18 ayetini yanlış bir şekilde Hristiyanların zehirli yılanları elleriyle yakalayarak imanlarını göstermeleri gerektiği şeklinde yorumlamışlardır. Burada böyle iddialı bir eyleme ruhsat verilmemektedir. İsa'nın tarif ettiği şey, Elçilerin İşleri 28:3-6 ayetlerinde başkalarına hizmet eden Pavlus'un korunması gibi, hizmete dahil olan kişinin korunmasıdır.

Kutsal Kitap elbette Hristiyanların her zaman zarar görmekten korunacağını söylemiyor. Tanrı bazen Müjde yayılmasının ilerletmek için bir mucize gerçekleştirmeyi uygun görür. Ancak bazen de Hristiyanlar tanıklıkları yüzünden acı çekerler. Böyle durumlarda yaşadıklarına sabırla katlanmaları, imansızlar için imanın gücünün bir başka işareti olacaktır.

Sonra, burada yaptığı her şeyi yaptıktan sonra, “göğe alındı ve Tanrı'nın sağında oturdu” (*Mar. 16:19*). İsa, kötülüğün tüm güçlerini yendiği için, üstün kudretin mevkisi olan Tanrı'nın sağında oturmak üzere göğe yükseldi.

Son ayete dikkat edin. Müjde'yi duyurmak için “her yere” gidiyor olmalarına rağmen, yalnız gitmiyorlardı. “Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu” (*Mar. 16:20*). İsa o zaman onlarla birlikteydi ve şimdi de onların başlattığı işi sürdürürken bizimle birlikte olacağına söz veriyor.

“İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim” (Mat. 28:20). Bizler de müjdeyi “her yerde” duyurmaya çalışırken bu vaatten nasıl bir teselli bulabiliriz ve bulmalıyız?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 769-775 sayfalarındaki “Rab Dirildi” ve 803-814 sayfalarındaki “Gidin, Tüm Ulusları Eğitin!” bölümlerini okuyun.

“Mesih inananlar için diriliş ve yaşamdır. Günahın sebebiyle kaybolan yaşam Kurtarıcımız sayesinde tekrar gelir. Çünkü O, kendisine inanan kişiye yaşam ve ölümsüzlük verme hakkına sahiptir. İnsan özdeşliğinde verdiği canını tekrar insanlığa vermek için onu geri almıştır. İsa şöyle der: ‘Ben insanlar yaşama, bol yaşama kavuşsunlar diye geldim.’ ‘Benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fıskıran bir su kaynağı olacaktır.’ ‘Bedenimi yiyenin ve kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim.’ Yuhanna 10:10; 4:14; 6:54.

“İnananlar için ölüm büyük bir sorun değildir. Mesih ölümden sanki önemsiz bir şeymiş gibi söz eder. ‘Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarırsa, ölümü asla görmeyecektir.’ Mesih’i izleyenler için ölüm sadece bir uyku, sessizlik ve karanlıkla dolu kısa bir andır. Hayat Mesih’le birlikte Allah’ta saklıdır ve ‘Yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de O’nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.’ Yuhanna 8:51, 52; Koloseliler 3:4.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 774.

Dirilişin gerçek olduğunu kabul etmeyen tanrıtanımaç tarihçiler dahi, sadece İsa’nın öldürüldüğünü değil, ölümünden sonra birçok kişinin dirilmiş olan Mesih’i gördüğünü iddia ettiğini ve bu kişilerin Hristiyan kilisesinin çekirdeğini oluşturduğunu kabul etmektedirler. Bazıları, insanların neden böyle bir iddiada bulduklarını açıklamak için, İsa’nın bir ikiz kardeşi olduğunu ya da ilk öğrencilerin halüsinasyon görüp İsa’yı gördüklerini sandıklarını söylemiştir. Bazı kişiler ise İsa’nın gerçekte hiç ölmediğini, sadece bayıldığını ve daha sonra yeniden canlandığını söylemiştir. Başka bir kişi ise uzaylıların gelip cesedi aldığını iddia etmiştir. Tüm bu iddiaları ve niye geçersiz olduklarını görmek için bkz. Clifford Goldstein, *Risen: Finding Hope in the Empty Tomb [Dirildi: Boş Mezarda Bulduğumuz Umud]*.

Tartışma Soruları:

1. Öğrenciler İsa’nın dirilişi konusunda neden yalan söylemiş olsunlar ki? Bildiğimiz kadarıyla, inançları yüzünden nefret, dışlanma ve zulümden başka bir şeyle karşılaşmadılar. Bu hikâyeyi uydurmakla ne elde etmiş olabilirler?
2. Sizin gözünüzde İsa’nın dirilmiş olduğunun en ikna edici kanıtı hangisidir? Gerekçelerinizi sınıfla paylaşınız.
3. İsa’nın dirilişinin bize sunduğu büyük umut konusunda biraz daha düşünün. 1. Korintliler 15. bölümü okuyun. Pavlus İsa’nın dirilişine ne kadar önem atfediyor?

Çöp Üstüne Kurulan Kilise

Andrew McChesney Tarafından

Purna görünüşte imkansız bir görevle karşı karşıyaydı. Büyük bir Güney Asya şehrinin girilmeyen bir bölgesine bir kilise dikmek için gönüllü olmuştu ve nereden başlayacağını bilmiyordu. Küresel Hizmeti öncüsü olarak hizmet etmeye gönüllü olduktan sonra bölgeye taşınmıştı. Peki Mesih'e olan sevgisini Hristiyan olmayan komşularıyla nasıl paylaşabilirdi? "Tanrım, lütfen yardım et" diye dua etti.

Purna bir hafta boyunca dua etti ama hâlâ nereden başlayacağını bilmiyordu. Ancak bir şeyi biliyordu. Evinin dışındaki yoldan gelen kokuya dayanamıyordu. Yollarda çöp yığınları ve kirli yağmur suyu birikintileri birbirine karışıyordu. Bir sabah çöplerin olukları tıkadığını ve pis suyun yola taşındığını gördü. Bir şeyler yapmaya karar verdi. Uzun bir bambu sopa alarak oluklardaki çöpleri toplamaya başladı. Yaptığı iş komşularının dikkatini çekti.

"Şehir yönetimi seni yolu temizlemen için mi gönderdi?" birisi sordu.

Purna, yolu temizlemek için işe alınmadığını ve sadece orada yaşadığını söyledi. Komşular etkilendi. Daha önce kimse yolu temizlememişti. Bir komşu "Sen iyi bir adamsın" dedi. "Sana burada ihtiyacımız var."

Bir diğeri "Buradan asla ayrılmayın" dedi.

Yolu temizlerken Purna yerel bir ünlüye dönüştü. Herkes onu tanıyor ve onun hakkında konuşuyordu. İnsanlar onu evlerine davet etti.

Komşularıyla tanıştığında bir adamın sol tarafının felçli olduğunu öğrendi. Masaj konusunda eğitim almış olan Purna yardım etmeyi teklif etti. Adam kabul etti ve Purna masaj yapmaya başladı. Purna her buluştuklarında dua ediyor ve masaj yapıyordu. Adam tamamen iyileşti.

Komşular, adamın bu kadar sağlıklı olduğunu görünce hayrete düştü.

"Seni kim iyileştirdi?" diye sordular.

"Yolumuzu temizleyen iyi adam!" diye cevap verdi.

Sonra komşular Purna'yı gerçekten tanımak istediler. Dua ve masaj istemeye başladılar.

Bugün Purna imkansız gibi görünen bir şeyi başardı ve bir kilise dikti. On bir kişi vaftiz edildi ve diğer 20 kişi de Kutsal Kitap eğitimi alıyor. Purna, "Lütfen Tanrı'nın Kendisine daha çok hizmet etmemize yardım etmesi için dua edin" dedi. "Bugün bile yolu temizliyorum. Ne zaman kanalizasyona çöp sıkıştığını görsem temizlerim."

Purna, çoğunluğu Hristiyanlığa düşman olan bir nüfus arasında, çalışmalarını korumak için Adventist Misyonu'nun isim vermediği muhafazakar bir ülkede yaşıyor. Adventist Misyonu web sitesinde Küresel Hizmeti öncüleri hakkında daha fazla bilgi edinin: bit.ly/GMPioneers.